

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1722, 13 Μάη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΙΣΤΟΡΙΑ

1948-2026 Διαρκής γενοκτονική Νάκμπα

σελ. 17

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Τέχνη και Επανάσταση
Η Ρώσικη Πρωτοπορία

σελ. 20

13 ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΜΑΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ
Συγκέντρωση Πλ. Κλαυθμώνος 10.30πμ

Αυξήσεις στους μισθούς
Επαναφορά 13ου και 14ου μισθού

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΚΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΣΥΡΙΑΣ
ΣΥΜΑΧΕΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΣΟΜΕΝΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
www.synntonismoske.blogspot.gr • 6983 463640 • synntonismoske@gmail.com

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΝ ΤΗΝ ΔΙΑΓΡΑΦΗΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΡΕΦΑΝ ΓΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΔΟΧΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΟΜΕΝΗ ΔΥΝΑΤΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

13 ΜΑΗ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΕΡΑΚ

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στις σχολές

Γυρίστε στις σελίδες 12, 13

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Παρασκευή 15/5, 9πμ
Υπουργείο Μετανάστευσης, Θεβών 196-198, Νίκαια
Συνεδριάζει η επιτροπή για την έγκριση ή μη της απόφασης Πλεύρη να ανακαλέσει το άσυλο του Τζαβέντ Ασλάμ

Όχι στην ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας του Τζαβέντ Ασλάμ

ΌΧΙ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟ ΙΡΑΝ ΣΤΗΝ ΙΣΛΑΜΟΦΟΒΙΑ

Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «η ΕΝΟΤΗΤΑ» ΚΕΕΡΦΑ

Γυρίστε στις σελίδες 6, 7

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

Γυρίστε στη σελίδα 15

Με οδηγό τον ΜΑΡΞΙΣΜΟ!

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5, 17

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΤΕΙΛΛΗΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΤΙΚΩΝ

ΠΟΡΕΙΑ ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΕΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΜΑΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 12:00

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΜΑΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

ΚΟΙΝΗ ΓΡΑΦΕΙΑ Β. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΜΑ ΣΥΝΔΕΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΜΗΝ ΣΤΑ ΒΙΤΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΕΙΝΗΣ ΜΕΡΗΣ ΠΑΝΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΝΑΥΤΩΝ ΑΠΟ 5/2 ΚΑΙ ΣΥΣΤΟΝ ΒΟΡΡΑΚΗ ΑΠΟ 1/5

78 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΑΚΜΠΑ
Exist, Resist, Return

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

From the River to the Sea

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΜΑΗ 2.30πμ

Πάρκο Ελευθερίας και πορεία στην πρεσβεία του Ισραήλ

Κάτω τα χέρια από Ιράν και Λίβανο

Καριά συνεργασία με ΗΠΑ-Ισραήλ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ Συμπνοιά ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026
21-24 ΜΑΗ Πάντειο Αθήνα

Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών

WE ARE THE MANY

Για να αλλο-ξουμε τον κόσμο

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΕΙΟΠΡΟΤΕΡΟΝ ΜΙΣΟ

Οργανώνεται από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ο Μητσοτάκης θέλει να μονιμοποιήσει τη μαυρίλα

Το συνέδριο της ΝΔ ξεκινάει την Παρασκευή 15 Μάη και ουσιαστικά θα είναι η έναρξη της επίσημης προεκλογικής περιόδου από τον Μητσοτάκη. Βέβαια, είναι τέτοια η κρίση της κυβέρνησης που ακόμα κι αυτός δεν ξέρει πότε θα τις κηρύξει. Μπορεί να δηλώνει, όπως στην ομιλία του στην Κ.Ο στις 7/5 ότι «είμαστε η μόνη εθνική δύναμη σιγουριάς, ασφάλειας και προοπτικής» αλλά αυτά τα παραμύθια δεν πείθουν ούτε το κομματικό ακροατήριο της Δεξιάς.

Αυτό που ανακοίνωσε ο Μητσοτάκης στη συνεδρίαση της Κ.Ο ήταν η έναρξη της διαδικασίας για τη συνταγματική αναθεώρηση. Μέσα στον Μάη θα γίνει κι η επίσημη κατάθεση των προτάσεων στη Βουλή και θα συγκροτηθεί η σχετική επιτροπή. Η παρούσα Βουλή θα κάνει δυο ψηφοφορίες, με απόσταση ενός μήνα μεταξύ τους, για το ποιες διατάξεις θα παραπεμφθούν στην επόμενη Βουλή που θα είναι αναθεωρητική.

Η αναθεώρηση του Συντάγματος προς το χειρότερο έχει μεγάλη παράδοση στη Δεξιά. Αρκεί να θυμηθούμε την αυταρχική «βαθεία τομή» που προσπάθησε να περάσει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το 1963, πριν τον σαρώσει το «πεζοδρόμιο» μετά τη δολοφονία του Γρ. Λαμπράκη. Να θυμηθούμε το αρχικό σχέδιο Συντάγματος -πάλι από τον Καραμανλή- το 1975 που πρόβλεπε μέχρι και τη δυνατότητα για «διοικητική εκτόπιση» (δηλαδή εξορία) και τη δικαστική διάλυση κομμάτων. Ή το κίνημα των καταλήψεων που απέκρουσε την αναθεώρηση του άρθρου 16 το 2006-7.

Τώρα ο Μητσοτάκης επανέρχεται στον τόπο του εγκλήματος. Δεν μιλάει για «βαθεία τομή» αλλά για «τολμηρή αναθεώρηση». Οι προτάσεις που κατέθεσε είναι ένα μείγμα υποκρισίας και -σε κάποιες από αυτές- γελοιοτήτων που όμως δεν κρύβουν τις βασικές αιχμές. Να θωρακίσουν ακό-

Συλλαλητήριο των φοιτητικών καταλήψεων το 2006-07. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

μα περισσότερη την άρχουσα τάξη και τα συμφέροντά της και να περιορίσουν ασφυκτικά τους ορίζοντες για την Αριστερά και το κίνημα.

«Κόφτης»

«Συνταγματική πρόβλεψη ότι κάθε κρατική δαπάνη θα πρέπει να είναι δημοσιονομικά βιώσιμη» είπε ο Μητσοτάκης. Δηλαδή «να κατοχυρώσουμε συνταγματικά ότι αυτό το οποίο πέτυχε η κυβέρνησή μας ως αποτέλεσμα πολιτικής επιλογής, να μπορεί να παράγει, δηλαδή, πρωτογενή πλεονάσματα, να μειώνει το χρέος με τον γρηγορότερο ρυθμό από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα». Όλες οι διεκδικήσεις για κοινωνικές δαπάνες, αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις θα έρχονται αντιμέτωπες με αυτόν τον «κόφτη».

Την ίδια στιγμή βέβαια προτείνε-

ται «Δυνατότητα παροχής κινήτρων για τη διατήρηση σταθερού φορολογικού πλαισίου σε στρατηγικές ιδιωτικές επενδύσεις που είναι κρίσιμες για την εθνική οικονομία». Κι άλλα δώρα δηλαδή στα λαμόγια της αγοράς και των ιδιωτικοποιήσεων. Άλλωστε, και το ισχύον Σύνταγμα, στο άρθρο 107, προβλέπει την πιο σκανδαλώδη μεταχείριση των «εθνικών πρωταθλητών», του εφοπλιστικού κεφαλαίου. Και επειδή η προσοχή στη λειπομέρεια μετράει, στο ίδιο πνεύμα προτείνεται η επέκταση της συνταγματικής προστασίας από την «ατομική ιδιοκτησία» στην «περιουσία», δηλαδή σε μετοχές, ομόλογα, πνευματικά δικαιώματα.

«Προτείνουμε» είπε ο Μητσοτάκης «να επανακαθοριστεί η έννοια της μονιμότητας, με καθιέρωση συν-

ταγματική της καθολικής αξιολόγησης και η εξέλιξη των υπαλλήλων να συνδέεται στο εξής με την απόδοσή τους». Πέρα από τα «δικαιολογημένα» αστεία για την απόδοση των «αρίστων» της ΝΔ, πρόκειται για μια επίθεση που συνδυάζει τον αυταρχισμό με την ιδιωτικοποίηση. Γι' αυτό οι εκπαιδευτικοί δίνουν χρόνια αγώνα ενάντια στην «αξιολόγηση», με χιλιάδες δώξεις.

Και βέβαια η κυβέρνηση επιμένει στην αναθεώρηση του άρθρου 16, για να μπορούν να ιδρύονται ελεύθερα «μη-κρατικά, μη-κερδοσκοπικά πανεπιστήμια», σαν κι αυτά που ήδη έχουν ιδρυθεί. Παιδεία για αυτούς που έχουν να πληρώσουν, για τους υπόλοιπους διαγραφές και καταστολή, αυτό είναι το «εκσυγχρονιστικό» όραμα της ΝΔ.

Φάρσα

Στο ίδιο πνεύμα είναι κι οι «θεσμικές» προτάσεις. Η συζήτηση για την αναθεώρηση του άρθρου 86 περί ευθύνης υπουργών καταλήγει σε φάρσα με τη ΝΔ να προτείνει ουσιαστικά ότι η παραπομπή θα είναι υπόθεση της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Το ίδιο και με την επιλογή της ηγεσίας της «Δικαιοσύνης», για την ακρίβεια της δικαστικής εξουσίας, ή των «ανεξάρτητων αρχών» που έχουν παίξει τον δικό τους ρόλο στην «απελευθέρωση της αγοράς» για παράδειγμα.

Από κει και πέρα, η υποκρισία πάει σύννεφο. Στις προτάσεις της αναθεώρησης υπάρχουν προβλέψεις για την προστασία του «πρωτογενούς τομέα» της οικονομίας, τη στι-

μή που οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι βιώνουν την καταστροφή από τις πολιτικές της ΝΔ και της Ε.Ε προς όφελος των καπιταλιστών και των πολυεθνικών. Έχουν το θράσος να μιλάνε για προστασία από τις επιπτώσεις της κλιματικής κρίσης ενώ πριμοδοτούν τις εξορύξεις και βαυκαλίζονται ότι κάνουν την Ελλάδα «ενεργειακό κόμβο» μεταφοράς LNG. Η κυβέρνηση των υποκλοπών μιλάει για προστασία από τους «αλγόριθμους» της Τεχνητής Νοημοσύνης.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης καταδίκασαν τις προτάσεις του Μητσοτάκη για τη συνταγματική αναθεώρηση. Συνήθως με βασική αιχμή ότι πρόκειται για προσπάθεια αντιπερισπασμού, μετακίνησης της «ατζέντας» από τα σκάνδαλα και τα λοιπά αίσχη της ΝΔ και για αναθεώρηση άρθρων του Συντάγματος που ήδη παραβιάζει η κυβέρνηση. Αν το εννοούν, πρέπει να απέχουν από κάθε διαδικασία στη σημερινή βουλή.

Αλλά δεν αρκεί αυτό. Η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει τις επιθέσεις της κι η δύναμη που μπορεί να τις τσακίσει είναι το εργατικό κίνημα. Όχι με λόγια αλλά με κλιμάκωση και γενίκευση των απεργιών που θα ανατρέψουν την κυβέρνηση της φτώχειας, του πολέμου και των σκανδάλων.

Έχουμε κάθε λόγο να δυναμώσουμε το εργατικό κίνημα ώστε να είναι σε θέση να επιβάλλει τα δίκαια του με την οργανωμένη δύναμή του απέναντι σε κάθε διαχειριστή του συστήματος εξασφαλίζοντας και διευρύνοντας τα δικαιώματα όλων. Και γι' αυτό χρειάζεται να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά που λέει ότι η πραγματική εξασφάλιση των δικαιωμάτων της πλειοψηφίας δεν περνάει από τη μεταρρύθμιση των «θεσμών» αλλά από την επαναστατική ανατροπή του σημερινού κράτους και το χτίσιμο των θεσμών της εργατικής δημοκρατίας.

Λέανδρος Μπόλαρης

Επίθεση Γεωργιάδη σε Π. Κωνσταντίνου και ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Δεν έχει όριο η ακροδεξιά κατακράδα της Νέας Δημοκρατίας. Με πρωτοβουλία του υπουργού Υγείας Γεωργιάδη, της διαβόητης «Ομάδας Αλήθειας» της ΝΔ και την στήριξη όλου του ακροδεξιού-φασιστικού οχτού του διαδικτύου, ξεκίνησε μια λυσσοασμένη εκστρατεία εναντίον της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με αφορμή την ορκωμοσία του Πέτρου Κωνσταντίνου ως δημοτικού συμβούλου με την Ανατρεπτική Συμμαχία στην Αθήνα συνοδευόμενη από απειλές για «ακύρωση της ορκωμοσίας».

Όπως ανέφερε απαντώντας ο Πέτρος Κωνσταντίνου «με πραξικοπηματικό τρόπο, η κυβέρνηση με την ακροδεξιά χέρι-χέρι, με πρόσημα τον τρόπο ορκωμοσίας (πανομοιότυπος με τρεις προηγούμενες φορές 2010, 2014,

2019) κινούνται για να ξεφορτωθούν από μια φωνή που τους ενοχλεί διαχρονικά. Όσον αφορά τον Άδωνη Γεωργιάδη και τους ακροδεξιούς φίλους του δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό. Ένα καράβι που βουλιάζει η ΝΔ και το σωσίβιό της, η ακροδεξιά. Νοσταλγός της χούντας που διόριζε Δήμαρχο και δημοτικά συμβούλια... Τους ενοχλεί ο Τζαβέντ Ασλάμ; Ανάκληση ασύλου ο Πλεύρης! Τους ενοχλεί η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη; Συνεργασία με Νετανιάχου για τις απαγωγές των ακτιβιστών του στόλου της Ελευθερίας! Τους ενοχλούν οι εκπαιδευτικοί; Αργία και δώξεις!».

Απαντώντας με ανακοίνωσή της η Ανατρεπτική Συμμαχία στην Αθήνα ανέφερε τα εξής: «Τη Δευτέρα ορκίστηκε νέος Δημοτικός Σύμβουλος της Ανατρεπτικής Συμμαχίας ο Πέτρος

Κωνσταντίνου με σαφές πολιτικό στίγμα και κατεύθυνση δηλώνοντας τα εξής μετά την ορκωμοσία:

«Δηλώνω στην τιμή και τη συνειδησή μου ότι θα αγωνίζομαι για την υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζόμενων, ντόπιων και μεταναστών, για την ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ και του ιμπεριαλισμού. Για να μπου οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους. Για να μπει τέλος στους πολέμους και τη γενοκτονία στη Γάζα. Για να τιμηθούν οι δολοφόνοι στα Τέμπη, την Πύλο και τη Βιολάντα. Για τη λευτεριά στην Παλαιστίνη και τη διεθνιστική αλληλεγγύη πάνω από σύνορα. Για μια κοινωνία κάτω από τον έλεγχο των εργαζόμενων, απαλλαγμένη από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και εκμετάλλευση, τη φτώ-

χεια και την καταπίεση, με πλήρη διαχωρισμό Εκκλησίας και κράτους. Για μια κοινωνία χωρίς διακρίσεις φυλής, φύλου, έθνους και θρησκείας, 82 χρόνια από την απελευθέρωση της Αθήνας από τη ναζιστική κατοχή, τιμώντας τους νεκρούς της Αντίστασης, τους 200 εκτελεσμένους στην Καισαριανή, τιμώντας τον Παύλο Φύσσα, τον Σαχζάτ Λουκμάν και τον Αλέξη Γρηγορόπουλο, θα αγωνίζομαι για μια πόλη εναρμονισμένη με τις κοινωνικές ανάγκες και το περιβάλλον, με δημοκρατία, ελευθερία, αλληλεγγύη, χωρίς ρατσισμό και νεοναζί».

Η Αριστερά δεν φιμώνεται και εάν τολμήσουν να προβούν σε επανάληψη της ορκωμοσίας, θα μας βρουν εκεί πολλαπλάσιες/ους» καταλήγει η ανακοίνωση.

Το πλωτό drone που βρέθηκε στη Λευκάδα

Φτάνει πια με την κυβέρνηση της καταστροφής

«**Η** Ελλάδα δεν θα επιτρέψει να αναπτυχθούν πολεμικές ενέργειες στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και ιδιαιτέρως προς την πλευρά της Ελλάδας. Αυτό δημιουργεί έναν τεράστιο κίνδυνο σε ό,τι αφορά την ελευθερία της ναυσιπλοΐας αλλά και την ασφάλεια των πολιτών και του περιβάλλοντος... η ελληνική διπλωματία θα κάνει όλα τα αναγκαία βήματα έτσι ώστε να διασφαλιστεί απολύτως ότι η Μεσόγειος δεν θα καταστεί θέατρο πολεμικών επιχειρήσεων».

Αυτά δήλωσε ο υπουργός εξωτερικών **Γεραπετρίτης** ως επίσημη απάντηση της κυβέρνησης στην παρουσία ενός ουκρανικού θαλάσσιου drone στη Λευκάδα. Έσπασε με αυτόν τον τρόπο διπλά το ρεκόρ υποκρισίας αυτής της πολεμο-

κάπηλης κυβέρνησης. Διπλά, γιατί η κυβέρνηση είναι συνένοχη και στις πολεμικές επιχειρήσεις του Τραμπ στις θάλασσες για να επιβάλει εμπάργκο στη μεταφορά ρωσικού πετρελαίου και επίσης συνένοχη στις επιθέσεις του Ισραήλ ενάντια στο Global Sumud Flotilla στη Μεσόγειο.

Αποκαλύψεις

Σύμφωνα με αποκαλύψεις της εφημερίδας Financial Times του Λονδίνου, ουκρανικά θαλάσσια drones χτύπησαν το Μάρτιο ένα τάνκερ με ρωσικό υδροποιημένο αέριο στα ανοιχτά της Μάλτας με αποτέλεσμα να πλείει ακυβέρνητο επί βδομάδες. Όσο για το ισραηλινό πολεμικό ναυτικό, ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του έχουν φτάσει να του επιτρέπουν να χτυπάει δίπλα στην Πελοπόννησο τα σκάφη αλληλεγγύης προς τη Γάζα. Φαίνεται ότι δίπλα στην πολεμική εκστρατεία της κυβέρνησης για να γίνει η Ελλάδα «ενεργειακός κόμβος» για το αμερικανικό υδροποιημένο αέριο, ο Δένδιας προσχωρεί και στην εκστρατεία κατά του «υπερτουρισμού»: Αν πάτε διακοπές στα Επτάνησα να προσέχετε να μην ανατιναχτείτε, αν πάτε στην Κρήτη με παλαιστινιακή μαντήλα, κινδυνεύετε να βρεθείτε σε κάποια ισραηλινή φυλακή...

Πέρα από τα καλαμπούρια, η ανατροπή της κυβέρνησης της καταστροφής είναι κατεπείγουσα υπόθεση. Και είναι ξεκινημένη. Η Νέα Δημο-

κρατία κάνει το συνέδριό της αυτό το σαββατοκύριακο πολιορκημένη από κινητοποιήσεις. Την Τετάρτη απεργεί όλο το Δημόσιο πανελλαδικά και οι φοιτητές ψηφίζουν για να τσακίσουν τις κυβερνητικές επιθέσεις στα πανεπιστήμια. Την Παρασκευή διαδηλώνουμε στο πλευρό του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις του Πλεύρη. Και το Σάββατο διπλό συλλαλητήριο: στις 12μ στο Σύνταγμα για τα Προσφυγικά και στις 2.30μμ πορεία στην πρεσβεία του Ισραήλ για Παλαιστίνη λεύτερη από τον Ιορδάνη ως τη Μεσόγειο.

Έχει ξεχωριστή σημασία να ενώσουμε όλες αυτές τις μάχες. Η πορεία του Σαββάτου δεν είναι «επετειακή» επειδή γίνεται στα 78 χρόνια από τη Νάκμπα. Ούτε η απεργία της Τετάρτης είναι «συνδικαλιστική» επειδή διεκδικεί να δοθούν ξανά ο 13ος και ο 14ος μισθός που έχουν κοπεί από τα Μνημόνια. Αυτοί είναι κοινοί αγώνες όλων μας ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα που σπέρνει πόλεμο, φτώχεια και ρατσισμό.

Γι' αυτό χρειάζεται να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά που κάνει αυτές τις συνδέσεις. Ελάτε στο τετραήμερο Μαρξισμός 2026 που ξεκινάει στις 21 Μάη. Έχουμε έναν ολόκληρο κόσμο να σώσουμε από τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού και να τον κερδίσουμε στον Σοσιαλισμό.

Έξω οι μπάτσοι από τις σχολές!

Οι προκλήσεις της κυβέρνησης που θέλει να ιδιωτικοποιήσει τα Πανεπιστήμια ξεπερνούν κάθε όριο. Παραμονή των φοιτητικών εκλογών, πραγματοποιήθηκε εισβολή ΜΑΤ και ΟΠΚΕ στην Πολυτεχνική ΑΠΘ. Σύμφωνα με ανακοίνωση των ΕΑΑΚ:

«Μετά από παρακρατική επίθεση αγνώστων ομάδων που παριστάνουν τους αναρχικούς, εξοπλισμένων με επικίνδυνα μέσα, σε μέλη των Φ.Σ. και των ΕΑΑΚ, η ΕΛ.ΑΣ. ήρθε να συμπληρώσει το έργο τους.

ΜΑΤ και ΟΠΚΕ έχουν περικυκλώσει μέλη των Φοιτητικών Συλλόγων και των ΕΑΑΚ και προχωρούν σε πάνω από 30 προσαγωγές -λίγα μόλις λεπτά μετά την παρακρατική επίθεση.

Μια μέρα μόλις πριν τις φοιτητικές εκλογές ο απόλυτος συντονισμός κράτους και παρακράτους αναδεικνύει ποιος είναι ο πραγματικός τους στόχος: η υπονόμευση της κορυφαίας πανελλαδικής διαδικασίας του φοιτητικού κινήματος και η ταυτόχρονη επίθεση στην πολιτική δύναμη που έχει βάλει φραγμό στα σχέδια Μητσοτάκη για τα πανεπιστήμια.

Έξω η Αστυνομία από το ΑΠΘ!

Ο πρόεδρος Αναστασιάδης φέρει ακεραία την ευθύνη για τη συντονισμένη δράση των δυνάμεων καταστολής του Χρυσοχοϊδη με τους παρακρατικούς και τις προσαγωγές φοιτητών».

Εμπρός να πάρουν την απάντηση και στις φοιτητικές κάλπες και στους δρόμους. Φοιτητές-εργατιά μια φωνή και μια γροθιά ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου και της καταστολής.

Περισσότερα για τις φοιτητικές εκλογές στις σελίδες 12-13

STOP PRESS στη σελ. 19

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

12/5, Στιγμιότυπο από την εισβολή των ΜΑΤ στο ΑΠΘ

Ακτιβιστές/ριες του Στόλου Αλληλεγγύης πριν την αναχώρησή τους από τη Σύρο (στιγμιότυπο από βίντεο στη σελίδα της Παλαιστινιακής Παροικίας)

Palestinian community in Greece - Παλαιστινιακή παροικία Ελλάδος - Ακολουθείτε
Palestinian community in Greece - Παλαιστινιακή παροικία Ελλάδος - Πρωτοπαιχτός ήχος

Ο Στόλος της Αλληλεγγύης επιμένει

Οι ακτιβιστές/ριες του Global Sumud Flotilla βρίσκονται την Τρίτη 12/5 στη Μαρμαρίδα, στα νοτιοδυτικά παράλια της Τουρκίας. Εκεί έφτασαν το Σαββατοκύριακο τα σκάφη που είχαν σταθμεύσει στην Κρήτη αφότου ξέφυγαν από την πειρατεία των ισραηλινών δυνάμεων, καθώς και τα σκάφη της ελληνικής αποστολής που αναχώρησαν από τη Σύρο στις 8/5 για να ενωθούν με τα σκάφη των Τούρκων συντρόφων/ισσών. Μετά τις συνελεύσεις των πληρωμάτων, τις τεχνικές διαδικασίες ανασυγκρότησης και συνέντευξη Τύπου που θα παραχωρούσαν, θα αναχωρούσαν ξανά για το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Παράλληλα ένα μεγάλο μηχανοκίνητο κονβόι με χιλιάδες ακτιβιστές/ριες πρόκειται να αναχωρήσει από την Τρίπολη της Λιβύης.

Από εκεί και πέρα κάθε ημέρα θα είναι κρίσιμη για την εξέλιξη της αποστολής καθώς η απειλή νέας πειρατείας και απαγωγής των πληρωμάτων από το Ισραήλ είναι διαρκής. «Η ασφάλεια του στόλου, είμαστε όλοι και όλες εμείς. Παρακολουθούμε την πορεία του στόλου, κινητοποιούμαστε, διαδηλώνουμε, απαιτούμε από την ελληνική κυβέρνηση το αυτόνομο: τέλος στη συνεργασία με το γενοκτονικό κράτος - ασφαλής διέλευση του στόλου μας, που μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια και επιδιώκει να σπάσει τον παράνομο αποκλεισμό» καλεί το **March to Gaza Greece**. «Συνεχίζουμε τη μάχη για μια ελεύθερη Παλαιστίνη με πρώτο σταθμό το συλλαλητήριο του Σαββάτου

16/5 για τη Νάκμπα. Αν αγγίξουν το στόλο αλληλεγγύης βγαίνουμε ξανά όλοι/ες στους δρόμους, με άμεση κινητοποίηση στο Υπουργείο Εξωτερικών. Και κλιμακώσουμε με απεργίες και καταλήψεις στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού. Για να τελειώνουμε με τα σφισταγκαλιάσματα της κυβέρνησης Μητσοτάκη με τους γενοκτόνους» καλεί η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο**.

Απελευθέρωση

Εν τω μεταξύ, το κίνημα αλληλεγγύης πέτυχε μια νίκη με την απελευθέρωση των **Σαΐφ Αμπουκεσέκ** και **Τιάγκο Άβιλα** που είχαν απαχθεί από το ισραηλινό ναυτικό στην επίθεση εναντίον του στόλου κι από τότε κρατούνταν αιχμάλωτοι σε ισραηλινή φυλακή. Θυμίζουμε ότι το ξημέρωμα της Πέμπτης 30/4, σε πειρατική επιχείρηση των ισραηλινών δυνάμεων λίγα μίλια δυτικά της Κρήτης και νότια της Πελοποννήσου, οι σιωνιστές είχαν καταφέρει να σταματήσουν 22 από τα 55 σκάφη του στόλου και να απαγάγουν τα πληρώματά τους, με τη γνώση και τη συνεργασία των ελληνικών αρχών. Μετά από ώρες βίαιης και παράνομης κράτησής τους, οι αγωνιστές/ριες του στόλου μεταφέρθηκαν στην Κρήτη και υπό την πίεση του κινήματος αλληλεγγύης αφέθηκαν ελεύθεροι το απόγευμα της Πρωτομαγιάς.

Ωστόσο, δύο βασικά στελέχη του παγκόσμιου στόλου αλληλεγγύης ο Σαΐφ Αμπουκεσέκ και ο Τιάγκο Άβιλα παρέμειναν στα χέρια των ισραηλινών και μεταφέρθηκαν στις φυλακές Σίκμα της Άσκελον. Κάτα τη διάρκεια της κράτησής τους αντιμετώπισαν βασανιστήρια, απειλές θανάτου και πολύχρονης φυλάκισης. Και οι δύο είχαν ξεκινήσει απεργία πείνας με τον Σαΐφ Αμπουκεσέκ να αρνείται και τη λήψη νερού. Μεγάλες διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν σε πολλά σημεία σε όλο τον κόσμο. Στην Αθήνα εκατοντάδες διαδήλωσαν στο Σύνταγμα την Τρίτη 5/5 με το σύνθημα «Λευτεριά στον Σαΐφ - Λευτεριά στον Τιάγκο - Λευτεριά σε όλους τους Παλαιστίνιους φυλακισμένους - Λευτεριά στην Παλαιστίνη». Τελικά κάτω από τις διεθνείς πιέσεις και παρά τις δύο παρατάσεις κράτησης που επέβαλε το δικαστήριο, το σιωνιστικό κράτος αναγκάστηκε να απελάσει στις χώρες τους τους δύο ακτιβιστές.

«Άφησα πίσω μου χιλιάδες Παλαιστίνιους κρατούμενους, παιδιά, γυναίκες και άντρες. Εί-

μαι βέβαιος πως η μεταχείριση που αντιμετώπισα δεν συγκρίνεται με τη φρίκη που βιώνουν εκείνοι. Οι μαρτυρίες που ακούμε για τα βασανιστήρια και τις καθημερινές παραβιάσεις μάς δείχνουν ότι πρέπει να συνεχίσουμε να κινητοποιούμαστε. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τους Παλαιστίνιους κρατούμενους» δήλωσε ο Σαΐφ Αμπουκεσέκ μετά την απελευθέρωσή του. «Θέλω να ευχαριστήσω όλες και όλους που κινητοποιήθηκαν. Τη νομική μας ομάδα Αντάλα, την οικογένειά μου, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους μου στο κίνημα. Τα γενναία 180 άτομα (σ.σ. τους υπόλοιπους απαχθέντες του στόλου που αφέθηκαν τελικά στην Κρήτη). Άκουγα τις φωνές σας και μου δίνετε δύναμη. Όμως δεν τελειώσαμε ακόμη. Πρέπει να συνεχίσουμε μέχρι η Παλαιστίνη να είναι ελεύθερη. Αυτό είναι μόνο ένα βήμα στο δρόμο. Οι σύντροφοί μας συνεχίζουν να ταξιδεύουν. Οι άνθρωποι στη θάλασσα κάνουν το δικό τους κομμάτι. Ξεσηκωθείτε στη στεριά σε κάθε μέρος του κόσμου. Κινητοποιούμαστε σε στεριά και θάλασσα για μια ελεύθερη Παλαιστίνη».

«Ο Σαΐφ Αμπουκεσέκ και ο Τιάγκο Άβιλα απελευθερώθηκαν από την παράνομη ισραηλινή κράτηση μετά από 10 ημέρες απαγωγής, κακοποίησης και βασανιστηρίων. Αλλά αυτό είναι μόνο η αρχή. Κανείς μας δεν είναι ελεύθερος μέχρι να είναι όλοι ελεύθεροι» τονίζει το **Global Sumud Flotilla**. «Πρέπει να συνεχίσουμε να ασκούμε πίεση στις κυβερνήσεις μας για την απελευθέρωση των Τυνήσιων φίλων μας και των σχεδόν 10.000 Παλαιστίνιων πολιτικών κρατουμένων και ομήρων που κρατούνται παράνομα σε ισραηλινές φυλακές. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να περιμένουμε. Αφήστε τους όλους ελεύθερους. Μετά από μέρες σιωπηλής συνοχής, απαιτούμε εξηγήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και συγκεκριμένα από την Ελλάδα. Ζητούμε άμεσες κυρώσεις κατά του Ισραήλ για αυτή την παράνομη απαγωγή και για τις συνεχείς παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι κυβερνήσεις μας πρέπει να καταστήσουν το ισραηλινό καθεστώς υπόλογο για τα εγκλήματα του, να υπερασπιστούν το διεθνές δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα, και να αποσύρουν τις επενδύσεις τους καθώς και να επιβάλουν κυρώσεις στην εγκληματική οντότητα. Όταν οι κυβερνήσεις δεν ενεργούν, ο λαός οργανώνεται».

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΒΕΝΕΤΙΑ

Στους δρόμους για την Παλαιστίνη

Με απεργία απάντησαν οι εργάτες/ριες της Τέχνης και του Πολιτισμού στη συμμετοχή του Ισραήλ στην 61η Μπιενάλε της Βενετίας. Η απεργία οργανώθηκε από τη Συμμαχία «Τέχνη - Όχι Γενοκτονία» (AN-GA) και κατάφερε το κλείσιμο 27 εθνικών περιπτέρων της έκθεσης, κάτι που συμβαίνει για πρώτη φορά στα 131 χρόνια της διοργάνωσης.

Άλλα περίπτερα έβαλαν επιγραφές που έγραφαν ότι μέλη τους συμμετέχουν στην απεργία και άλλα ότι «Στηρίζουμε την Παλαιστίνη». Μια μεγάλη απεργιακή διαδήλωση πλημμύρισε τη Βενετία την Παρασκευή 8 Μάη βαδίζοντας από τη Via Garibaldi στο Arsenale όπου δεκάδες αστυνομικοί είχαν αποκλείσει το χώρο και επιτέθηκαν στους διαδηλωτές/ριες.

«Η γενοκτονία δεν έχει τελειώσει. Στη Γάζα, μετά τη συστηματική καταστροφή των υποδομών και των βασικών υπηρεσιών, το Ισραήλ συνεχίζει να ασκεί έλεγχο και βία. Στη Δυτική Όχθη, οι απαλλοτριώσεις και η βία των εποίκων εντείνονται. Η επέκταση της σύγκρουσης σε ολόκληρη την περιοχή από τον Λίβανο έως το Ιράν οξύνει περαιτέρω έναν ήδη καταστροφικό πόλεμο» επισημαίνει η ANGA και συνεχίζει:

«Και όμως, ενώ η βία συνεχίζεται, η Μπιενάλε συνεχίζει να προσφέρει χώρο και νομιμοποίηση στο Κράτος του Ισραήλ. Ένα σαφές διπλό πρότυπο: το διεθνές δίκαιο επικαλείται για μερικούς, αναστέλλεται για άλλους. Για πάνω από δύο χρόνια, ως εργαζόμενοι στον χώρο της τέχνης μαζί με την ANGA, ζητάμε τον αποκλεισμό του Ισραήλ όπως έγινε με τη Νότια Αφρική κατά τη διάρκεια του απαρτχάιντ. Απορρίπτουμε το artwashing και την πολιτιστική συνοχή στη βία. Ταυτόχρονα, καταγγέλλουμε τις υλικές συνθήκες του κλάδου μας: τη διαδομένη επισφάλεια, τις ανεπαρκείς συμβάσεις, την εξωτερική ανάθεση εργασιών και την έλλειψη προστασίας. Η ίδια οικονομία που χρηματοδοτεί τον πόλεμο υπονομεύει και εδώ την κοινωνική πρόνοια και τα δικαιώματα. Η Μπιενάλε δεν είναι ουδέτερη. Είναι μέρος αυτού του συστήματος. Γι' αυτό απεργούμε».

8/5, Διαδήλωση στη Βενετία. Φωτό: Simone Padovani/Getty

Τιάγκο Άβιλα και Σαΐφ Αμπουκεσέκ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΜΑΗ, 2.30μμ
Πάρκο Ελευθερίας

Όλοι/ες/α στη διαδήλωση προς την ισραηλινή πρεσβεία

Το Σάββατο 16 Μάη διαδηλώνουμε μαζικά για Λευτεριά στην Παλαιστίνη, για να τσακίσουμε Τραμπ – Νετανιάχου και Μητσοτάκη!

Συμπληρώνονται 78 χρόνια από την «Καταστροφή» (Νάκμπα), τη μαζική σφαγή και την εθνοκάθαρση 800 χιλιάδων Παλαιστίνων από τη γη τους πάνω στην οποία ιδρύθηκε το Ισραήλ, το κράτος-τρομοκράτης για όλους τους λαούς της περιοχής. Αλλά και 78 χρόνια αγώνα ενάντια στο αποικιακό κράτος εποίκων και τους ιμπεριαλιστές, που από τότε μέχρι σήμερα το στηρίζουν με κάθε μέσο.

Παρά την «εκεχειρία» του περασμένου Οκτώβρη οι πολύνεκροι βομβαρδισμοί και ο λυκοκτονικός αποκλεισμός συνεχίζονται, με τη σιωνιστική κατοχή να σφίγγει την «κίτρινη γραμμή» στη Γάζα και να κλιμακώνει τις επιθέσεις των εποίκων στη Δυτική Όχθη.

Όμως η Αντίσταση δεν λυγίζει. Το δείχνει ο κόσμος που αρνείται να εγκαταλείψει τα ισοπεδωμένα σπίτια και τους διαλυμένους καταυλισμούς. Οι μανάδες που βλέπουν τα παιδιά τους να δολοφονούνται στη μάχη και δηλώνουν περήφανες, όπως η Ουμ Οσάμα Αλ-Χάγια, σύζυγος του ηγέτη της Χαμάς, που είδε το τέταρτο παιδί της να γίνεται μάρτυρας την περασμένη βδομάδα. Οι 2.500 στην πόλη της Γάζας και άλλοι 13.000 στη Βηθλέεμ που συμμετείχαν σε μαραθώνιο με σύνθημα «τρέχουμε για την ειρήνη», πολλοί με αναπηρικά καρότσια και με κομμένα χέρια και πόδια, υπογραμμίζοντας την ακλόνητη δύναμη και πίστη στον αγώνα για ζωή και ελευθερία.

Τα σχέδια Τραμπ – Νετανιάχου για πολυεθνική δύναμη κατοχής στη Γάζα και αφοπλισμό της Αντίστασης είναι στον αέρα καθώς η επίθεση στο Ιράν σκοντάφτει και ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός βρίσκεται αντιμέτωπος με την προοπτική μια ήττας που κλονίζει ολόκληρο το σύστημα. Στον Λίβανο η Αντίσταση συνεχίζεται με την υποστήριξη της πλειοψηφίας που αρνείται «ειρήνη» με το Ισραήλ. Ούτε το χαρτί μιας νέας «Συμφωνίας του Αβραάμ» δουλεύει, αντίθετα η αστάθεια και οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στις περιφερειακές δυνάμεις οξύνονται (όπως φάνηκε και με την αντιπαράθεση Σαουδικής Αραβίας με Εμιράτα) και η οργή του «αραβικού πεζοδρόμιου» εξακολουθεί να τρομάζει τα διεφθαρμένα καθεστώτα.

Η Αντίσταση στην Παλαιστίνη εμπνέει και δυναμώνει το αντιπολεμικό κίνημα στη Δύση που παίρνει διαστάσεις μεγαλύτερες από την περίοδο του Βιετνάμ πιέζοντας κυβερνήσεις και κυρίαρχη τάξη. Το είδαμε στις 28 Μάρτη και την Πρωτομαγιά με τα εκατομμύρια που πλημμύρισαν τους δρόμους στις ΗΠΑ και σε ολόκληρο τον

πλανήτη ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τη φτώχεια, με τις παλαιστινιακές σημαίες ν' ανεμίζουν στις απεργιακές συγκεντρώσεις και τα συλλαλητήρια. Το βλέπουμε από την Μπιενάλε της Βενετίας που συγκλονίστηκε από συλλαλητήρια και απεργία ενάντια στη συμμετοχή του Ισραήλ, μέχρι τις μαζικές διαδηλώσεις στο πλευρό του Στόλου της Αλληλεγγύης που πλέει για τη Γάζα.

Παγκόσμια δύναμη

Αυτή η παγκόσμια δύναμη που ετοιμάζεται να βγει ξανά στους δρόμους στην επέτειο της Νάκμπα μπορεί να αποτελώσει το πληγωμένο -και γι αυτό πιο επικίνδυνο- θηρίο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Και μαζί το σιωνιστικό μαντρόσκυλο και όλους τους συμμάχους τους, με πρώτο και καλύτερο την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ο Μητσοτάκης επισκέφτηκε την περασμένη βδομάδα τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, τον πιο στενό σύμμαχο της σιωνιστικής οντότητας στον Κόλπο και στη συνέχεια το Αμμάν για να προχωρήσει ο άξονας Ελλάδα-Κύπρος-Ιορδανία δίπλα σε αυτόν με το Ισραήλ. Λίγες μέρες πριν είχε προηγηθεί η προκλητική συνεργασία στην πειρατική ισραηλινή επίθεση και σύλληψη ακτιβιστών του Global Sumud Flotilla. Και στη συνέχεια ο εντοπισμός του θαλάσσιου drone στη Λευκάδα, άλλη μια απόδειξη της εμπλοκής Δένδια – Μητσοτάκη στην εκστρατεία των ΗΠΑ και των συμμάχων τους που απλώνεται από την Ουκρανία και τη Μεσόγειο μέχρι την Ερυθρά και τον Περσικό.

Μπορούμε να τους τσακίσουμε! Να κλιμακώσουμε με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση που δολοφονεί από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι τη Γάζα και το Ιράν! Απαιτούμε το σταμάτημα κάθε στρατιωτικής, οικονομικής και πολιτικής συνεργασίας στο πλευρό Τραμπ – Νετανιάχου. Θέλουμε δουλειές και όχι βόμβες, αυξήσεις και όχι εξοπλισμούς. Να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες, να κλείσει η Σούδα και όλες οι βάσεις και να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες. Στηρίζουμε την νέα αποστολή του Global Sumud Flotilla και του March to Gaza Greece για να σπάσει ο παράνομος αποκλεισμός της Γάζας.

Δυναμώνουμε το αντιπολεμικό κίνημα για να ηττηθούν παντού ΗΠΑ και Ισραήλ. Για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο. Στην επέτειο της Νάκμπα, όλες, όλοι, όλα μαζί με την Παλαιστινιακή Παροικία, τα συνδικάτα, τη νεολαία, στο πλευρό της Παλαιστίνης μέχρι τη νίκη!

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Ο Τραμπ στην «εντατική»

Ακόμη ένας εξευτελισμός για την ηγεμονία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Την Τετάρτη 13 Μάη ο Τραμπ πάει στην Κίνα, τον νο1 ανταγωνιστή των ΗΠΑ στον πλανήτη, μπας και πείσει τον Σι Τζιν Πινγκ να ασκήσει πιέσεις στο Ιράν προκειμένου να κάνει κάποια υποχώρηση μετά το ναυάγιο των διαπραγματεύσεων την περασμένη εβδομάδα.

Αυτές βρίσκονται εκεί που ήταν πριν ξεκινήσουν. Σύμφωνα με πηγές των Financial Times, η απάντηση του Ιράν στις ΗΠΑ ζητάει «την άρση των αμερικανικών κυρώσεων, το τέλος του πολέμου "σε όλα τα μέτωπα" -μια σαφής αναφορά στις ισραηλινές επιθέσεις στο Λίβανο- την "διαχείριση του στενού του Ορμούζ από το Ιράν", το τέλος του αμερικανικού αποκλεισμού, την αναστολή των κυρώσεων για το πετρέλαιο για 30 ημέρες, αποδέσμευση των παγωμένων περιουσιακών του στοιχείων. Η κυβέρνηση Τραμπ απαιτεί από το Ιράν να συμφωνήσει σε 20ετή αναστολή του προγράμματος εμπλουτισμού ουρανίου, να μεταφέρει εκτός της χώρας (σ.σ. το Ιράν αρνείται) τα αποθέματά που πλησιάζουν τα επίπεδα που απαιτούνται για την κατασκευή πυρηνικών όπλων, να αποσυναρμολογήσει πυρηνικές εγκαταστάσεις» με το Ιράν να «επιμένει στον εμπλουτισμό ουρανίου» στο πλαίσιο της διεθνούς συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Πριν ανακοινώσει την επίσκεψη στην Κίνα, ο Τραμπ απέρριψε την απάντηση του Ιράν ως «απαράδεκτη» και «ηλίθια», είπε ότι η κατάπαυση πυρός είναι «στην εντατική με 1% πιθανότητα επιβίωσης», ότι το «καθεστώς του Ιράν θα πέσει». Και απείλησε με ένα νέο πολεμικό γύρο, την «τελική πινακίδα» όπως τον χαρακτήρισε, κατά τον οποίο ο αμερικανικός στρατός θα μπορούσε «να παραμείνει δύο επιπλέον εβδομάδες» και να πλήξει όλους τους εναπομείναντες στόχους στο Ιράν με «το Σχέδιο Ελευθερία, να είναι μόνο ένα μέρος μιας ευρύτερης στρατιωτικής επιχείρησης».

Η τωρινή συνάντηση Τραμπ-Σι Τζιν Πινγκ ήταν προγραμματισμένη αρχικά για τις 31 Μάρτη αλλά στις 16 Μάρτη ο Τραμπ την είχε αναβά-

λει. Όπως αναφέρει ο ανταποκριτής του Sky News Μαρκ Στόουν, ο Τραμπ «δεν ήθελε να πάει στην Κίνα όσο αυτός ο πόλεμος συνεχίζεται. Ανέβαλε το ταξίδι επειδή ο πόλεμος ήταν σε εξέλιξη, και αυτό από μόνο του αποτελεί ένδειξη ότι πίστευε ότι θα είχε τελειώσει μέχρι τώρα... Δεν νομίζω ότι θα χτυπήσει το Ιράν πριν από αυτό το ταξίδι».

Αποτυχία

Μετά την αποτυχία του κεραυνοβόλου «πολέμου δασμών» το περσινό φθινόπωρο ο Τραμπ (τον Οκτώβρη είχε αναβάλει ακόμη μια συνάντηση με τον Πινγκ) ήθελε να πάει στη συνάντηση έχοντας στην φαρέτρα του μετά την «επιτυχία» στη Βενεζουέλα και μια αντίστοιχη εναντίον του Ιράν στη Μέση Ανατολή. Τώρα πηγαίνει στην Κίνα με την ελπίδα ότι η πίεση που ασκεί στην ίδια μέσα από τον αποκλεισμό του Ιράν (η Κίνα είναι ο μεγαλύτερος αγοραστής ιρανικού πετρελαίου και βασικός προμηθευτής του σε νέες τεχνολογίες) θα παρέμβει για να τον βγάλει από τη δύσκολη θέση.

Σε μια δήλωση που θα μπορούσε να εκληφθεί ως «υπονοούμενο» είπε ότι μόνο «οι ΗΠΑ και οι Κίνα έχουν την τεχνολογία να πάρουν την πυρηνική σκόνη (του Ιράν)». Το Ιράν έχει ήδη ανακοινώσει ότι αποδέχεται ένα γενικόλογό σχέδιο ειρήνευσης τεσσάρων σημείων που έχει καταθέσει η Κίνα.

Η Κίνα πιέζεται από τον αμερικανικό αποκλεισμό και όπως και όλος ο πλανήτης από την οικονομική αναταραχή που προκαλεί ο πόλεμος και το κλείσιμο των Στενών του Ορμούζ από το Ιράν. Αλλά ακόμη περισσότερο πιέζονται οι ΗΠΑ. Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά περιφερειακός αξιωματούχος «με γνώση των διαπραγματεύσεων» στο CNN «οι ΗΠΑ λειτουργούν με διαφορετικά επίπεδα αντοχής και διαφορετικά χρονοδιαγράμματα... η Τεχεράνη έχει αντέξει οικονομικές πιέσεις επί δεκαετίες». Και πολέμους, θα προσθέταμε, όπως ο δεκαετής πόλεμος με το Ιράκ την δεκαετία του '80.

Επίθεση Γεωργιάδη σε Π. Κωνσταντίνου και ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Συνέχεια από τη σελ. 2

«Υπερασπιζόμαστε κάθε λέξη από τον όρκο του Πέτρου Κωνσταντίνου» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. «Εξοργίστηκε» ο Άδωνις Γεωργιάδης απ' το ότι ορκίστηκε να υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζομένων, για να ανατραπεί η βάρβαρη αντιλαϊκή επίθεση και να μπει τέλος στους πολέμους και τη γενοκτονία στη Γάζα... Εξοργίστηκε που αναφέρθηκε στην απελευθέρωση της Αθήνας από τους ναζί κατακτητές και τη θυσία των 200 της Καισαριανής... που ακούστηκαν με τιμή τα ονόματα του Παύλου Φύσσα, του Σαχζάτ Λουκμάν και του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Αλλά και άλλα ονόματα όπως Τέμπη, Πύλος, Βιολάντα. Πράγματι εξοργιστικά όλα αυτά που ορκίζονται να υπηρετούν τα «φαιδρά πρόσωπα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ» κύριε Γεωργιάδη. Εξοργιστικά για την κυβέρνηση των σκανδάλων και των εγκλημάτων... Καταλαβαίνουμε την οργή σας. Εμείς όμως με όλους τους υπόλοιπους και υπόλοιπες νιώθουμε περηφάνια που επιτέλους ακούγεται κάτι ουσιαστικό και αληθινό μέσα στους ναούς της διαπλοκής και της υποκρισίας...».

Στη συνέχεια, ο Γεωργιάδης σε νέα δήλωσή του ανέφερε ότι «το υπουργείο Εσωτερικών και ο κ. Λιβάνιος έχει κάνει δέουσες πειθαρχικές έρευνες» για την ορκωμοσία και ότι «το αν θα εκπέσει θα το πουν οι υπηρεσίες». Σε άρθρο της, η εφημερίδα «Το Βήμα» έκανε λόγο για «θεσμικό ατόπημα και διασπορά fake news» στα οποία «προχώρησε ο υπουργός Υγείας». Όπως σχολίασε: «Υποκαθιστώντας θεσμούς και αρμοδιότητες, ο υπουργός Υγείας, δύο ημέρες αφότου ξιφούληξε από τον λογαριασμό του στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ως «τιμητής» των πάντων κατά του Πέτρου Κωνσταντίνου, για την επιλογή του πολιτικού κειμένου που διάβασε, στην ορκωμοσία του, επανήλθε σήμερα ανακοινώνοντας ότι ελέγχεται πειθαρχικά από το υπουργείο Εσωτερικών... Πάντως, από το υπουργείο Εσωτερικών, με το οποίο επικοινωνήσε το «Β», παρέπεμψαν στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση για όποια διαδικασία ενδεχομένως προβλέπεται... Εντύπωση προκαλεί ωστόσο, η άνεση με την οποία ο υπουργός Υγείας υπεισήλθε σε ζήτημα που σίγουρα δεν άπτεται των αρμοδιοτήτων του χαρτοφυλακίου του. Κάποιος κακοπροαίρετος θα μπορούσε να ειπεί πως ενδεχομένως είχε ο ίδιος ενεργοποιήσει τη διαδικασία...».

Αντίστοιχο ήταν και το ρεπορτάζ της Εφημερίδας των Συντακτών: «Πετάνε την μπάλα στην εξέδρα από το υπ.

Εσωτερικών μετά τους ισχυρισμούς του υπουργού Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη... Στελέχη του υπουργείου Εσωτερικών ξεκαθαρίζουν, μιλώντας στην «Εφ.Συν.», πως το ζήτημα είναι αρμοδιότητα της αποκεντρωμένης διοίκησης...».

Στο πλευρό του Γεωργιάδη έσπευσε η επικεφαλής της δημοτικής παράταξης «Αθήνα ΜΑΣ» Ελένη Παπαδοπούλου που κατέθεσε στην αποκεντρωμένη διοίκηση, ένσταση και αίτηση ακύρωσης του πρακτικού της ορκωμοσίας (παιρνοντας τα εύσημα του Τζήμερου). Αλλά και ο κωνδυλοφόρος της κυβέρνησης Μητσοτάκη, Τάκης Θεοδωρόπουλος, ο οποίος από τις στήλες της Καθημερινής κατήγγειλε τον Πέτρο Κωνσταντίνου για... «μεγαλομανία»(!) -επειδή δήλωσε ότι από τη θέση του δημοτικού συμβούλου «θα πολεμήσει τον ιμπεριαλισμό, θα σταματήσει τη γενοκτονία στη Γάζα, θα εργαστεί για τους ντόπιους και ξένους εργαζομένους, για την ισότητα των φύλων, για να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι για τα Τέμπη, την Πύλο και τη Βιολάντα και για μια πόλη εναρμονισμένη με το περιβάλλον».

«Πριμοδοτούν τους φασίστες»

«Οι δηλώσεις του Γεωργιάδη αποτελούν ανεπίτρεπτη παρέμβαση σε θεσμικές αρμοδιότητες άλλων οργάνων» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα ο πρώην δημοτικός σύμβουλος της Ανατρεπτικής Συμμαχίας και δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χ.Α., Κώστας Παπαδάκης. «Αυτό που κατορθώνουν οι δηλώσεις Γεωργιάδη -και κατά τη γνώμη μου σε αυτό αποσκοπούν- είναι να πριμοδοτούν πολιτικά τους φασίστες και την ακροδεξιά».

Η τελευταία τις μέρες αυτές δείχνει σημάδια εκτεταμένης ανταπόκρισης:

Η δημοτική της σύμβουλος Ελένη Παπαδοπούλου περιδιαβαίνει τις εκπομπές που την καλούν (π.χ. Μπογδάνος) και καταγγέλλει... την θεσμική εκτροπή... Θεσμική εκτροπή αποτελεί η ίδια και η ρατσιστική της ρητορική...

Ο τελεσίδικα κατάδικος για τη διεύθυνση της Εγκληματικής Οργάνωσης Χρυσή Αυγή Ηλίας Κασιδιάρης, εξαγγέλλει τη δημιουργία κόμματος μόλις βγει από τη φυλακή... Η κυβέρνηση της Ν.Δ. του επέτρεψε να συμμετάσχει στις δημοτικές εκλογές 2023 παρά την πρωτόδικη καταδίκη του και ασφαλώς το κλίμα των δηλώσεων Γεωργιάδη του δίνει φτερά.

Εμείς δεν σιωπάμε, απολαμβάνουμε τα πολιτικά τους αδιέξοδα και ετοιμαζόμαστε για τους επόμενους αγώνες μας, μέσα και έξω από το Δημοτικό Συμβούλιο. Είτε τους αρέσει η παρουσία μας, είτε όχι...».

Γιώργος Πίπτας

Κάτω τα χέρια από τον

Συγκέντρωση αλληλεγγύης θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 15 Μάη στις 9πμ στο Υπουργείο Μετανάστευσης (Θηβών 196-198, Νίκαια) όπου η Επιτροπή Ασύλου θα τοποθετηθεί υπέρ ή κατά της ανάκλησης ασύλου του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ, μετά από πρωτοβουλία του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου Πλεύρη.

Όπως αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ, «ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος η «ΕΝΟΤΗΤΑ» κατέθεσε στις 15 Απρίλη στο Τμήμα Ανακλήσεων και Αποκλεισμού του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου προσφυγή κατά της απόφασης ανάκλησης του ασύλου του, κατόπιν πρωτοβουλίας του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου Θ. Πλεύρη. Στις 15 Μάη ο Τζαβέντ Ασλάμ θα παρουσιαστεί σε συνεδρίαση αρμόδιας επιτροπής ασύλου προκειμένου να εξεταστεί η προσφυγή. Είναι μια κρίσιμη συνεδρίαση προκειμένου να μπει φρένο στον ρατσιστικό κατήφορο της κυβέρνησης και του ακροδεξιού υπουργού της».

Στη συγκέντρωση καλούν η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Ενότητα Ελλάδας «Η Ενότητα», οργανώσεις, συλλογικότητες και εκατοντάδες συμπαράστατες (καλλιτέχνες, νομικοί, πανεπιστημιακοί, συνδικαλιστές, βουλευτές, αγωνιστές/ριες από τα κινήματα) που υπογράφουν «έκκληση» με αίτημα «να μη μετατραπεί η επιτροπή ασύλου σε εργαλείο απέλασης του Τζαβέντ Ασλάμ στα χέρια του Πλεύρη».

Ανάμεσα σε αυτούς που την υπογράφουν βρίσκονται οι: Μάγδα Φύσσα (πρόεδρος Συλλόγου Πολιτισμού Παύλος Killah P Φύσσας), Θανάσης Περράκης (αντιπρόεδρος Συλλόγου Πολιτισμού Παύλος Killah P Φύσσας), Φοίβος Δεληβοριάς (μουσικός), Μάρω Δούκα (συγγραφέας), Γιάννης Μάγγος, (πατέρας του δολοφονημένου από την αστυνομία Βασίλη Μάγγου), Πάνος Ρούτσι (πατέρας του Ντένις Ρούτσι, που έχασε τη ζωή του στα Τέμπη), Ιάσοντας Αποστολόπουλος (διασώστης), Δημήτρης Χριστόπουλος (καθηγητής Πολιτειολογίας Πάντειο), Κωστής Παπαϊωάννου (Σημείο για τη μελέτη και αντιμετώπιση της ακροδεξιάς), Θανάσης Καμπαγιάννης (ΔΣ του ΔΣΑ, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής), Κώστας Παπαδάκης (ΔΣ του ΔΣΑ, Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, πρώην δημοτικός σύμβουλος Αθήνας), Μαρία Κανελλοπούλου (ηθοποιός), Δώρα Χρυσικού (ηθοποιός), Θανάσης Τριαρίδης (συγγραφέας), Θωμάς Σίδερης (διδάκτορας Ανθρωπογεωγραφίας, δημοσιογράφος, κινηματογραφιστής), Λήδα Καζαντζάκη (ιστορικός τέχνης), Προκόπη Παπαστράτης, (ομότιμος Καθηγητής Πάντειο Πανεπιστήμιο), Αρίμπα Νουρ (φοιτήτρια Φιλοσοφικής ΕΚΠΑ), Ιμράν Καμράν (αδελφός του Μοχάμεντ Ασίκ που δολοφονήθηκε στο αστυνομικό τμήμα Αγίου Παντελεήμονα).

Αποφάσεις που ζητάνε να μην ανακληθεί το καθεστώς διεθνούς προστασίας του Τζαβέντ Ασλάμ έχουν πάρει ο Δήμος Αθήνας και ο Δήμος Νίκαιας-Ρέντη. Ψηφίσματα συμπαράστασης έχουν βγάλει επίσης συνδικάτα όπως η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ που τονίζει: «στεκόμαστε απέναντι στις διαδικασίες ποινικοποίησης και συκοφάντησης και δίπλα στον Τζαβέντ Ασλάμ και στην προσπάθεια διατήρησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας».

Στη συγκέντρωση αλληλεγγύης στο Υπουργείο Μετανάστευσης θα συμμετέχουν επίσης η Ανταρσία στην Κοκκινιά και η τ.ε. της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Β' Πειραιά που καλεί «τους εργαζόμενους και τη νεολαία, τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις κινήσεις αλληλεγγύης, κάθε συλλογικότητα που δρα στις γειτονιές μας, στις γειτονιές της προσφυγιάς και της αντίστασης, να συμμετέχουν στη συγκέντρωση» με αίτημα «άσυλο, χαρτιά, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά!»

Γνώρισα τον Τζαβέντ Ασλάμ στα φραουλοχώρα της Ν.Μανωλάδας το 2011 τότε που δεκάδες μετανάστες τραυματίστηκαν όταν ο εργοδότης αντί για την καταβολή των δεδουλευμένων διέταξε τους μπράβους του να τους πυροβολήσουν.

Τότε μια μεγάλη αντιπροσωπεία αλληλεγγύης επισκέφθηκε μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα και τον Τζαβέντ Ασλάμ τα άθλια σκλαβοπάζαρα των μεταναστών με τις παράγκες της ντροπής να υπογραμμίζουν την αθλιότητα της ζωής των μεταναστών εργατών γης.

Μόνο περηφάνια νιώθουμε για το ήθος, την καλοσύνη, την ευγένεια αλλά και την αποφασιστικότητά του, το τρόπο διεκδίκησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μας βοήθησε να κατανοούμε τα προβλήματα φέρνοντας μπροστά στα μάτια μας τις συνέπειες των άδικων πολιτικών πάνω στις ζωές των ανθρώπων.

Αυτό που υφίσταται είναι αδιανόητο. Είναι ο ορισμός της κατάλυσης του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ολόψυχα οι βουλευτές και βουλευτρίες της Νέας Αριστεράς είμαστε στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ για να μην ανακληθεί το καθεστώς διεθνούς προστασίας.

Θεανώ Φωτίου βουλευτρία Νέας Αριστεράς

Τζαβέντ Ασλάμ!

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Παρασκευή 15/5, 9πμ

Υπουργείο Μετανάστευσης, Θηβών 196-198, Νίκαια
Συνεδριάζει η επιτροπή για την έγκριση ή μη της απόφασης Πλεύρη να ανακαλέσει το άσυλο του Τζαβέντ Ασλάμ

Στη συνέντευξη Τύπου που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ στην αίθουσα του ΔΣΑ πριν μερικές εβδομάδες, τη στήριξή της στον Τζαβέντ Ασλάμ εξέφρασαν η **Διεθνής Αμνηστία**, ο **Ν. Θεοχαράκης** εκ μέρους του ΜέΡΑ 25 αλλά και βουλευτές που έδωσαν το παρών, όπως ο **Δημήτρης Μάντζος**, από το ΠΑΣΟΚ και ο **Γιώργος Ψυχογιός** από τον ΣΥΡΙΖΑ. Τη στήριξη της έχει δηλώσει επίσης σύσσωμη η κοινοβουλευτική ομάδα της **Νέας Αριστεράς** η οποία προχώρησε σε σχετική ερώτηση στη Βουλή. Την έκκληση υπέγραψαν επίσης ο **Νίκος Βούτσης**, πρώην πρόεδρος της Βουλής και η **Τασία Χριστοδουλοπούλου**, πρώην αντιπρόεδρος της Βουλής.

Όπως τονίζεται στην έκκληση: «Η ανάκληση του ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ από τον ακροδεξιό υπουργό Μετανάστευσης Θ. Πλεύρη είναι μια ακραία ρατσιστική ενέργεια για να φιμώσει τον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος “η Ενότητα”, διότι στέκεται όρθιος, εδώ και τριάντα χρόνια που βρίσκεται στην Ελλάδα, απέναντι στον ρατσισμό και τον φασισμό, την αδικία, τις διακρίσεις, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των κατατρεγμένων προσφύγων και τον κοινωνικό αποκλεισμό των μεταναστών στους εργασιακούς χώρους, τις γειτονιές, τη θάλασσα και τη στεριά, από τη Μανωλάδα μέχρι το Ελληνικό, από την Πύλο μέχρι τη Χίο.

Αγωνίζεται σταθερά στο πλευρό των συνδικάτων, των φοιτητικών συλλόγων, των κινήσεων αλληλεγγύης και των φορέων της κοινωνίας των πολιτών. Είναι η φωνή που κατήγγειλε τις απαγωγές των 28 Πακιστανών από τις μυστικές υπηρεσίες το 2005, τις επιθέσεις των ναζι της Χρυσής Αυγής και τις δολοφονίες μεταναστών στα αστυνομικά τμήματα, όπως του Μοχάμεντ Καμράν.

Η κυβέρνηση, βάζοντας στο στόχαστρό της το πρόσωπο ενός βασικού μάρτυρα στη δίκη της Χρυσής Αυγής δεν έχει κανένα ενδοιασμό στα ανοίγματα στην ακροδεξιά και προσφέρει υπηρεσίες στους χρυσαυγίτες.

Παράλληλα, κινεί διαδικασίες ποινικοποίησης και συκοφάντησης για να συγκαλυφθεί το έγκλημα στη Χίο με τους 15 νεκρούς...

Απαιτούμε την παύση της εκδικητικής ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας του Τζαβέντ Ασλάμ. Είναι ώρα για νομιμοποιήσεις, άσυλο και απόδοση ιθαγένειας στους μετανάστες με μακρόχρονη ένταξη στην κοινωνία».

• Ο Τζαβέντ Ασλάμ θα είναι ομιλητής στη συζήτηση «Πύλος-Χίος, Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά» την Κυριακή 24/5, 1.30μμ στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026.

Διεθνής αγώνας ενάντια σε φασισμό, ρατσισμό, πόλεμο

ΑΓΓΛΙΑ

Σε μαζικό συλλαλητήριο καλεί το αντιφασιστικό και αντιπολεμικό κίνημα στο Λονδίνο στις 16 Μάη, στην επέτειο της Νάκμπα αλλά και ενάντια στην πρόκληση του φασίστα Τόμι Ρόμπινσον να ανακοινώσει ρατσιστικό συλλαλητήριο την ίδια μέρα στο Λονδίνο. Το συλλαλητήριο διοργανώνουν από κοινού το Stand up to Racism (SUtR) με τη Συμμαχία για την Παλαιστίνη και συμμετέχουν και στηρίζουν πλήθος από οργανώσεις και συνδικάτα.

Το συλλαλητήριο αποκτά μεγαλύτερο νόημα μετά την επικίνδυνη επιτυχία του ακροδεξιού-ρατσιστικού Reform UK στις τοπικές εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στην Αγγλία την περασμένη εβδομάδα αναδεικνύοντας το βάθος της πολιτικής κρίσης αλλά και μεγάλη πόλωση.

Οι τοπικές εκλογές που έγιναν σε 136 σημεία στην Αγγλία για την ανάδειξη δημοτικών και περιφερειακών συμβούλων σημαδέυτηκαν από εκλογική κατάρρευση των κομμάτων που για πολλές δεκαετίες, κυριαρχούν στο αυστηρά δικομματικό εκλογικό σύστημα, των Συντηρητικών και του Εργατικού Κόμματος και συνοδεύτηκαν από σημαντική άνοδο του Reform UK και του Green Party. Στο Εργατικό Κόμμα ξέσπασε ανταρσία με 75 βουλευτές να ζήτηνε χρονοδιάγραμμα για παραίτηση του πρωθυπουργού Στάμερ.

Το Reform UK (παρότι πήρε λιγότερες ψήφους συγκριτικά με τις εθνικές εκλογές του 2024 και λιγότερο ποσοστό σε σχέση με τις δημοσκοπήσεις που το 2025 του έδιναν πάνω από 30%) βγήκε πρώτο κόμμα με 26% των ψήφων κερδίζοντας πάνω από 1.400 έδρες σε δημοτικά συμβούλια στην Αγγλία.

Το Green Party ανέβηκε από τις 142 έδρες στις 500, εκλέγοντας την πρώτη του δήμαρχο Ζόι Γκάρμπετ στον δήμο Χάκνεϊ, στο ανατολικό Λονδίνο. Όπως δήλωσε ο Μόθιν Αλί ένας από τους ηγέτες του κόμματος: «Ήμασταν το μόνο κόμμα που μιλούσε για την κρίση του κόστους διαβίωσης ζητώντας προσιτή στέγαση, έλεγχο των ενοικίων, υψηλότερους φόρους για τους πλούσιους...». Αρκετοί υποψήφιοι των Πρασίνων βρέθηκαν στο στόχαστρο ως «αντισημίτες» λόγω της υποστήριξής τους στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις του BBC για το εθνικό ποσοστό «αν ολόκληρη η χώρα είχε την ευκαιρία να ψηφίσει στις τοπικές εκλογές της Πέμπτης, το Reform UK θα είχε

καταλάβει την πρώτη θέση με 26% των ψήφων και οι Πράσινοι τη δεύτερη με 18%. Οι Συντηρητικοί και οι Εργατικοί θα είχαν μείνει με μόλις 17% το καθένα. Το συνολικό ποσοστό τους, 34%, αποτελεί ιστορικό χαμηλό. Οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες δεν έμειναν πολύ πίσω, με 16%». Σε πέντε δήμους του Λονδίνου (όπου οι δημότες ψήφισαν και για δήμαρχο) το Green Party εξέλεξε δύο δημάρχους, οι Συντηρητικοί έναν, το Εργατικό Κόμμα έναν και ένας ήταν ανεξάρτητος.

Η περισσότερη φθορά του Εργατικού Κόμματος πήγε προς τους Πράσινους. Σύμφωνα με τον ειδικό σε θέματα εκλογών, καθηγητή Τζον Κέρτις: «Το Reform UK έχει αποσπάσει από τους Συντηρητικούς εκείνη την ομάδα ανθρώπων που ψήφισαν τον Μπόρις Τζόνσον για να “ολοκληρωθεί το Brexit” το 2019... Η πτώση του Εργατικού Κόμματος αφορά περισσότερο την αύξηση της υποστήριξης προς τους Πράσινους από ό,τι την αύξηση της υποστήριξης προς το Reform UK».

Χαμένη ευκαιρία

Για «χαμένη ευκαιρία» εκ μέρους του νέου αριστερού κόμματος Your Party να κερδίσει από την αριστερή δυσарέσκεια προς το Εργατικό Κόμμα (που κατέληξε στους Πράσινους) κάνει λόγο η εφημερίδα Socialist Worker: «Το Your Party υποστήριξε 50 περίπου ανεξάρτητους υποψήφιους... Ανάμεσά τους υπήρχαν σοσιαλιστές με αρχές αλλά και ιδιοκτήτες μικρών επιχειρήσεων και πρώην μέλη του Συντηρητικού Κόμματος. Η υποστήριξη που κέρδισαν σοσιαλιστές υποψήφιοι σε κάποια σημεία δίνουν μια εικόνα του τι θα μπορούσε να είχε επιτευχθεί αν το Your Party είχε εξελιχθεί σε μια μαζική οργάνωση που θα προωθούσε μια σοσιαλιστική πολιτική βασισμένη σε αρχές...»

Ο πόλεμος του Ντόναλντ Τραμπ κατά του Ιράν έχει προκαλέσει κραδασμούς στον παγκόσμιο καπιταλισμό -και η κυβέρνηση των Εργατικών και οι εργοδότες θέλουν να πληρώσει το τίμημα η εργατική τάξη. Αν η Αριστερά δεν προσφέρει μια εναλλακτική λύση στην κρίση του κόστους διαβίωσης, η ακροδεξιά θα επιδιώξει να εκτρέψει τη βαθιά οργή της κοινωνίας εναντίον των μεταναστών, των προσφύγων και των μουσουλμάνων. Είναι ζωτικής σημασίας να διαδώσουμε το σύνθημα «Δεν θα πληρώσουμε για τον πόλεμο του Τραμπ» και να πιέσουμε για εθνικές απεργίες καθώς η κρίση του κόστους διαβίωσης βαθιάει. Ας οργανωθούμε... Στις 16 Μάη όλοι στο Λονδίνο».

ΓΑΛΛΙΑ

Για πρώτη φορά από το 2008, η διεθνής ναζιστοσύναξη της «Επιτροπής για τις 9 Μάρτη» (οργανώνεται κάθε χρόνο στο Παρίσι στις 9 Μαΐου για να τιμήσει τον θάνατο ενός φασίστα που έπεσε από ένα κτίριο επιχειρώντας να αποφύγει σύλληψη από την αστυνομία σε μια ναζιστική συγκέντρωση το 1994) δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί.

Τα δικαστήρια και η κυβέρνηση Μακρόν αποφάσισαν την απαγόρευση της, όπως και την απαγόρευση της αντιφασιστικής συγκέντρωσης «Οχι ναζί στο Παρίσι» που είχε καλεστεί από ένα πλατύ μέτωπο οργανώσεων και συλλογικοτήτων, προχωρώντας το Σάββατο σε συλλήψεις φασιστών αλλά και αντιφασιστών.

«Νίκη! Ο αγώνας συνεχίζεται: ας ενωθούμε ενάντια στους φασίστες και τους ρατσιστές!» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η Πορεία Αλληλεγγύης (Marche de Solidarites) που ήταν ανάμεσα στους βασικούς οργανωτές, μια απάντηση στις «ίσες αποστάσεις» της κυβέρνησης Μακρόν, και μάλιστα ανήμερα της επετείου ήττας της ναζιστικής Γερμανίας στον Β' ΠΠ. Όπως αναφέρει:

«Για πρώτη φορά εδώ και τρεις δεκαετίες, η ναζιστική παρέλαση του C9M έχει απαγορευτεί. Αυτό το Σάββατο, 9 Μαΐου, δεν θα παρελάσουν στους δρόμους του Παρισιού. Αυτή τη νίκη την οφείλουμε στη δική μας κινητοποίηση το προηγούμενο διάστημα! Μετά την πρώτη πρωτοβουλία αντί-διαδήλωσης τον Μάιο του 2025, φέτος, εδώ και δύο μήνες, ενωμένες σε ένα ευρύ ενιαίο αντιφασιστικό πλαίσιο, πάρα πολλές οργανώσεις έδειξαν την αποφασιστική βούληση να εμποδίσουν τους ναζι να παρελάσουν στους δρόμους στο Παρίσι: Η συλλογικότητα των Sans Papiers, η Πορεία Αλληλεγγύης, αντιφασίστες, οικολόγοι, φεμινίστριες, συνδικαλιστές, φοιτητές, ανεξάρτητοι δημοσιογράφοι, ολόκληρο το στρατόπεδό μας ξεσηκώθηκε για να εμποδίσει το C9M να βγει στους δρόμους.

Εκατοντάδες άνθρωποι βγήκαμε στους δρόμους και, μαζί, μοιράσαμε φυλλάδια, κολλήσαμε αφίσες, συζητήσαμε, διαφωνήσαμε, προκαλέσαμε, κάναμε την 9η Μαΐου μια ημερομηνία που δεν μπορούσε να αγνοηθεί: Χιλιάδες διαδηλωτές ήταν έτοιμοι να διαδηλώσουν ενάντια στους ναζι. Επιβάλαμε μια αναλογία δυνάμεων.

Η απαγόρευση δεν είναι τυχαία. Έρχεται τη χρονιά που, όλοι μαζί, κινούμαστε με αποφασιστικότητα. (σ.μ. Στις 14 Μάρτη, την παραμονή του πρώτου γύρου των δημοτικών εκλογών, πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις κατά του ρατσισμού και του φασισμού στο Παρίσι, όπου διαδήλωσαν 100.000 άτομα ενώ μαζικές συγκεντρώσεις έγιναν σε πάνω από 100 δήμους σε όλη τη Γαλλία). Όμως, χωρίς να αποτελεί έκπληξη σε ένα καθεστώς όπου η άρχουσα τάξη και οι φασίστες συγχρωτίζονται όλο και περισσότερο, απαγορεύεται και η δική μας αντιφασιστική διαδήλωση. Βλέπουμε και πάλι την επιβλαβή και καταστροφική εξίσωση μεταξύ φασιστών και αντιφασιστών...», αναφέρει η ανακοίνωση της Πορείας Αλληλεγγύης καλώντας σε σύσκεψη για τα επόμενα βήματα.

Γ.Π.

Από τις επαναστάσεις του 1936 στο σήμερα

Επαναστάτες/ριες στις πολιτοφυλακές της Βαρκελώνης το 1936

Την Παρασκευή 22 Μάη στις 9.30μμ στο φεστιβάλ Μαρξισμός 2026 θα προβληθεί η θρυλική ταινία του Κεν Λόουτς "Γη και Ελευθερία" για την Επανάσταση στην Ισπανία του 1936. Είμαστε 90 χρόνια από το 1936, μια χρονιά που οι εξεγέρσεις, τα κινήματα και οι επαναστάσεις μπήκαν ξανά στην ημερήσια διάταξη. Από τις μαζικές απεργίες και τις καταλήψεις στη Γαλλία, μέχρι το Μάη του 1936 στη Θεσσαλονίκη και από τις καταλήψεις και απεργίες στην General Motors και σε όλες τις ΗΠΑ, ως την επανάσταση στην Ισπανία το 1936 ήταν η χρονιά που η εργατική τάξη παντού βγήκε στο προσκήνιο για να σταματήσει τη βαρβαρότητα που έφερνε η κρίση του καπιταλισμού.

Η ταινία "Γη και Ελευθερία" μας μεταφέρει στην Ισπανική Επανάσταση του 1936 που υπήρξε η πιο προχωρημένη και συγκλονιστική στιγμή εκείνης της εποχής. Η ταινία ακολουθεί τον Ντέιβ, έναν νεαρό εργάτη από το Λίβερπουλ που φτάνει στην Ισπανία για να παλέψει ενάντια στον φασισμό μέσα

Ενάντια στον φασισμό

από τις πολιτοφυλακές του ΡΟUM (μιας αντισταλινικής μαρξιστικής οργάνωσης). Μέσα από τη δική του διαδρομή βλέπουμε τη συγκίνηση και την ελπίδα της επανάστασης που γεννιέται, αλλά και τις αντιπαραθέσεις για το ποια κατεύθυνση πρέπει να πάρει η επανάσταση για να είναι νικηφόρα.

Στις πιο δυνατές σκηνές βλέπουμε συζητήσεις για το πώς η γη θα γυρίσει σε όσους την δουλεύουν, βλέπουμε γυναίκες και άντρες να οργανώνουν πολιτοφυλακές χωρίς αξιωματικούς. Βλέπουμε εργάτες κι εργάτριες να αποφασίζουν, να ονειρεύονται, να μπαίνουν μπροστά για να νικήσουν τους φασίστες, αλλά και για να αλλάξουν συνολικά την κοινωνία. Ταυτόχρονα η ταινία φωτίζει τις αντιπαραθέσεις μέσα στο κίνημα και την Αριστερά. Από τη μία οι επαναστατικές δυνάμεις που πίστευαν ότι ο αγώνας ενάντια στον Φράνκο χρειάζεται να γίνει αγώνας για την συνολική ανατροπή του καπιταλισμού και

την κοινωνική απελευθέρωση. Από την άλλη το ΚΚΙ που έλεγε πρώτα θα κερδίσουμε τον πόλεμο και μετά μπορούμε να μιλήσουμε για την κοινωνική αλλαγή. Η καταστολή και η ήττα της Επανάστασης παρουσιάζεται στην ταινία όχι σαν ιστορικό ατύχημα, αλλά σαν αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών επιλογών.

Ενενήντα χρόνια μετά το 1936, η κρίση του καπιταλισμού που θυμίζει την κρίση της δεκαετίας του '30, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί, αλλά και οι αγώνες και τα κινήματα της εργατικής τάξης ενάντια στη βαρβαρότητα, κάνουν την ταινία Γη και Ελευθερία επίκαιρη. Η προσπάθεια σήμερα να δυναμώσει μέσα σε αυτές τις συνθήκες η επαναστατική αριστερά είναι πραγματικά αγώνας για Γη και Ελευθερία.

Λίλιαν Μπουρίτη

• Η Λίλιαν Μπουρίτη θα είναι ομιλήτρια στη συζήτηση "1936, Χρονιά εξεγέρσεων και επαναστάσεων"

Ενάντια στον ρατσισμό

Με την θεατρική παράσταση «Η ευθανασία της φάλαινας - Πύλος 14/6/23» θα κλείσει το Σάββατο 23 Μάη, στις 9.30μμ, η τρίτη ημέρα του φεστιβάλ Μαρξισμός 2026.

Το έργο, το οποίο έχει γράψει ο Θανάσης Τριαρίδης, αναδεικνύει και καταδεικνύει ξεκάθαρα την εγκληματική πολιτική των κλειστών συνόρων και όλο το βρώμικο σύστημα που την εφαρμόζει, οδηγώντας σε αποτρόπαια ρατσιστικά εγκλήματα με κορυφαίο το φοβερό έγκλημα στην Πύλο που στοίχισε τη ζωή σε πάνω από 600 ανθρώπους.

Ουσιαστικά περιγράφει το κύκλωμα του λιμενικού και πώς εμπλέκεται στο έγκλημα. Πώς όλοι γνωρίζουν αλλά παριστάνουν πως δεν γνωρίζουν για την εγκληματική αυτή πολιτική που δεν αφήνει απλά έκθετους τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, αλλά τους πνίγει, τους δολοφονεί. Γιατί εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με εγκληματική αμέλεια, αλλά με στυγνή δολοφονία.

Το έργο δεν ενημερώνει απλά τον κόσμο για την Πύλο - που είναι σίγουρα ένα σημαντικό πράγμα που μπορεί να κάνει το θέατρο. Το κίνημα έχει ήδη ενημερώσει ευρέως τον κόσμο, άρα είμαστε ένα βήμα πιο μπροστά, στη φάση για το πώς θα αποδοθεί δικαιοσύνη.

Σε αυτό προσπαθούμε να συμβάλλουμε και αυτός ήταν και ο συνδετικός κρίκος της ομάδας μας, της «Πρωτοβουλίας Καλλιτεχνών και Ακτιβιστών για την Πύλο», που αποτελείται από επαγγελματίες και ερασιτέχνες ηθοποιούς και προέκυψε σε συνεργασία με την ΚΕΕΡΦΑ. Να καταγγείλουμε δηλαδή δημόσια τις αιτίες και να αναδείξουμε τους ενόχους που είναι οι ίδιοι και στα Τέμπη και στη γενοκτονία στη Γάζα και σε όλα τα εγκλήματα. Και να απαιτήσουμε και να επιβάλλουμε Δικαιοσύνη, ενάντια στη συγκάλυψη.

Δεν περιμένουμε από τα δικαστήρια τότε και αν θα την αποδώσουν. Το ότι ασκήθηκαν ποινικές δίωξεις κατά 21 λιμενικών ήταν κάτω από την πίεση του κινήματος. Αυτή η πίεση πρέπει να συνεχιστεί. Η Δικαιοσύνη κερδίζεται στους δρόμους και τον αγώνα. Και το θέατρο μπορεί να είναι -και για μας είναι- όπλο σε αυτή την κατεύθυνση. Γι' αυτό και θέλουμε να είναι μια δουλειά που και θα εξελίσσεται συνεχώς και θα παρουσιάζεται όσο το δυνατόν περισσότερο και, φυσικά, δεν θα μπορούσε να λείπει από τον φετινό Μαρξισμό.

Πέρσα Κατσανούλη,

ηθοποιός, Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών και Ακτιβιστών για την Πύλο

Ενάντια στον πόλεμο

Ο Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός, μας μιλά για το τετράημερο του Μαρξισμού. Ο ίδιος συμμετέχει στη συζήτηση «Από τον Εμφύλιο στα Ιουλιανά» την Κυριακή 24/5, 3.30μμ.

Ποια η σημασία του φεστιβάλ «Μαρξισμός 2026»;

Ο φετινός Μαρξισμός, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, θα επιβεβαιώσει την αναγκαιότητα για τη μορφωτική ανάδειξη θεμάτων που αφορούν το εργατικό κίνημα και την Αριστερά. Ταυτόχρονα θα γεμίσει ή θα παρατείνει κατά κάποιο τρόπο τη συζήτηση που έχει ανοίξει τα τελευταία χρόνια σε σχέση με την αναγκαιότητα του εργατικού κινήματος, σε σχέση με τις στροφές που αυτό πήρε, σε σχέση με το πώς θα εξελιχθεί και πώς θα το αναδημιουργήσουμε.

Υπάρχει μια συνέχεια στην ιστορία του εργατικού κινήματος. Αν κάποιος το δει προσεκτικά θα καταλάβει ότι στοιχεία που είχαν αναδειχτεί από τη δεκαετία του 1930 επαναλαμβάνονται, αναπαράγονται, διευρύνονται, αναδημιουργούνται και αναμορφωποιούνται και στις υπόλοιπες περιόδους. Υπό αυτή την έννοια έχει σημασία να βλέπουμε το παρελθόν για να αναδεικνύουμε τους προσανατολισμούς οι οποίοι καθορίζουν το παρόν και σε μεγάλο βαθμό να θέσουμε και ζητήματα που θα έχουν σχέση με τη διαμόρφωση του μέλλοντος.

Χρειάζεται πάρα πολύ αυτό, είμαστε σε πολύ κρίσιμες εποχές. Βλέπουμε ότι ο πόλεμος εξελίσσεται ώστε να αποτελέσει το κύριο μέσο επιβολής των υπαρχόντων οικονομικών και πολιτικών σχέσεων. Και πρέπει κάποιος να καταλάβει ή τουλάχιστον να αντιληφθεί το πώς αυτή η στροφή προς τον πόλεμο οφείλεται στο ίδιο το σύστημα που τον γεννά και στην πραγματικότητα τον χρησιμοποιεί προκειμένου να αντιμετωπίσει και τα προβλήματα της κρίσης που βιώνει.

Με άλλα λόγια να γίνει αντιληπτό ότι ο πόλεμος είναι το αναγκαίο μέσο για να υπερβεί την κρίση του το σύστημα -τη γνωστή κρίση του ποσοστού κέρδους που αιώνια θα έχει ο

καπιταλισμός. Και επί τη βάση αυτή να σκεφτούμε πώς εμείς μπορούμε αντιστρατευόμενοι τον πόλεμο να αντιστρατευτούμε και την κρίση ή αντιστρατευόμενοι την κρίση να απαντήσουμε και στον πόλεμο. Γιατί είναι εποχές που χρειαζόμαστε και αντιπολεμικό κίνημα.

Μπορεί το αντιπολεμικό κίνημα να σταματήσει αυτή τη βαρβαρότητα;

Έχω την εντύπωση πως ναι. Σε σχέση με τον Ψυχρό Πόλεμο, και εκεί υπήρχαν απειλές πολύ έντονες. Για ανθρώπους που έζησαν στη δεκαετία του '50 και του '60, υπήρχε διάχυτος φόβος ότι τα πράγματα θα μπορούσαν να εξελιχθούν σε πυρηνικό Ολοκαύτωμα. Και πολύ πιο έντονα από ό,τι τώρα. Υπάρχει και σήμερα όμως αυτός ο φόβος, και φαίνεται σε σχέση με το γεγονός ότι επειδή το σύστημα δεν μπορεί με τις στρατηγικές που ακολουθεί να αντιμετωπίσει την κρίση του επαπειλείται ανά πάσα στιγμή ο πόλεμος.

Αλλά την ίδια στιγμή, όπως τότε ο κόσμος είχε σταματήσει τον πόλεμο, το ίδιο μπορεί να γίνει τώρα. Γιατί κακά τα ψέματα, το αντιπολεμικό κίνημα της δεκαετίας του '60 και του '70 είναι αυτό που γέννησε και τις γενικότερες οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο τόσο σε σχέση με τον Παρισινό Μάη όσο και σε σχέση με την ανάπτυξη του εργατικού κινήματος σε μια σειρά χώρες. Παραδείγματος χάριν το ελληνικό εργατικό κίνημα ιδίως της δεκαετίας του '80 αλλά και των αρχών της δεκαετίας του '90 ήταν παράγωγο και του φιλειρηνικού κινήματος της δεκαετίας του '60 που ήταν πάρα πολύ ισχυρό.

Να σημειώσουμε εδώ ότι στο φιλειρηνικό αυτό κίνημα μετείχαν χιλιάδες. Ανεξαρτήτως των πιέσεων και των εκβιασμών που ασκήθηκαν, ανεξαρτήτως των αδυναμιών στις σχέσεις που υπήρχαν μεταξύ των δυνάμεων της Αριστεράς, το φιλειρηνικό κίνημα στην πράξη είχε κατορθώσει και συνδέσει όλες αυτές τις αντιθέσεις και είχε παράξει ένα αποτέλεσμα το οποίο το χρειαζόμαστε και σήμερα. Γιατί χωρίς αυτό κινδυνεύουμε.

Ο Μαρξισμός οδηγός για να νικήσουμε

Διεθνιστική ενότητα των εργατών

Ο Μαρξισμός 2026 έρχεται σε μια συγκυρία που οι ταξικές αντιθέσεις οξύνονται και οι οικονομικές και κοινωνικές διακρίσεις και ανισότητες διευρύνονται, τόσο σε διεθνές επίπεδο όσο και τοπικά.

Αυτές τις συνθήκες εκμεταλλεύονται και τα ακροδεξιά κόμματα για να αυξάνουν την δύναμη τους, στοχεύοντας κυρίως στους νέους και προσπαθούν να μπουν στα σχολεία, μιλώντας για δράση ενάντια στην αδικία και το κατεστημένο.

Στην πραγματικότητα όμως είναι αυτοί που στηρίζουν και το σύστημα και το κατεστημένο. Όποιος τολμήσει να αμφισβητήσει το ίδιο το σύστημα που γεννά την καταπίεση και την ανισότητα, και παλεύει για την ανατροπή του, θα αντιμετωπίσει την οργή και την βίαιη αντίδραση τους.

Μιλούν για αντικατοχικό αγώνα και απελευθέρωση και στηρίζουν τους εξοπλισμούς. Μιλούν για το ενιαίο μέτωπο Ελλάδας-Κύπρου, που τελευταία συμπεριλαμβάνει και το Ισραήλ μέσα.

Μπορεί ο Χριστοδουλίδης να μιλά για διαπραγματεύσεις και ειρηνική διευθέτηση του Κυπριακού αλλά την ίδια στιγμή είναι χωμένος ως το λαιμό μέσα σε αυτές τις συμμαχίες και τα πολεμικά παιχνίδια και συνεργάζεται με το ναζιστικό ΕΛΑΜ, τους νοσταλγούς του Ολοκαυτώματος. Έτσι και αλλιώς σε αυτούς χρωστάει την εκλογή του.

Η προοπτική της ειρήνης δεν βρίσκεται ούτε στον Χριστοδουλίδη, ούτε σε αυτούς που τον στηρίζουν, σε αυτές τις εθνικιστικές και πολεμοκάπηλες πολιτικές του, αλλά στους ελληνοκύπριους και τουρκοκύπριους εργάτες που έδωσαν και δίνουν καθημερινά την

κόντρα με την άρχουσα τάξη και τον εθνικισμό. Αυτούς που έδωσαν και δίνουν αυτή τη μάχη τα τελευταία 100 χρόνια, από τις απεργίες του 1926, τους αγώνες των μεταλλωρύχων το '36 και το '48, μέχρι και την τελευταία κοινή Πρωτομαγιά το '58. Τότε που για τελευταία φορά ξεκίνησε μια κοινή πρωτομαγιάτικη πορεία. Από τότε μέχρι σήμερα η Πρωτομαγιά γιορτάζεται με ξεχωριστές εκδηλώσεις. Μετά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003 οι πρωτομαγιάτικες πορείες ξεκινούν από τις δύο πλευρές και καταλήγουν σε κοινή συγκέντρωση στη νεκρή ζώνη.

Αυτό έγινε και φέτος, σε μια από τις πιο μαζικές και δυναμικές

κινητοποιήσεις των τελευταίων χρόνων που συγκλονίζονταν από το σύνθημα «Kıbrıs'ta Barış Engellenemez» (η ειρήνη στην Κύπρο δεν μπορεί να εμποδιστεί).

Σε αυτές τις δράσεις των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων είναι που βρίσκεται η προοπτική για ειρήνη και επανένωση. Αυτά θα συζητήσουμε στον Μαρξισμό.

Ντίνος Αγιομαμίτης,
Εργατική Δημοκρατία, Κύπρος

• Ο Ντίνος Αγιομαμίτης συμμετέχει στη συζήτηση «Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρος, εργάτες ενωμένοι ενάντια στον πόλεμο» το Σάββατο 23/5, 7μμ

Γόνιμο 4ήμερο, αληθινό σχολείο

Φίλες και φίλοι,

Ο αγώνας για τον κοινωνικό μετασχηματισμό και την κατάργηση της κοινωνίας της εκμετάλλευσης δεν είναι ένας απλός ή επαναλαμβανόμενος ακτιβισμός. Χωρίς επαναστατική θεωρία δεν υπάρχει επαναστατική πράξη και χωρίς πολιτικό υποκείμενο κανένα κοινωνικό υποκείμενο δεν είναι σε θέση να διεκδικήσει την εξουσία και ακόμα περισσότερο να την ασκήσει. Σήμερα που η μισητή κυβέρνηση είναι έτοιμη να καταρρεύσει είναι εξ ίσου αισθητό ότι δεν υπάρχει αντιπολίτευση ικανή να εκφράσει τις λαϊκές ανάγκες και ακόμα περισσότερο να οδηγήσει τους κοινωνικούς αγώνες στην αντικαπιταλιστική ανατροπή. Είναι εύκολο να εκφράσουμε αυτό που δεν θέλουμε, αλλά δύσκολο να συνειδητοποιήσουμε αυτό που θέλουμε, να το διεκδικήσουμε και να πείσουμε την κοινωνία ότι αυτό υπηρετεί τα συμφέροντά της.

Το φεστιβάλ «Μαρξισμός» που οργανώνει κάθε χρόνο το Σ.Ε.Κ. αποτελεί μια προσπάθεια αξιώσεων για την αποκατάσταση αυτής της ανάγκης. Σαράντα έξι συζητήσεις (όχι απλά ομιλίες) με 94 εισηγητές - ανάμεσά τους πολλοί πραγματικοί πρωταγωνιστές των σημερινών αγώνων - για ζητήματα θεωρητικά, κοινωνικά, συγκυριακά, διεθνιστικά, ιστορικά, οικονομικά, εργατικά κ.α., μια θεατρική παράσταση και μια κινηματογραφική και μια συναυλία, προοιωνίζουν ένα ακόμα γόνιμο τετραήμερο. Σχολείο αληθινό. Είναι το 21ο κατά σειρά, από το 2006, που έχω την τιμή να είμαι ένας από τους εισηγητές, αυτή τη φορά για τις υποκλοπές, στην εναρκτήρια ημέρα. Στο παρελθόν υπήρξα ομιλητής για την κεντρική πολιτική κατάσταση και τη συγκρότηση της επαναστατικής Αριστεράς, τα δικαιώματα, την καταστολή, την τοπική αυτοδιοίκηση, το στεγαστικό, τον αντιφασιστικό αγώνα και τη δίκη της Χ.Α. που το Σ.Ε.Κ. ήταν πάντα δίπλα μας.

Αξίζει να συμμετάσχετε.

Αθήνα, 11.5.2026

Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος

• Ο Κώστας Παπαδάκης συμμετέχει στη συζήτηση «Υποκλοπές, "παρακράτος" και Δικαιοσύνη» την Πέμπτη 21/5, 5μμ

Πρωτομαγιά, Κοινή συγκέντρωση Τουρκοκύπριων και Ελληνοκύπριων στη νεκρή ζώνη. Φωτό: Asim Akansoy

Από την Ορεσιτιάδα...

Ο Μαρξισμός 2026 είναι το μεγάλο πολιτικό ραντεβού για όλους μας, από κάθε πόλη. Εγώ θα έρθω από την Ορεσιτιάδα όπου σπουδάζω. Πέρσι έμαθα πρώτη φορά για το τετραήμερο επαναστατικών ιδεών, αλλά έδινά πανελλήνιες και δεν μπόρεσα να συμμετέχω. Φέτος, με το που ανακοινώθηκαν οι ημερομηνίες, έκλεισα τα εισητήριά μου και ετοιμάζομαι!

Με ενδιαφέρει περισσότερο να παρακολουθήσω τις συζητήσεις που αφορούν την ιστορία. Σίγουρα και οι θεωρητικές, για την ουσία του επαναστατικού μαρξισμού, που μας βοηθάει όχι μόνο να εξηγήσουμε τον κόσμο, αλλά να πάρουμε επιχειρήματα για το τί κοινωνία μπορούμε να φτιάξουμε.

Πιστεύω όμως ότι χρειαζόμαστε να μάθουμε ιστορία. Για να παλέψουμε στο σήμερα πρέπει να ξέρουμε τί έχει συμβεί. Το αντιπολεμικό κίνημα, οι αγώνες για Λευτεριά στην Παλαιστίνη, είναι αυτό που με παρακίνησε να ενεργοποιηθώ κινηματικά όσο ήμουν

μαθήτρια στον Βόλο. Έτσι γνώρισα το ΣΕΚ και οργανώθηκα σε αυτό.

Για να καταλάβουμε τις επιλογές του γενοκτονικού Ισραήλ και πώς του κάνει πλάτες η Αμερική και η Δύση τόσα χρόνια. Για να καταλάβουμε το τί γίνεται στο Ιράν αυτή την περίοδο που ο κόσμος παλεύει ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Ξέρουμε λίγα πράγματα, ειδικά οι πιο νέοι, το ότι το 1979 για παράδειγμα έγινε επανάσταση στο Ιράν δείχνει πολλά για το πώς παλεύει ο λαός του τώρα ενάντια στον Τραμπ. Για όλα αυτά, χρειαζόμαστε ένα σχολείο επαναστατικής θεωρίας και ιστορίας.

Στην Ορεσιτιάδα, η παρουσία της Αριστεράς είναι αρκετά μικρή ως τώρα. Κυρίως κάποιες κινητοποιήσεις σε επετείους-ορόσημα όπως για τα Τέμπη και την Πρωτομαγιά. Θέλουμε να το αλλάξουμε αυτό, να δυναμώσουμε η επαναστατική Αριστερά, να μπορούμε να συζητάμε οργανωμένα και να παίρνουμε πρωτοβουλίες για δεκάδες θέματα. Η συμμετοχή στον Μαρξισμό 2026 θεωρώ πως είναι ένα απαραίτητο πρώτο βήμα. Ελάτε όλες και όλοι!

Κατερίνα Μπαμπλένη,
Φοιτήτρια Δασολογίας

...και το Περιστέρι

Ως νέο μέλος του Σ.Ε.Κ. που ετοιμάζομαι να παρακολουθήσω για πρώτη φορά το φεστιβάλ «Μαρξισμός», η προσμονή για αυτό το πολυήμερο ραντεβού είναι μεγάλη.

Για μένα, δεν πρόκειται για ένα κλειστό ακαδημαϊκό συνέδριο, αλλά για ένα ανοιχτό πανεπιστήμιο του κινήματος. Είναι το σημείο όπου τα αμφιθέατρα θα φιλοξενήσουν δεκάδες συζητήσεις για την ακρίβεια, τον ιμπεριαλισμό, την κλιματική κρίση, για την πάλη ενάντια στον φασισμό, την ομοφοβία. Συνδικαλιστές, διανοούμενοι και διεθνείς καλεσμένοι ανοίγουν τον διάλογο, συνδέοντας τη μαρξιστική θεωρία με την ανατρεπτική δράση του σήμερα.

Κάνοντας τα πρώτα οργανωμένα βήματα, η συμμετοχή στον «Μαρξισμό» αποτε-

λεί μια μοναδική ευκαιρία πολιτικής ενδυνάμωσης. Ιδεολογικά, η σύνδεση των τοπικών προβλημάτων της γειτονιάς μας με τη «μεγάλη εικόνα» του καπιταλισμού θα προσφέρει αποφασιστικά επιχειρήματα για τις καθημερινές μάχες. Μαζικά, η εικόνα εκατοντάδων συντρόφων από όλη τη χώρα σπάει την απομόνωση και δίνει τεράστια ηθική ώθηση. Το συμμετοχικό περιβάλλον ενθαρρύνει τη δημόσια τοποθέτηση και την εξάσκηση στον πολιτικό λόγο. Σε επίπεδο συντροφικότητας, είναι η ευκαιρία να χτιστούν ουσιαστικοί δεσμοί αλληλεγγύης, πέρα από τα στενά όρια της τοπικής μας οργάνωσης.

Εν κατακλείδι, ο Μαρξισμός είναι το εφελτήριο που θα μετατρέψει τον αρχικό ενθουσιασμό σε οργανωμένη συνείδηση, εξοπλίζοντάς μας για τους αγώνες του μέλλοντος.

Σταύρος Δρούλιας,
ΣΕΚ Περιστερίου

Η 24ωρη πανελλαδική απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 13 Μάη ενάντια όλα τα κομμάτια των εργαζόμενων στο Δημόσιο που παλεύουν για αυξήσεις, προσλήψεις, μονιμοποιήσεις και χρηματοδότηση των κοινωνικών υπηρεσιών. Είναι μια μάχη για όλη την εργατική τάξη ενάντια στην κυβέρνηση της φτώχειας, του πολέμου και των ιδιωτικοποιήσεων.

Οι δυνάμεις του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης μπήκαν μπροστά για την επιτυχία της σε όλα τα κομμάτια του δημοσίου, σχολεία, δήμους, νοσοκομεία, υπηρεσίες. Με στόχο μια μεγάλη απεργία που θα δώσει ώθηση στην κλιμάκωση των αγώνων.

Όπως αναφέρει η προκήρυξή του:

«Όσο και να γαντζώνεται ο Μητσοτάκης στην κυβέρνηση, η ώρα του τέλους πλησιάζει και είναι οι απεργίες μας και οι αγώνες μας που μπορούν να δώσουν το αποφασιστικό χτύπημα. Και ταυτόχρονα να ανοίξουμε τον δρόμο για να ξηλώσουμε όλες τις ατεργατικές πολιτικές, να επιβάλλουμε το δικίο της τάξης μας και να βάλουμε τις δικές μας ανάγκες, τις ανάγκες των εργαζόμενων στο τιμόνι της κοινωνίας».

Αγωνιστές/ριες που συσπειρώνονται στον Συντονισμό μιλούν εδώ για τη σημασία της απεργίας καθώς και για την οργάνωσή της στους χώρους δουλειάς.

Αυξήσεις, μονιμοποιήσεις – όχι «αξιολογήσεις»

Πρωτομαγιά, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΔΗΜΟΙ

«**Η απεργία στις 13 Μάη είναι πολύ σημαντική για όλο το Δημόσιο**», μας είπε ο Δημήτρης Αργυροκαστρίτης, συμβασιούχος εργαζόμενος στο Δήμο Κερατσινίου-Δραπετσώνας. «**Τα αιτήματα για πραγματικές αυξήσεις –όχι τα ψιχουλα που μας έδωσαν- και η επαναφορά 13ου και 14ου μισθού ενάντια στην ακρίβεια είναι κοινά, επιβεβλημένα, πολύ σοβαρά και αγκαλιάζουν όλους τους εργαζόμενους. Το ίδιο ισχύει με τα αιτήματα για μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων.**

Ειδικά στους δήμους, που ερχόμαστε από τη μεγαλύτερη νικηφόρα απεργία στις 24 Απρίλη η οποία έχει δώσει αυτοπεποίθηση σε όλους ότι μόνο έτσι αγωνιστικά μπορούμε να προχωρήσουμε και να κερδίσουμε όσα διεκδικούμε, προσθέτουμε το Κάτω ο νόμος Βορίδη, εδώ και τώρα μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Στο Κερατσίνι συγκεκριμένα οργανώνουμε από τα κάτω για να είναι μαζική η απεργία, για να είναι βήμα στους αγώνες μας.

Αυτό που εισπράτουμε στις περιόδους μας στους χώρους που μοιράζουμε την προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης είναι το μίσος για αυτήν την κυβέρνηση. Είναι κοινή πεποίθηση πια ότι το πρώτο αναγκαίο βήμα που πρέπει να κάνουν είναι να την ξεφορτωθούμε. Η ΠΟΕ-ΟΤΑ έχει κυκλοφορήσει ανακοίνωση και αφίσια για τις 13 Μάη, όμως δεν έχει πει κάτι για τη συνέχεια που υπάρχει ραντεβού με το Υπουργείο στις 18 Μάη.

Εμείς προτείνουμε η συνάντηση να γίνει με νέα απεργία ώστε να νιώθουν ξανά την πίεσή μας. Είναι λάθος ότι μετά τη νίκη στις 24 Απρί-

λη δεν ακολούθησε νέος γύρος γενικών συνελεύσεων για να αποφασίσει ο κόσμος πώς συνεχίζει. Πρέπει να γίνουν ανταρσίες στους δήμους και χρειάζεται να τις οργανώσουμε από τα κάτω στα πρωτοβάθμια».

«Η απεργία της ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 13/5 για πραγματικές αυξήσεις να γίνουν μισθούς και επιστροφή των δώρων, είναι κεντρική μάχη για τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ», μας είπε ο Μάνος Νικολάου, από την Ηλιούπολη. «Αυτό ήταν το μήνυμα που μεταφέραμε στην εξόρμηση που πραγματοποιήσαμε στον Δήμο Ηλιούπολης. Στις συζητήσεις της συνέχεται της επιτυχημένης απεργιακής μάχης που σταμάτησε την επίθεση της κυβέρνησης απέναντι στους συμβασιούχους.

Νικηφόρο παράδειγμα

Στον Δήμο Ηλιούπολης έχουμε ακόμα ένα νικηφόρο παράδειγμα, καθώς μονιμοποιήθηκαν οι πρώτοι 40 συμβασιούχοι, σπάζοντας στην πράξη τον αντεργατικό νόμο Βορίδη! Παράλληλα, μεγάλη συζήτηση άνοιξε για το κρίσιμο ζήτημα της αξιολόγησης. Παρά το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι έχουν μείνει ακάλυπτοι για τη συνέχιση της απεργιακής απώχης, τόσο από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕ-ΟΤΑ όσο και από το τοπικό σωματείο, κυριάρχησε η άποψη ότι και αυτός ο εκβιασμός πρέπει να σπάσει στην πράξη.

Όπως συμφωνούσαν όλοι και όλες, η πιο «παράνομη» κι απονομιμοποιημένη είναι αυτή η κυβέρνηση και όχι οι εργαζόμενοι. Γι' αυτό παλεύουμε για μαζική συμμετοχή την Τετάρτη 13/5 στην απεργία και την κινητοποίηση. Κλιμακώνουμε τη μάχη των αυξήσεων απαιτώντας τον άμεσο συντονισμό με όλη την εργατική τάξη και του ιδιωτικού τομέα».

«**Η απεργία στις 13 Μάη έχει αιτήματα που αφορούν όλο τον Δημόσιο Τομέα εδώ και πάρα πολλά χρόνια**», μας είπε η Δώρα Κιντή, από την Γ ΕΛΜΕ Αθήνας, «**Το ζήτημα των αυξήσεων, της επαναφοράς του 13ου και 14ου μισθού, των συντάξεων κλπ, είναι κεντρικό, όπως και το ζήτημα της αξιολόγησης και των πειθαρχικών διώξεων.**

Στο χώρο των σχολείων, μιλάμε για προσπάθεια διάλυσης της δημόσιας Παιδείας, με έμμεσες ή άμεσες ιδιωτικοποιήσεις, κατάργηση σχολικών επιτροπών, μια στασιμότητα μισθολογική εδώ και χρόνια, το οποίο σε συνδυασμό με την απίστευτη ακρίβεια και τον πληθωρισμό έχει εξαιλώσει τους μισθούς των εκπαιδευτικών και έχει γίνει πια η κατάσταση μέσα στα σχολεία αφόρητη.

Όλη την χρονιά ήμασταν σε διαρκείς κινητοποιήσεις ενάντια στην παραχώρηση σχολείων σε ιδιωτικό φορέα με τα Δνάσεια Σχολεία, ενάντια στις διώξεις εκπαιδευτικών, λιαν προσφάτες είχαμε και διώξεις μαθητών επειδή έκαναν κατάληψη στο σχολείο τους ως συμπαράσταση στον απεργό πενάς Πάνο Ρούδη! Αλλά έστω και τώρα πρέπει να δουν πώς θα πάμε από εδώ και πέρα. Δεν φτάνει μια 24ωρη απεργία, πρέπει να κλιμακώσουμε και αυτό είναι ο στόχος μας και στο χώρο των Παρεμβάσεων και ως εκπαιδευτικούς της Τάξης μας ενφύει των συνεδρίων στην ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ τέλη Ιούνη και αρχές Ιούλη αντίστοιχα. Έχουμε μπροστά τη μάχη των εκλογών για την ανάδειξη των αντιπροσώπων, στη δική μου ΕΛΜΕ είναι την Πέμπτη 14 Μάη στο 21ο-4ο ΓΕΛ από

ΣΧΟΛΕΙΑ

τις 8πμ έως τις 8μμ.

Καλούμε σε στήριξη των Παρεμβάσεων και του σχήματος «Αντίσταση στη Γ ΕΛΜΕ». Μπορεί ο Μάης να είναι ένας δύσκολος μήνας για τα σχολεία καθώς είμαστε σε διαδικασία εξετάσεων, αλλά όλοι οι συνάδελφοι είναι εξοργισμένοι κι αυτό πρέπει να εκφραστεί και στην αλλαγή συσχετισμών μέσα στην ΟΛΜΕ και στο πώς θα προχωρήσουμε από Σεπτέμβρη. Εμείς διεκδικούμε -και σε αυτό η ΑΔΕΔΥ πρέπει να παίξει κεντρικό καθοριστικό ρόλο- ότι τα σχολεία των Σεπτεμβρη θα είναι κλειστά με απεργία διαρκείας. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να κερδίσουμε».

Επιβίωση

«**Το αίτημα των αυξήσεων είναι αίτημα επιβίωσης πια, ειδικά για τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που μετακινούνται από σχολείο σε σχολείο και από το ένα μέρος της χώρας στο άλλο, που απολύονται το καλοκαίρι και πρέπει να ζήσουν με ταίριο ανεργίας, που δεν ξέρουν που και αν θα βρεθούν την επόμενη χρονιά**», μας είπε η Σοφία Σισμάνη, αναπληρώτρια από τον ΣΕΠΕ «**Η Αθηνά».**

«Αντίστοιχα σοβαρή είναι η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση και την άρση της μονιμότητας. Αντί να λύνουν τα προβλήματα, όπως τα μεγάλα κενά που κάθε χρόνο τα καλύπτουν σε φάσεις και μέχρι το Φλεβάρη οι μαθητές δεν έχουν εκπαιδευτικούς, αντί να χρηματοδοτούν τα σχολεία και να κάνουν μαζικές προσλήψεις, ανοίγουν το δρόμο των απολύσεων.

Ξέρουμε ότι στόχος τους είναι η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας Παιδείας. Από αυτό απαγορεύονται όλα. Μιλάνε για «αξιοκρατία», όταν οι «αξιολογητές» έχουν και είκοσι χρόνια να μπουν σε

σχολική τάξη. Στην πραγματικότητα για να περάσει η ιδιωτικοποίηση πρέπει να αλλάξουν εντελώς τη μορφή του δημοσίου σχολείου, επιβάλλοντας καθεστώς φόβου αλλά και ανταγωνισμού μεταξύ των εκπαιδευτικών.

Τον ίδιο ισχύει με την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Πρώτα πετσοκόβουν τους προϋπολογισμούς των σχολείων και μετά έρχονται να «αξιολογήσουν». Πώς να αξιολογηθεί ως καλό ένα σχολείο που υποχρηματοδοτείται; Όλα γίνονται για να περάσουν τα κλεισίματα, οι συγχωνεύσεις, η είσοδος ιδιωτών. Εκεί κολλάνε και τα υπόλοιπα μέτρα της «αριστείας»: τα Δνάσεια, οι εξετάσεις Pisa, η προώθηση βιβλίων ιδιωτικών φροντιστηρίων.

Η απεργία στις 13 Μάη είναι συνέχεια των αγώνων για όλα αυτά τα ζητήματα, με τελευταία την απεργιακή κινητοποίηση στις 29 Απρίλη ενάντια στις πειθαρχικές διώξεις. Παρότι οι Ομοσπονδίες είχαν καλέσει μόνο τριώρη στάση, που έδειχνε και υποβάθμιση της σημασίας της μάχης από την πλευρά τους και δεν επέτρεπε τη μαζική συμμετοχή των συναδέλφων, τα πρωτοβάθμια την επέκτειναν και έτσι κατάφερε να έρθει κόσμος. Και ήρθε πολύς και έγινε και διαδήλωση που δεν ήταν προγραμματισμένο. Ήταν ένα ακόμα δείγμα των διαθέσεων του κλάδου.

Αυτό το κλίμα συναντάμε και στις περιόδους μας σε σχολεία για τις 13 Μάη. Είδαμε ότι είναι γνωστή η απεργία, παρότι πχ εμάς δεν μας έχει έρθει ακόμα ενημέρωση από την Ομοσπονδία, και ότι υπάρχει κόσμος που δηλώνει ότι θα απεργήσει. Είναι μάχη αυτό το ρεύμα να εκφραστεί και στις εκλογές για αντιπροσώπους στα συνέδρια των ΔΟΕ-ΟΛΜΕ όπου θα κριθεί αν τον Σεπτέμβρη θα ξεκινήσουμε με απεργία διαρκείας για να τα κερδίσουμε όλα. Η στήριξη των Παρεμβάσεων-Κινησεων-Συσπειρώσεων είναι κρίσιμη».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

«**Το Υπουργείο Οικονομικών είναι ο χώρος που έχει τη μεγαλύτερη περικοπή μισθών σε όλο το Δημόσιο**», μας είπε η Τιάνα Ανδρέου, εργαζόμενη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και μέλος ΔΣ της ΟΣΥΟ. «**Αυτή τη συζήτηση κάνει όλος ο κόσμος ενόψει της απεργίας στις 13 Μάη. Συνδέουμε τη μάχη μας με αυτή των υγειονομικών, των εκπαιδευτικών, των δημοτικών υπαλλήλων και διεκδικούμε επιπλέον ίση αμοιβή για ίση εργασία, καθώς έχουμε μόνιμους συναδέλφους που ακόμα δεν παίρνουν την προσωπική διαφορά.**

Μια πολύ καλή εξέλιξη είναι ότι και οι ίδιοι έχουν συζητήσει αυτή τη φορά μέσα από το Συντονιστικό τους να συμμετέχουν στην απεργία με το πανό τους. Γιατί έχουν καταλάβει ότι όταν παλεύεις ένα αίτημα η σύνδεση με τα υπόλοιπα κομμάτια είναι δύναμη. Επίσης όλοι καταλαβαίνουν πια ότι, επειδή η ηγεσία της Ομοσπονδίας μας δεν οργανώνει τις απεργίες ούτε στηρίζει τους συναδέλφους στην προσπάθεια που κάνουν, η οργάνωση από τα κάτω και η συμμετοχή σε μια μεγάλη απεργία όπως αυτή είναι αναγκαία.

Μετά από περιόδους στους χώρους του Υπουργείου, όπως στη ΓΔΗΛΕΔ οργανωμένη από την επιτροπή αγώνα που έχει συγκροτηθεί, στο Γενικό Λογιστήριο και αλλού, μπορούμε να πούμε ότι την Τετάρτη 13 Μάη νέοι και παλιοί εργαζόμενοι θα είμαστε μαζί στην απεργία».

«Αξιολόγηση»

«**Η κυβέρνηση του πολέμου και της φτώχειας, η κυβέρνηση που έχει καταπατήσει όλο τον ποινικό κώδικα, όταν μιλάει για τους δημοσίου υπαλλήλους μόνο τρομοκρατία έχει να προσφέρει**», μας είπε η Σταυρούλα Ψυχογιούλου, εργαζόμενη στο ΥΠ.ΠΟ. «**Νέα νομοσχέδια για άρση μονιμότητας, έλεος πια με την ίδια καραμέλα, πειθαρχικά και απολύσεις για όσες και όσους παλεύουν ενάντια στην αξιολόγηση.**

Την προηγούμενη βδομάδα η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού προσπάθησε να περάσει από ΕΔΕ συναδέλφο για τις αντιπολεμικές ιδέες του. Τόσο πολύ φόβισε η ανακίνηση που βγήκε από εργαζόμενους στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αλεξανδρούπολης ενάντια σε επίσκεψη ναυτικής μεραρχίας, εκτός ωραρίου και δωρεάν, που έστειλε άμεσα ΕΔΕ. Αλλά δεν πέρασε.

Η κινητοποίηση των σωματείων, στην οποία μετείχε και ο Ενιαίος Σύλλογος Υπαλλήλων ΥΠΠΟ Αττικής, Στερεάς και Νήσων, την Τετάρτη 29/4 ήταν μαζική και ο συνάδελφος απαλλάχθηκε ομόφωνα από το Α' Πειθαρχικό Συμβούλιο του ΥΠΠΟ. Η πολιτική και συνδικαλιστική δίωξη έπεσε στο κενό.

Ενώνουμε τις δυνάμεις μας, διεκδικούμε 13ο και 14ο μισθό, αυξήσεις, μονιμοποιήσεις. Μαζί μας στην απεργία θα είναι και ο Σύλλογος Συμβασιούχων του ΥΠΠΟ. Συνεχίζουμε στο δρόμο των δήμενων. Για να τα πάρουμε όλα πίσω».

Απεργιακές συγκεντρώσεις 13/5

Αθήνα, Πλατεία Κηλυθμώνος, 10.30πμ
Θεσσαλονίκη, Άγαθμα Βενιζέλου, 10.30πμ
Γιάννενα, Περιφέρεια, 11πμ
Πάτρα, Εργατικό Κέντρο, 10.30πμ
Χανιά, Πλατεία Αγοράς, 10πμ
Ξάνθη, Κεντρική Πλατεία, 10.30πμ

Πρωτομαγιά, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

«**Την απεργία στις 13 Μάη την περیمانε καιρό, ειδικά στην Υγεία**», μας είπε η Θένια Ασλανίδη, γιατρός στο Τζάνειο. «**Κι αυτό γιατί ζήσαμε το τελευταίο τρίμηνο τι σημαίνει καθεστώς οικονομίας πολέμου με τις απλήρωτες εφημερίες ρεκόρ τριών μηνών, με καθηλωμένους μισθούς και το δεκαπενθήμερο να μην φτάνει λόγω ακρίβειας σε νοίκια, ενέργεια, τρόφιμα και στα πάντα. Το αίτημά μας είναι διπλάσιασμός στους μισθούς χέρι χέρι φυσικά και στα πάντα.**

Προφανώς η αποψίλωση του προσωπικού αφορά όλο το Δημόσιο, την εκπαίδευση, τους δήμους, τη ΔΥΠΑ, αλλά στα νοσοκομεία φτάνει στις τραγικές εικόνες απόγνωσης που είδαμε με την παιδίατρο στη Σάμο. Διεκδικούμε αυξήσεις, το 13ο και 14ο μισθό, την ένταξη στα ΒΑΕ, να κόψουν από τους εξοπλισμούς και τις φρεγάτες στη Μέση Ανατολή στο πλευρό του Τραμπ και του Νετανιάχου και να τα δώσουν στην κοινωνία.

Αυτά προβάλλουμε στις περιόδους μας στο Τζάνειο οργανώνοντας την απεργία μαζί με τη μάχη των εκλογών στο Σωματείο Εργαζόμενων που θα γίνουν στις 25 και 26 Μάη. Θέλουμε Αριστερά που να πρωτοστατεί στις μάχες στο δρόμο, να τις ενώνει, προσπάθεια που κάνουμε με την Ενωτική Κίνηση για την Ανατροπή που κατεβαίνει για πρώτη φορά στις εκλογές. Είναι ένα κατέβασμα που λέει ξεκάθαρα ότι παλεύουμε πρώτα απ' όλα για την ανατροπή της κυβέρνησης των Τεμπών, των ΟΠΕΚΕΠΕδων, των δολοφόνων της Βιολάντα, της Πύλου, της Γάζας.

Ο υπουργός Υγείας, ο ίδιος που έλεγχε το εργοστάσιο της Βιολάντα και το έβρισκε «υποδειγματικό», βρίσκει τώρα «υποδειγματικό» το ΕΣΥ. Και μόνο αυτό αρκεί για να καταλάβει κανείς ότι το ΕΣΥ καταρρέει. Η Ενωτική Κίνηση μπορεί να κάνει τη διαφορά στο Σωματείο, να σπάσει την αυτοδυναμία ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ και να ενισχύσει την Αριστερά. Ήδη δημιουργεί συζήτηση μέσα στο

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

νοσοκομείο με την εμφάνισή της γιατί ανοίγουμε όλη την κόντρα με την κυβέρνηση της φτώχειας και του πολέμου χωρίς να περιμένουμε τις κοινοβουλευτικές εκλογές, προτείνοντας την κλιμάκωση των αγώνων.

Αυτό φοβούνται, όπως φάνηκε και στην πρόσφατη συνέλευση του Σωματείου μετά από δυο χρόνια που είχε να γίνει και ήταν μαζική. Η πλειοψηφία δεν το περίμενε αυτό και προσπάθησε να περιορίσει τη συζήτηση στον οικονομικό και διοικητικό απολογισμό. Στόχος ήταν να εξαντλήσει τον κόσμο για να φύγει, αλλά τελικά ερχόταν περισσότερος. Η παράταξη του ΠΑΜΕ απλά κατήγγειλε την πλειοψηφία και δήλωσε ότι καταψήφισε τον απολογισμό.

Όταν πήραμε το λόγο από την Ενωτική Κίνηση για την Ανατροπή και είπαμε όλα τα παραπάνω ενάντια στην κυβέρνηση και την πολιτική της που χτυπά την κοινωνία και διαλύει τα νοσοκομεία, έγινε χαμός. Ανακήρυξαν το τέλος της συνέλευσης για να μας σταματήσουν. Δεν θα τα καταφέρουν, η ριζοσπαστική-αντικαπιταλιστική Αριστερά θα ριζώσει και στο Τζάνειο».

Ενωτική

«**Και στη Θεσσαλονίκη η απεργιακή διαδήλωση στις 13 Μάη στις 10.30πμ στο Άγαθμα Βενιζέλου είναι ενωτική**», μας είπε ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο και ΔΣ της ΕΝΙΟ. «**Η σημασία της απεργίας είναι μεγάλη καταρχάς για το μισθολογικό που μπαίνει σαν άμεσο αίτημα.**

Εξακολουθούν παρά τα ψέματα Μητσοτάκη οι απολαβές όλων των δημοσίων υπαλλήλων να παραμένουν μισοί φτώχειας, την ώρα που η ακρίβεια συνεχώς αυξάνει, έχουμε ξεπεράσει όλα τα ρεκόρ. Και την ώρα που ο πόλεμος κάνει ακόμα πιο δύσκολη την κατάσταση και από άποψη επιβίωσης και από άποψη επιθέσεων στο κοινωνικό κράτος και τις υπηρεσίες που

είχε ανάγκη η κοινωνία. Είναι επίσης σε εξέλιξη η επίθεση της αξιολόγησης στο δημόσιο. Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να κάνει αναθεώρηση του Συντάγματος όπως λέει για να καταργήσει την μονιμότητα στο δημόσιο. Αντί να στηρίζει τους δημόσιους υπάλληλους, τους στοχοποιεί και τους τιμωρεί από πάνω, προσπαθώντας να ρίξει τα βάρη σε αυτούς. Και στα νοσοκομεία δεν αλλάζει η κατάσταση. Με τους νέους οργανισμούς για παράδειγμα μονιμοποιούν τους εργολάβους και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Συζητάμε πχ για τον οργανισμό στο Ιπποκράτειο και αυτό βγαίνει σαν συμπέρασμα, ότι τα εργολαβικά συνεργεία μονιμοποιούνται, δεν υπάρχει αύξηση κινήων, η αναλογία προσωπικού-κλινών παραμένει στα δεδομένα του ΠΔ1987 που σημαίνει πολύ πίσω από τις ανάγκες για τη σύγχρονη λειτουργία των νοσοκομείων. Άρα στην πράξη έχουμε μονιμοποίηση της διαλυμένης λειτουργίας των δημοσίων νοσοκομείων.

Ο κόσμος στην Υγεία είναι εξοργισμένος με το περσιατικό της ειδικευόμενης γιατρού στη Σάμο που εφημέρευε για πέντε μέρες όπως και η απάντηση του Γεωργιάδη. Ένας λόγος παραπάνω που θέλουμε να έχει επιτυχία αυτή η απεργία για να στείλουμε το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι δεν θα διαλύσει το δημόσιο, ότι θα κερδίσουμε με τους αγώνες μας τις αποδοχές που δικαιούμαστε και ότι αυτή η κυβέρνηση πρέπει να φύγει εδώ και τώρα. Όσο μένει, μόνο καταστροφή και διάλυση φέρνει. Και γι' αυτό οργανώνουμε την επιτυχία της.

Εμείς συμμετείχαμε με το πανό του Σωματείου μας στην απεργία της Πρωτομαγιάς στην πορεία των συνδικάτων, το ίδιο ετοιμαζόμαστε να κάνουμε και τώρα. Παρόλο που η ηγεσία του Σωματείου, με πλειοψηφία της ΔΑΚΕ, δεν οργανώνει τίποτα, εμείς το κάνουμε από τα κάτω. Μέχρι και την τελευταία μέρα θα κάνουμε περιόδους στο νοσοκομείο για να είμαστε σε μια πετυχημένη απεργιακή διαδήλωση που θα είναι βήμα για τη συνέχεια και την κλιμάκωση».

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑΣ

Την Τετάρτη 6 Μάη έγινε στο αίθριο της Φιλοσοφικής Σχολής η εκδήλωση της ενωτικής πρωτοβουλίας των σχημάτων ΣΑΦ-ΚΑΡΦΙ ΕΑΑΚ με τίτλο: «Το φοιτητικό κίνημα ενάντια στα κυβερνητικά σχέδια της ΝΔ». Η εκδήλωση έγινε με κάλεσμα σε όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς και σε ανένταχτες/ους αγωνίστριες/ές με στόχο τη συζήτηση και τη κοινή δράση με φόντο τις φοιτητικές εκλογές στις 13 Μάη.

Από την κρίση της κυβέρνησης που ωθεί στην αναζήτηση προς αριστερά και τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας ξεκίνησε την τοποθέτηση της η Ίρις Αρβανίτη, μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές και του σχήματος ΚΑΡΦΙ-ΕΑΑΚ. «Πάνω σε αυτή τη ριζοσπαστικοποίηση έχει να πατήσει το φοιτητικό κίνημα, θέτοντας ότι έχουμε να κάνουμε με μία κυβέρνηση δολοφόνων και ένα σύστημα που σκοτώνει. Θέλουμε έναν συμπεριληπτικό Φοιτητικό Σύλλογο, που συγκροτείται γύρω από τη μάχη κατά του ρατσισμού, του φασισμού και του σεξισμού και μία Αριστερά που χωρίς κανένα συμβιβασμό στον επαναστατικό της προσανατολισμό, απαιτεί να ανοίξουν τα σύνορα για τους μετανάστες και υποστηρίζει μία ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Θέλουμε έναν Φοιτητικό Σύλλογο που αναγνωρίζει και συμπεριλαμβάνει τον αγώνα κατά της καταπίεσης των τρανς και των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων και διεκδικεί στις εκλογές να συμμετέχουν στο ψηφοδέλτιο και να ψηφίζουν με το όνομα που τα ίδια επιθυμούν.

Μαζικό πανεκπαιδευτικό κίνημα

Χτίζουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά που κρατά μια ξεκάθαρη στάση ενάντια στον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό αναγνωρίζοντας πως η πάλη απέναντι τους δεν απέχει από τα φοιτητικά αιτήματα, αλλά αποτελεί κεντρικό αίτημα της φοιτητικής Αριστεράς. Έτσι και φέτος είναι κρίσιμο να κάνουμε το εκλογικό αποτέλεσμα μια αφετηρία αγώνων γυρνώντας σε μαζικές συλλογικές διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος. Όχι ξεκομμένες, συμβολικές κινητοποιήσεις, αλλά μαζικό κίνημα πανεκπαιδευτικό που βγαίνει μπροστά συνδέοντας τις μάχες του με το εργατικό κίνημα και κλιμακώνοντας σε καταλήψεις και απεργίες. Μέσα σε αυτή τη διαδικασία είναι κρίσιμη η αντικαπιταλιστική προοπτική μέσα από μία δυνατή αντικαπιταλιστική Αριστερά που δίνει τις μάχες της ενωτικά. Με κοινή συμπίεση των δυνάμεων της ΕΑΑΚ, της ΑΤΤΑΚ και της ΡΕΒΑΝΣ μέσα στη Φιλοσοφική και παντού», είπε μεταξύ άλλων στην τοποθέτησή της.

Στη συμβολή των δυνάμεων των ΕΑΑΚ στις μάχες του φοιτητικού κινήματος του προηγούμενου διαστήματος εστίασε η Ίρις Παπαδημητρίου, εκ μέρους του σχήματος ΣΑΦ-ΕΑΑΚ μιλώντας για την παιδαγωγική επάρκεια και τις διαγραφές φοιτητών. «Στις φετινές φοιτητικές εκλογές η στήριξη στις μάχες στις οποίες πρωτοστάτησαν τα ΕΑΑΚ χρει-

άζεται να αποτυπωθεί. Η αδράνεια και η απογοήτευση δεν οδήγησαν ποτέ πουθενά. Όλοι οι φοιτητές χρειάζεται να στηρίξουμε το κατέβασμα της Ενωτικής Πρωτοβουλίας για να υπάρξει προοπτική για τα πτυχία μας και το μέλλον μας», κατέληξε στην τοποθέτησή της.

Για την κρίση της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που δημιουργεί μια μακρόσυρτη προεκλογική περίοδο μίλησε η Μαρία Καστελιώτη, μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές και του σχήματος ΚΑΡΦΙ-ΕΑΑΚ. «Από το 2019 η κυβέρνηση βγήκε με δύο στόχους. Να κάνει ξανά ανταγωνιστικό το ελληνικό κεφάλαιο και να τσακίσει ιδεολογικά την Αριστερά. Στην πραγματικότητα μετά από 7 χρόνια ο απολογισμός είναι μία κυβέρνηση με ατελείωτα σκάνδαλα και εγκλήματα. Και όχι μόνο δεν έχει επιβάλλει την ιδεολογική ήττα της Αριστεράς, αλλά σε όλα τα σημεία αντιμετωπίζει το τι έχει επιβάλλει ο κόσμος των αγώνων και η ριζοσπαστικοποίησή του.

Τα πανεπιστήμια έχουν τσακίσει τη Δεξιά, το φοιτητικό κίνημα έχει παίξει τεράστιο ρόλο για να τσακίσει την κυβέρνηση της ΝΔ. Η εικόνα αυτή βάζει ένα ερώτημα. Το αν οι αγώνες μας υποτάσσονται στις σκοπιμότητες της μάχης των εκλογών ή αν ξετυλίγονται με γνώμονα τις ανάγκες που έχει ένα κίνημα που βγαίνει μπροστά για να ανατρέψει αυτή την κυβέρνηση. Νομίζω ότι το δεύτερο είναι ο τρόπος με τον οποίο χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε και τη μάχη μέσα στα πανεπιστήμια. Γι' αυτό δίνουμε τη μάχη με έναν στόχο: να μετατρέψουμε το αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών με το δυνάμωμα της ριζοσπαστικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε εφελτήριο αγώνων για να τσακίσουμε την κυβέρνηση εδώ και τώρα, χωρίς να δίνουμε στον Μητσοτάκη περιθώρια ανασυγκρότησης και καθορισμού», είπε μεταξύ άλλων στην τοποθέτησή της.

«Η νεολαία έχει μπει στο στόχαστρο της κυβέρνησης γιατί αποτελεί το διαχρονικό αγκάθι στην αναδιάρθρωση όπως περιγράφεται από τα αστικά κόμματα και τη Δεξιά επί σειράς δεκαετιών», ξεκίνησε την τοποθέτησή της η Χριστίνα Πλιτόν, μέλος του σχήματος ΣΑΦ-ΕΑΑΚ. «Οι φοιτητικές εκλογές αποτελούν σφυγμομέτρηση και το βαρίδι απέναντι στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Στις 13 Μάη θα αναδείξουμε ότι γυρνάμε την πλάτη στην κυβέρνηση Μητσοτάκη. Έχουμε να δούμε πως θα τις προσπαθήσουμε και απέναντι στην προσπάθεια του πρύτανη Χατζηγεωργίου να μεταφέρει τις εκλογές και να τις πραγματοποιήσει μακριά από το Κάτω Πολυτεχνείο. Οφείλουμε να παλεύουμε για ενεργούς Φοιτητικούς Συλλόγους, για διαδικασίες που θα ενέχουν όλους και όλες τους φοιτητές και τις φοιτήτριες. Αυτή η αναμέτρηση με τη μαφία της ΝΔ πρέπει να μας βρίσκει όλους ενιαίους απέναντί της», είπε μεταξύ άλλων στην τοποθέτησή της. Τις εισηγήσεις ακολούθησαν τοποθετήσεις από φοιτητές και φοιτήτριες.

• Η συζήτηση «Όχι στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας θα γίνει στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026 την Κυριακή 24/5 στις 12.15μ

Το ΣΕΚ στις Σχολές συμμετέχει και στηρίζει στις φοιτητικές εκλογές:

ΑΘΗΝΑ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ: ΕΝΩΤΙΚΗ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΡΦΙ - ΣΑΦ ΕΑΑΚ
ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ: ΚΡΑΧ ΕΑΑΚ
ΣΕΥΠ ΠΑΔΑ: ΑΡ.ΣΣΥ.ΥΠ ΕΑΑΚ
ΣΕΤΠ ΠΑΔΑ: ΓΡΑΦΙΔΑ ΕΑΑΚ
ΣΕΤ ΠΑΔΑ: ΑΝΑΣΤΡΟΦΟΙ ΕΑΑΚ
ΑΣΚΤ: ΑΡ.ΚΑ.Σ ΕΑΑΚ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ: ΑΝΑΣΑ ΕΑΑΚ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΕΜΠ: ΑΚΑ ΕΑΑΚ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ: ΕΑΑΚ
ΧΗΜΙΚΟ: ΠΕΧΑ ΕΑΑΚ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΜΜΕ: ΦΡΑΠΕΔΙΑ ΕΑΑΚ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ:
ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΕΑΑΚ
ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ: ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΕΑΑΚ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ: ΑΛΑΝΑ ΕΑΑΚ

ΒΟΛΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ: ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ ΕΑΑΚ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ: ΑΤΑΞΙΑ ΕΑΑΚ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ: ΜΠΕΤΟ ΕΑΑΚ
ΙΑΚΑ: ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ: ΕΑΑΚ
ΚΡΗΤΗ
CSD: REVOLUTIONNAIRE ΕΑΑΚ

ΠΑΔΑ

Με εξορμήσεις, αφισοκολλήσεις και πολιτική συζήτηση προετοιμάζουμε δύο μεγάλες μάχες -τις φοιτητικές εκλογές και το φεστιβάλ Μαρξισμός. Είναι δύο μεγάλα πολιτικά γεγονότα, που συμβαίνουν σε μία περίοδο που η άρχουσα τάξη δεν μπορεί να ξεπεράσει την πολύπλευρη κρίση

Πάμε δυνατά στις

της, αυτό τους κάνει πιο αδύναμους αλλά και πιο επικίνδυνους -μόνο η εικόνα του πολέμου αρκεί για να περιγράψει αυτή την βαρβαρότητα.

Από την άλλη η εργατική τάξη και η νεολαία δίνουν σκληρές ταξικές συγκρούσεις. Οι φοιτητικές εκλογές έρχονται σε μία περίοδο που το φοιτητικό κίνημα έχει ανοιχτές μάχες όπως είναι οι διαγραφές φοιτητών, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά έχει να παλέψει και μεγαλύτερα ζητήματα. Το μέλλον που ετοιμάζουν για την νεολαία είναι να την βάλουν να σκοτωθεί στους πολέμους για τα κέρδη τους ή όπως έλεγε ο Δένδιας «πρέπει να ετοιμαστούμε να δούμε φέρετρα Ελλήνων φαντάρων».

Η νεολαία θέλει να ζήσει αλλιώς, σε μία κοινωνία χωρίς πόλεμο, ρατσισμό, σεξισμό, περιβαλλοντική καταστροφή και εκμετάλλευση. Συνεπώς τα καθήκοντα για το φοιτητικό κίνημα είναι μεγάλα. Αυτή η μάχη δεν ξεκινάει από το μηδέν, έχουμε κατακτήσεις. Ο ίδιος ο Μητσοτάκης αποδέχεται ότι ο ψηφισμένος νόμος για τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια είναι ένα σημαντικό αλλά όχι ολοκληρωμένο βήμα. Για να μην ολοκληρωθεί αυτό το βήμα φρόντισε το φοιτητικό κίνημα που για δύο μήνες πάλεψε με μαζικές συνελεύσεις, καταλήψεις και τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια των τελευταίων χρόνων. Δεν τα έχουν καταφέρει και γι' αυτό τις επόμενες μέρες επανέρχεται η συζήτηση για την «αναθεώρηση» του άρθρου 16.

Για αυτούς τους λόγους οι φοιτητικές εκλογές

είναι μία μεγάλη πολιτική μάχη. Διεκδικούμε την ψήφο στα σχήματα της ΕΑΑΚ που συμμετέχει το ΣΕΚ στις Σχολές και το μαύρισμα της ΔΑΠ για να μην έχει κανένα στήριγμα στα πανεπιστήμια η κυβέρνηση των δολοφόνων. Στηρίζουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά που δίνει τις δυνάμεις της για να οικοδομήσουμε ένα μαζικό φοιτητικό κίνημα ανατροπής σε σύνδεση με τους αγώνες της τάξης μας για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση μαζί με

τους νόμους της και να ανοίξουμε μία άλλη προοπτική. Η πλειοψηφία των δυνάμεων της φοιτητικής Αριστεράς όμως βρίσκεται πίσω από αυτή την διάθεση. Το ΚΚΕ είναι πρώτη δύναμη στις σχολές όπως και σε ομοσπονδίες αλλά στις κρίσιμες στιγμές επιλέγει τον δρόμο τις συναίνεσης.

Ο χώρος της Αριστεράς αριστερότερα του ΚΚΕ είναι κατακερματισμένος, λογικές του σεχταρισμού και τις περιχαράκωσης όπως επέλεξε το ΑΤΤΑΚ είναι εμπόδιο σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτή την στιγμή τα σχήματα της ΕΑΑΚ χρειάζεται να θυμηθούν τον ιστορικό τους ρόλο σαν την δύναμη που πάντα έβγαζε μπροστά το φοιτητικό κίνημα και να πάρουν ενωτικές πρωτοβουλίες που να συγκροτούν τον κόσμο που θέλει να δώσει τις μάχες, να συσπειρώνει όχι γύρω από ένα μίνιμουμ πρόγραμμα, σε συνθήκες εσωστρέφειας, αλλά να προχωράει την συζήτηση με την προοπτική του Αντικαπιταλισμού. Η πρόταση του ΣΕΚ για κοινό κατέβασμα αυτού του χώρου στις εκλογές είναι βήμα που λογοδοτεί σε αυτή την ανάγκη και είναι παρακαταθήκη για τους αγώνες που έρχονται.

Για αυτό στις παρεμβάσεις που κάνουμε στις σχολές δεν αρκεί απλά και μόνο ο συνδικαλισμός. Η συζήτηση γύρω από το φεστιβάλ Μαρξισμός είναι οξυγόνο για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες που δίνουν τις μάχες μέσα και έξω από τις σχολές τους, θέλουν να γκρεμίσουν την Νέα Δημοκρατία και αναζητούν τι είναι αυτό που μπορεί να την αντικαταστήσει. Υπάρχει οργή για την Παλαιστίνη, για τα Τέμπη, για όλα τα εγκλήματα τους. Οι ρεφορμιστικές ηγεσίες αφήνουν ακάλυπτο ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του αριστερού κόσμου καθώς είναι ίσως πιο αδύναμες από ποτέ να δώσουν απαντήσεις. Η συζήτηση για τις επαναστατικές ιδέες και το επαναστατικό κόμμα, η μάχη για τον Σοσιαλισμό είναι η μόνη εναλλακτική στον καπιταλισμό της βαρβαρότητας. Αυτή η συζήτηση ξεκινά στον φετινό Μαρξισμό και συνεχίζεται στους αγώνες.

Αλέκος Κοροβέσης,
φοιτητής ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ, ΚΡΑΧ-ΕΑΑΚ

Πρωτομαγιά, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Φοιτητικές εκλογές

ΒΟΛΟΣ

Την τέταρτη 6 Μάη ήταν η προγραμματισμένη εκδήλωση της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στο Δημαρχείο του Βόλου σε συνεργασία με την ισραηλινή εταιρία CHN. Η εκδήλωση αφορούσε τη συνεργασία του πανεπιστημίου με την εταιρία που είναι συνδεδεμένη με τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη. Από εκεί δεν έλειπε ο φασίστας Μπέος, στηρίζοντας την προσπάθεια της κυβερνητικής νεολαίας, ενισχύοντας την σαπίλα και τα σκάνδαλα της κυβέρνησης.

Η εκδήλωση διακόπηκε από την αντανάκλαση διαδήλωση Φοιτητικών Συλλόγων και συλλογικοτήτων της πόλης του Βόλου. Η αντίδραση της Δεξιάς ήταν οι προσαγωγές σε μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όπως έγινε και τις επόμενες ημέρες στο χώρο των δικαστηρίων, φτάνοντας συνολικά τις πέντε.

Σε μια τέτοια περίοδο που η Νέα Δημοκρατία πέφτει και δέχεται επιθέσεις από παντού, στις φοιτητικές εκλογές χρειάζεται να ξαναμαυρίσουμε τη ΔΑΠ, να μην καταφέρει να είναι ούτε δεύτερη δύναμη. Αυτή είναι που θέλει να φέρει τις ισραηλινές εταιρίες στα πανεπιστήμια μας και να μας χώσει ακόμα πιο βαθιά στον πόλεμο και τη γενοκτονία. Για να καταφέρουμε όμως να κερδίσουμε απέναντι στις επιθέσεις της κυβέρνησης, χρειάζεται να παλέψουμε ενωμένα.

Το φοιτητικό κίνημα δεν μπορεί να παραμείνει με σταυρωμένα τα χέρια, έχουν διαγραφεί 300.000 φοιτητές και η διάλυση του κοινωνικού κράτους διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια μας. Στηρίζουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά εντός και εκτός σχολών. Να πάρουμε τις σχολές και να ενωθούμε με το εργατικό κίνημα για να διαλύσουμε την δολοφονική αυτή κυβέρνηση

Γιώργος Ζιάκας,
πρόεδρος ΦΣ Χωροταξίας,
ΑΤΑΞΙΑ- ΕΑΑΚ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Στα ΣΕΚ στις σχολές κάναμε εκδήλωση στο Παιδαγωγικό Ιωαννίνων το απόγευμα της Πέμπτης 7 Μάη. Πριν την εκδήλωση και κατά τη διάρκεια της παρέμβασής μας, μιλήσαμε με αρκετό κόσμο από τα πανεπιστήμια για το πώς πρέπει να συνεχίσουμε ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων και το σύστημα του κέρδους. Μιλήσαμε για την υποβάθμιση και τη μάχη για υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν Παιδείας, ενάντια στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις, τις διαγραφές και την καταστολή.

Στην εκδήλωση μιλήσαμε για το αντιπολεμικό κίνημα, την αντίσταση ενάντια στον Τραμπ, τον Νετανιάχου, τον Μητσοτάκη και τους πλούσιους βιαστές που μας κυβερνάνε. Μιλήσαμε για τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας σε όλον τον πλανήτη, αλλά και για τις μάχες που δίνονται σε όλα τα μέτωπα.

Σημαντικό ήταν το ότι συζητήσαμε για το πώς μπορεί η νεολαία να συγκροτηθεί και να βγει ξανά μπροστά ένα πολύ ισχυρό φοιτητικό κίνημα το οποίο θα τσακίσει τη μισητή κυβέρνηση για να τα πάρουμε όλα πίσω. Οι φοιτητικές εκλογές είναι μια πολύ καλή κινηματική διαδικασία και αφορμή για να ξεκινήσουμε αυτή τη συζήτηση.

Οι φοιτητές και φοιτήτριες του ΣΕΚ στις Σχολές στα Γιάννενα στηρίζουμε τα σχήματα της ΕΑΑΚ στο Παιδαγωγικό, στην Ψυχολογία και στο Νηπιαγωγών. Στη διαδικασία οργάνωσης των εκλογών, καλούμε τους συμφοιτητές και τις συμφοιτήτριες στο Φεστιβάλ Μαρξισμός 2026. Για να τους πείσουμε πάνω στις επαναστατικές ιδέες και να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά που παλεύει για την ανατροπή.

Ορέστης Παπαθανάσης,
φοιτητής στο Παιδαγωγικό Ιωαννίνων, ΑΝΑΤΡΟΠΙ- ΕΑΑΚ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Το τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ είναι στην τελική ευθεία των εκλογών χιζοντας και ενισχύοντας την αντικαπιταλιστική Αριστερά που θα κερδίσει τους φοιτητές ύστερα από έναν χρόνο όπου η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ πάλευε για έναν απονεκρωμένο και αδρανή Φοιτητικό Σύλλογο.

Ο στόχος μας είναι να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των συμφοιτητών μας και να παλέψουμε μαζί τους. Το κάλεσμα των ΕΑΑΚ στους φοιτητές να ενωθούν με την επαναστατική αντικαπιταλιστική Αριστερα σημαίνει μία σειρά μαχών που ανοίγονται μπροστά μας. Από το να μη σκοτώνονται οι πρόσφυ-

γες στα σύνορα ως τη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τη συγκάλυψη των Τεμπών, θέλουμε τα πανεπιστήμια να γίνουν χώροι ανατρεπτικών ιδεών. Έτσι κι αλλιώς και οι ίδιοι φοιτητές Δημοσιογραφίας βλέπουμε το άδικο και την πίεση μέσω της δουλειάς μας. Στις 13 Μαΐου προσδοκούμε την μέγιστη συμμετοχή στις κάλπες, με άξονα ένα αποτέλεσμα που θα δυναμώσει παραπάνω το ΣΕΚ στις Σχολές και τα ΕΑΑΚ για να δείξουμε στη νεολαία ότι έχει όλα τα εργαλεία να ανατρέψει την κυβέρνηση και να διεκδικήσει όσα στερήθηκε.

Γιώργος Αθανασίου,
φοιτητής Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ
ΑΠΘ, ΦΡΑΠΕΔΙΑ- ΕΑΑΚ

Στην απεργία της Πρωτομαγιάς φοιτητές και φοιτήτριες του ΣΕΚ στις Σχολές και των ΕΑΑΚ έδωσαν μαζί το παρών στην πλατεία Κλαυθμώνος στο πλευρό των συνδικάτων, δίνοντας το μήνυμα για άλλη μία φορά ότι οι φοιτητές μαζί με τους εργατές παλεύουμε απέναντι στην κυβέρνηση των δολοφόνων και το σύστημα του κέρδους.

Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε στο πλευρό των εργατών γιατί στην πλειοψηφία μας είμαστε παιδιά της εργατικής τάξης και έχουμε κοινές μάχες. Βλέπουμε τη διάλυση και την ιδιωτικοποίηση των σχολών μας παράλληλα με τις προσπάθειες διάλυσης και ιδιωτικοποίησης των δημοσίων υπηρεσιών, των νοσοκομείων, των δήμων και των σχολείων. Η συζήτηση για τη συνταγματική αναθεώρηση που ξεκινά στις 15 Μάη, βάζει στο στόχαστρο μεταξύ άλλων και τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και το άρθρο 16. Όλα αυτά από μία κυβέρνηση που πουλάει τα ψέματα της αριστείας της και θέλει να μετατρέψει τα πανεπιστήμια, τα σχολεία και τα νοσοκομεία σε επιχειρήσεις.

Οι δυνάμεις της ΠΚΣ/ΚΝΕ για την απεργία της Πρωτομαγιάς επέλεξαν να καταγγείλουν τις δυνάμεις των ΕΑΑΚ ότι διαδηλώνουν μαζί με τον Παναγόπουλο. Τα ΕΑΑΚ καλά έκαναν και διαδήλωναν στο κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ, στα οποία οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ (ΚΚΕ) είναι πρώτη δύναμη, αλλά επέλεξαν να διαδηλώσουν σε ξεχωριστή διαδήλωση στην πλατεία Συντάγματος. Σαν ΣΕΚ στις Σχολές που συμμετέχουμε στο δίκτυο των ΕΑΑΚ παλεύουμε για κοινές συγκεντρώσεις, εργατών και φοιτητών, διαδηλώσεις που θα ενώνουν και δεν θα διασπούν την εργατική τάξη απέναντι στις επιθέσεις κυβέρνησης και Παναγόπουλων.

Παλεύουμε για ενότητα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και στο δρόμο και στην κάλπη γιατί έχει υπάρξει πάντα πυροκορητής τεράστιων κινημάτων που έχουν καταφέρει να παρθούν πίσω νόμοι και έγιναν εφελτήριο για να πέσουν κυβερνήσεις. Γι' αυτό καλούμε όλες και όλους να στηρίξουν την αντικαπιταλιστική Αριστερά, τα ΕΑΑΚ και το ΣΕΚ στις Σχολές στις φοιτητικές εκλογές στις 13 Μάη.

Σοφία Γαρμπή

Κόντρα στις διαγραφές

Τη Δευτέρα 10 Μάη στη Φιλοσοφική Σχολή, εν όψει των φοιτητικών εκλογών κερδίσαμε σε προεκλογική διαδικασία του Συλλόγου να ψηφίζουν οι διαγραφέντες φοιτητές και φοιτήτριες καθώς και να είναι υποψήφιοι στα ψηφοδέλτια.

Το να παραμένουν οι διαγραφέντες φοιτητές στο ψηφοδέλτιο ήταν μία μάχη που δώσαμε με την υπόλοιπη Αριστερά και τις δυνάμεις της ΠΚΣ/ ΚΝΕ καθώς εμπαιναν επιχειρήματα για το αν θα είναι πρακτικό το να συμπεριληφθούν στα ψηφοδέλτια και για το ότι μπορεί και η κυβερνητική νεολαία να τους συμπεριλάμβανε. Από την πλευρά μας απαντούσαμε ότι η ΔΑΠ είναι αυτή που ήθελε τις διαγραφές φοιτητών και η Αριστερά είναι αυτή που πάλεψε και παλεύει απέναντί τους. Δεν τις νομιμοποιούμε και δεν τις αποδεχόμαστε.

Το να κερδίσουμε αυτή τη μικρή νίκη έπαιξε ρόλο ότι μπήκαν μπροστά οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και συγκεκριμένα του ΣΕΚ στις Σχολές. Έτσι χρειάζεται να συνεχίσουμε. Δεν παλεύουμε μόνο να μην περάσουν οι επόμενες διαγραφές αλλά να παρθούν και αυτές που έγιναν πίσω για να μπορεί να συνεχίσει ο καθένας και η καθεμία τις σπουδές του με τους ρυθμούς του.

Αθανασία Συμψηρή,
μέλος ΔΣ ΦΣ Φιλοσοφικής, ΚΑΡΦΙ- ΕΑΑΚ

13/6/2013, Γενική απεργία ενάντια στο "μαύρο" της ΕΡΤ. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

ΕΚΛΟΓΕΣ ΠΑΣΥΜΗΤΕ Για ΕΡΤ με εργατικό έλεγχο

Στις 20 Μάη θα γίνουν εκλογές στον Πανελλήνιο Σύλλογο Μηχανικών και Τεχνικών ΕΡΤ (ΠΑΣΥΜΗΤΕ) για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου. Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή συμμετέχει για πρώτη φορά στις εκλογές του Συλλόγου, έχοντας την εμπειρία αγώνων και δράσεων μέσα στο σωματείο. Στο ψηφοδέλτιό της συμμετέχουν οι Αλεξάνδρα Σιαφάκα, Δέσποινα Ζούλια και Πέτρος Ποιμάνης.

Η Αλεξάνδρα Σιαφάκα, συμβασιούχα εργαζόμενη στην ΕΡΤ, μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Μέσα σε μία συνθήκη καταστροφής και πολέμου στη Μέση Ανατολή οι εργαζόμενοι που δουλεύουμε μέσα στην ΕΡΤ και στα ΜΜΕ, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τον ασφυκτικό έλεγχο της εργοδοσίας που προσπαθεί να μετατρέψει την ΕΡΤ σε φερέφωνο της κυβέρνη-

σης αλλά και του ισραηλινού στρατού στην πραγματικότητα, παρουσιάζοντας τον πόλεμο και τα γεγονότα από τη δική τους σκοπιά. Οπότε αρχικά δίνουμε τη μάχη για να μη γίνει η ΕΡΤ όργανο παραπληροφόρησης. Διεκδικούμε ελευθεροτυπία, να μην υπάρχει λογοκρισία στην παρουσίαση των γεγονότων και να υπάρξει πολυφωνία. Ξέρουμε καλά ότι οι πολιτικές της κυβέρνησης μας έχουν βάλει με τα μπουनिया μέσα στον πόλεμο, φέρνοντας περικοπές στους μισθούς και τις δικές μας ανάγκες την ίδια στιγμή που ξεδεύουν δισεκατομμύρια για τους πολεμικούς εξοπλισμούς.

Στελεχώσαμε το προηγούμενο διάστημα με απίστευτα εντατικούς ρυθμούς τις εκπομπές για τον πόλεμο. Με αποτέλεσμα να κάνουμε νυχτερινές βάρδιες, υπερωρίες, να δουλεύουμε τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες. Οι συμ-

βασιούχοι μαζί με τους μόνιμους εργαζόμενους στην ΕΡΤ κάνουμε μία προσπάθεια να διεκδικήσουμε ΣΣΕ για όλους σε μία συνθήκη που φέρονται με τον χειρότερο τρόπο. Δεν έχουμε δικαιώματα, δεν πληρωνόμαστε αυτά που ανέφερα παραπάνω, υπογράφουμε συμβάσεις τρίμηνες, τετράμηνες και εξαμήνες, ενώ είμαστε οι βασικοί άνθρωποι που στελεχώνουμε την ΕΡΤ.

Ήμασταν αυτοί που κατεβάσαμε ψηφίσματα για τις απεργιακές κινητοποιήσεις για την Παλαιστίνη και συμμετείχαμε με πανό του ΠΑΣΥΜΗΤΕ στην απεργία για την Παλαιστίνη στις 10 Οκτώβρη. Κατεβάσαμε ψήφισμα για τα Τέμπη και κάναμε εκδήλωση μέσα στην ΕΡΤ ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, με ομιλητή τον Πάνο Ρούτσι, ο οποίος μας είπε ότι όλα αυτά τα χρόνια από τα Τέμπη και έπειτα δεν είχε περάσει ούτε απέξω από την ΕΡΤ σαν καλεσμένος. Συνεχίσαμε με ψήφισμα για την παγκόσμια αντιπολεμική μέρα δράσης στις 28 Μάρτη και οργανώσαμε αντιπολεμική εκδήλωση μέσα στην ΕΡΤ.

Είμαστε κομμάτι ενός αντικαπιταλιστικού δικτύου στα ΜΜΕ, που έχει σημειώσει επιτυχίες, όπως πρόσφατα στις εκλογές της ΕΣΗΕΑ. Με αυτή τη δύναμη, διεκδικούμε ένα σωματείο στο οποίο θα είναι όλη η εξουσία στη γενική συνέλευση, ένα ζωντανό σωματείο που θα εμπλέκει όλους τους εργαζόμενους ανεξάρτητα από την εργασιακή τους σχέση. Ένα σωματείο που δεν έχει καμία σχέση με την εργοδοσία. Αυτή τη στιγμή τρομοκρατούν κόσμο να μην ψηφίσει στις εκλογές του συλλόγου.

Θέλουμε ένα σωματείο που θα οργανώνει τους αγώνες και θα διεκδικεί μέσα από απεργίες τα δικαιώματα των εργαζομένων. Διεκδικούμε μια ΕΡΤ με εργατικό έλεγχο όπως ήταν στα δύο χρόνια με την κατάληψη για το μαύρο. Ξέρουμε ότι οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ έχουν δώσει τεράστιες μάχες, φτιάχνοντας μία ΕΡΤ για τους αγώνες και το κίνημα. Αυτήν την ΕΡΤ θέλουμε και γι' αυτή θα αγωνιστούμε.

Αλεξάνδρα Σιαφάκα

Αντίο Στέργιο

Την Παρασκευή 8 Μάη αποχαιρέτισαμε τον Στέργιο Μανουρά, που πέθανε από καρκίνο στον εγκέφαλο πριν κλείσει τα 69 του χρόνια. Σε μια πολιτική κηδεία που έμοιαζε με διαδήλωση πάνω από διακόσιοι συγγενείς, φίλοι και σύντροφοι ήρθαν να τιμήσουν αυτόν τον μελίχιο αλλά απαλάντευτο επαναστάτη.

Ο Στέργιος ήταν ένας διανοούμενος της Αριστεράς και ένας μαχητής της Επαναστατικής Αριστεράς. Μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από το ξεκίνημά της. Ανελλιπώς παρών στις συνελεύσεις και τις εκδηλώσεις της τοπικής Αγ. Παρασκευής-Χολαργού-Παπάγου, ενίοτε με τον σκύλο του. Επίσης μέλος σταθερό -και απαιτητικό- του ΦΥΣΑΕΙ ΚΟΝΤΡΑ, της αντικαπιταλιστικής δημοτικής κίνησης στην Αγ. Παρασκευή. Μαζί μας στην ΚΕΕΡΦΑ, στην προσπάθειά μας να στήσουμε τοπική επιτροπή στα βόρεια. Πάντα πρόθυμος να μιλήσει για την επανάσταση στο περιβάλλον του, στο σχολείο που δούλευε, στους φοιτητές που βοηθούσε με δωρεάν φροντιστήρια. Πάντα με την πρόταση για απεργία στις συνελεύσεις του σωματείου του και πάντα θυμωμένος με τους συνδικαλιστές που αρνούνταν να κλιμακώσουν τον αγώνα.

Χαιρόμουν κάθε φορά που συναντιόμασταν: είτε στη Μεσογείων αχάραγα το πρωί που πήγαινε στη δουλειά, να του δώσω τα υλικά της απεργίας για να κερδίσουμε τη μέρα, είτε στο σπίτι του για να του πάω την τελευταία έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου. Αλλά και στην κατάληψη της ΕΡΤ με τους φοιτητές του που τους είχε καλέσει για να στηρίξουν τον αγώνα.

Όταν βγήκε στη σύνταξη αποσύρθηκε στο εξοχικό της οικογένειας, "Θα έρθω να σου φάω τις ντομάτες" τον απειλούσα. Αλλά πού καιρός για κηπουρική -ο Στέργιος ήταν εραστής της μελέτης: φιλοσοφία, πολιτική, λογοτεχνία και δικά του ποιήματα και πεζά.

Σταθερός συνδρομητής στην Εργατική Αλληλεγγύη και τον Σοσιαλισμό από τα Κάτω. Όποτε του τηλεφωνούσα για να ανανεώσει με ειρωνευόταν: "τί θές ρε πισοϊκό;" (παρόλο που τον περνούσα 4 χρόνια). "Εχω ήδη πληρώσει στην Τάνια!".

Όταν η ασθένεια τον έριξε στο κρεβάτι οι δικοί του του ανταπέδωσαν ένα μέρος από τη στοργή που τους είχε προσφέρει. Για ενάμιση χρόνο στάθηκαν καρτερικά στο πλευρό του, στην προσπάθειά του να κρατηθεί στη ζωή.

Το ατομικό κενό δεν καλύπτεται -οι άνθρωποι είναι αναντικατάστατοι. Ο Μανουράς θα μας λείψει σε όλους όσοι τον γνωρίσαμε. Το πολιτικό κενό θα έρθουν να το συμπληρώσουν οι χιλιάδες που κάθε μέρα βγαίνουν στην ταξική πάλη. Χρέος της επαναστατικής Αριστεράς και του ΣΕΚ είναι να κερδίσουμε όλον αυτόν τον κόσμο στις γραμμές μας, στην πάλη για την επανάσταση και τον σοσιαλισμό. Μόνο έτσι θα κάνουμε πράξη το όραμα του Στέργιου για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Μια κοινωνία που θα σέβεται τους ανθρώπους, τα ζώα και το περιβάλλον.

Στη Χαρά, στον Σπύρο και τον Γιώργο κουράγιο και καλή δύναμη.

Αντίο Στέργιο.
Εμείς
συνεχίζουμε.
Σταμάτης
Χατζηδήμου

Στέργιος Μανουράς

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Πράσινο, όχι "ανάπτυξη"

Το Σάββατο 9 Μάη έγινε συγκέντρωση διαμαρτυρίας για το έργο της Lambda Development στο πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού έπειτα από κάλεσμα της τοπικής ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η συγκέντρωση ξεκίνησε από το μετρό της Αργυρούπολης με κατεύθυνση το Ελληνικό μαζί με δημοτικές παρατάξεις, συλλογικότητες, κατοίκους και φορείς που καταδίκασαν το έργο διεκδικώντας χώρους υψηλού πρασίνου στην περιοχή. Ο πυρήνας του ΣΕΚ Ελληνικού συμμετείχε στη συγκέντρωση.

Η προσπάθεια Λάτση και δημοτικής αρχής να πλασάρει ως "ανάπτυξη" ένα σχέδιο που εκμεταλλεύεται καθημερινά τους εργαζόμενους του Ελληνικού, κόβει την ανάσα και το οξυγόνο της περιοχής με ελάχιστο χώρο πρασίνου και ελαχιστοποιεί την πρόσβαση στη παραλία, πέφτει στο κενό. Οι φορείς και οι κάτοικοι της περιοχής δήλωσαν ανοιχτά μετά την υπογραφή αυτού του σχεδίου την εναντίωση τους σε νέα πλάνα κερδοφορίας, καζίνο, εμπορικών κέντρων και ιδιωτικών πολυτελών κατοικιών. Μητροπολιτικό πάρκο, ανοιχτές παραλίες, δημόσιες δομές για όλους/ες, αυτή η διεκδίκηση χρειάζεται να μπει με τους εργατές του εργοταξίου στη πρώτη γραμμή. Απέναντι στα αφεντικά που πλουτίζουν πάνω στις πλάτες εκατοντάδων ανθρώπων που δουλεύουν με ελλείψεις μέτρων προστασίας και ασφάλειας και υπερωρίες, φτάνοντας στα εργοδοτικά εγκλήματα και τους θανάτους εργατών.

Από μεριάς μας έχουμε να συνεχίσουμε δυναμικά την παρέμβαση μας στο εργοτάξιο του Ελληνικού, πλάι στους καταπιεσμένους από μεγαλοεργολάβους εργατές, για κοινούς εργατικούς και αντιρατσιστικούς αγώνες, στις γειτονιές απέναντι στα αφεντικά και τους καπιταλιστές Λάτση και Μυτιληναίο. Ανοίγοντας το δρόμο για μια νέα ριζοσπαστικοποίηση ντόπιων και μεταναστών στο χώρο δουλειάς.

Στέφανος Κοροβέσης, μέλος τοπικού πυρήνα ΣΕΚ Ελληνικού

Ομιλήτριες από τα Προσφυγικά την Πρωτομαγιά μαζί με τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Παροικίας Μοχάμεντ Ελ Σαϊντ, την Κατερίνα Πατρικίου από τον Αγ. Σάββα και την Αργυρή Ερωτοκρίτου από την ΟΕΝΓΕ. Στο τετραήμερο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026 θα είναι ομιλήτρια η Βαθεντίνη Σιόβα από τα Προσφυγικά μαζί με τον Σπύρο Γεωργακόπουλο και τον Δημήτρη Στεφανάκη στη συζήτηση "Κρίση στέγης - η εργατική απάντηση". Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ “Για τη νίκη των από τα κάτω”

Διαδήλωση «για τη νίκη των αντιτάσεων και των αγώνων, τη νίκη των από τα κάτω και τη νίκη της ζωής» καλεί η Συνέλευση των Κατελιημένων Προσφυγικών το Σάββατο 16/5, στις 12μ στο Σύνταγμα. Το κάλεσμα συνοπογράφουν πλήθος φορείς και συλλογικότητες, ανάμεσά τους η ΚΕΕΡΦΑ και η Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα. Μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Ο απεργός πείνας μέχρι θανάτου από 5 Φλεβάρη 2026 Αριστοτέλης Χαντζής, κάτοικος και μέλος της Κοινότητας των Κατελιημένων Προσφυγικών, θα βρίσκεται στην 101η ημέρα απεργίας πείνας, με κρίσιμο κίνδυνο για την ζωή του από μέρα σε μέρα και από λεπτό σε λεπτό, καθώς και για πρόκληση σοβαρών μόνιμων βλαβών σε ζωτικά όργανα. Την ίδια στιγμή η δεύτερη απεργός πείνας, Suzon Doppagne, έχει μπει στον αγώνα με απεργία πείνας μέχρι θανάτου από 1η Μαΐου και στις 16 Μαΐου θα βρίσκεται στη 15 ημέρα.

Η απεργία πείνας μέχρι θανάτου των δύο συντρόφων μας πραγματοποιείται για την υπεράσπιση της γειτονιάς και της Κοινότητας Κατελιημένων Προσφυγικών -το μεγαλύτερο αυτοοργανωμένο εγχείρημα κοινωνικής στέγασης, αλληλεγγύης και κοινής ωφέλειας στην Ελλάδα και την Ευρώπη- των 400 και πλέον κατοίκων τους, των δομών, των σχέσεων, της κουλτούρας και της συλλογικής μνήμης της ιστορικής αυτής γειτονιάς. Ο αγώνας βρίσκεται ήδη στο τελευταίο στάδιο και θα έχει σαν αποτέλεσμα είτε την δικαίωση των δίκαιων αιτημάτων των απεργών και της Κοινότητας, είτε τον θάνατό τους.

Είναι ένας αγώνας που αφορά όλους και όλες, για τα φλέγοντα ζητήματα που ταλανίζουν την ελλαδική κοινωνία και μπορεί να εκφράζονται με ένταση στα Προσφυγικά, αλλά είναι προβλήματα κοινά και κοινωνικά συνδεδεμένα με τις πανανθρώπινες ανάγκες. Είναι ένας αγώνας για το δικαίωμα στη στέγη, το

δικαίωμα στην υγεία, την τροφή, την εκπαίδευση, στον πολιτισμό. Ένας αγώνας για την αλληλεγγύη και το δικαίωμα στην πόλη. Ένας αγώνας τελικά για την υπεράσπιση της ίδιας της ζωής και της αξιοπρέπειας.

Τη μέρα αυτή δεν επιθυμούμε να καλέσουμε σε μαζική κινητοποίηση μόνο για τους δύο απεργούς πείνας και την Κοινότητα των Κατελιημένων Προσφυγικών, αλλά εκκινώντας από εκεί, να βγούμε στον δρόμο όλοι και όλες για τα κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε από ένα κράτος και ένα καθεστώς που μας οδηγεί στην ανέχεια. Ένα κράτος και ένα καθεστώς χωρίς κανέναν ηθικό φραγμό και κανέναν ενδιασμό, που έχει οδηγήσει τις κοινωνίες μας στην παρακμή.

Είναι ένα καθεστώς που οφείλει να ανατραπεί για να ζήσουμε!

Καλούμε και από αυτό το βήμα όλους και όλες, τις οργανωμένες δυνάμεις και τον κόσμο του αγώνα, αλλά ακόμη περισσότερο όλους και όλες αυτούς και αυτές που έδωσαν και συνεχίζουν να δίνουν τους μεγάλους αγώνες των καιρών μας:

Τις δομές και το κίνημα της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης, κάθε απελευθερωμένο χώρο και κατάληψη, κάθε συλλογικότητα και οργάνωση από τα κάτω.

Το κίνημα των Τεμπών, το κίνημα των αγροτών, το κίνημα των αγωνιζόμενων γονέων, το αντιπολεμικό - αντιιμπεριαλιστικό κίνημα.

Τα σωματεία, τους συλλόγους, τους μαζικούς κοινωνικούς φορείς.

Το εργατικό κίνημα και τους αγωνιστές και αγωνίστριες που παλεύουν για την υγεία, την τροφή, τη στέγη, την παιδεία, τον πολιτισμό.

Το αντιφασιστικό κίνημα, το αντιρατσιστικό κίνημα, τους/τις πρόσφυγες και τις/τους μετανάστες(ρι)ες, τις κοινότητες των Ρομά.

Καλούμε να βγούμε μαζικά στους δρόμους για τη συνένωση και ανασυγκρότηση του δικού μας κόσμου, του κόσμου της αντίστασης, της ισότητας, της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης. Για μια μαζική και ενωτική κάθοδο στους δρόμους στην Αθήνα και πανελλαδικά με τη σαφή δήλωση ότι οι κοινωνίες μας μπορούν και θα νικήσουν».

ΠΑΤΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΑΒΙΑ

Ο Δήμος πάει για “χόρτα”

Τον Δήμο Αθηναίων και την ΚΤΥΠ Α.Ε καταγγέλει η ιστορική κατάληψη των Πατησίων, Πάτμου και Καραβιά, για επιχειρούμενη εκκένωση με πρόσχημα τον καθαρισμό του κτήματος από τα Ξερόχορτα.

«Ενημερώνουμε προς πάσα κατεύθυνση πως το κτήμα της Πάτμου και Καραβιά είναι εδώ και ένα χρόνο καθαρό τόσο από ξερά χόρτα, όσο και από μπάτσους, “ευαίσθητους” δημαρχαίους και καλοθελητές ρουφιάνους. Θυμίζουμε, επίσης, πως τον Ιούνη 2023, η Δημοτική Αρχή του Μπακογιάννη εκκένωσε εκδικητικά την κατάληψη για τη συμμετοχή των κατοίκων στον αγώνα υπεράσπισης του Πάρκου Δρακόπουλου. Ο Μπακογιάννης τότε χρησιμοποίησε το πρόσχημα της επικινδυνότητας των τοιχίων της εξωτερική όψης της κατάληψης, ενώ σήμερα ο Δούκας εμπνεύστηκε ως δικαιολογία τον καθαρισμό των Ξερόχορτων.

Του θυμίζουμε πως είμαστε σάρκα από τη σάρκα των αγώνων υπεράσπισης του πρασίνου στα Πατήσια. Δεν ήρθαμε από το φεγγάρι, ώστε να νομίζει ο Δούκας ότι μπορεί να πιάσει κορόιδα τους κατοίκους τρία μόλις χρόνια αργότερα» υπογραμμίζει η κατάληψη και θυμίζει ότι «όταν το κτήμα παρέμενε κλειδωμένο και παρατημένο από τον Δήμο Αθηναίων επί Δημαρχίας του μεταξύ 2024-2025, ήταν η αποφασιστικότητα των καταληψιών που το ανοίξαμε και το καθαρίσαμε ώστε να ελευθερώσουμε το χώρο για τη γειτονιά. Εμείς καθαρίσαμε τον κήπο, εμείς κλαδέψαμε τα δέντρα, εμείς ποτίσαμε και καλλιεργήσαμε νέο μπουστάνι, εμείς φτιάξαμε παιδική χαρά για να παίζουν τα παιδιά πάνω στο χώμα και όχι πάνω στα αντιοικολογικά πλαστικά ταρτάν της εργολαβικής Παρκοτεχνικής ΑΕ. Και εμείς το ανακαταλάβαμε για μια ακόμη φορά, όταν μπάτσοι, ΚΤΥΠ και Δούκας μας εκκένωσαν πέρσι στις 9 Ιουλίου 2025».

Και στην Καλαμάτα

Κατέπεσαν οι κατηγορίες για τους τρεις Καγωνιστές της Αντιφασιστικής Κίνησης Καλαμάτας που δικάζονταν για παραβίαση μέτρων για τη δημόσια Υγεία και απείθεια, με αφορμή δράση της κίνησης στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου το 2020.

«Οι κατηγορίες που μας είχαν προσάψει για απείθεια και μετάδοση του κορωνοϊού αποδείχθηκαν στο δικαστήριο το ίδιο αυθαίρετες και ανυπόστατες όσο και στον καθένα και την καθεμιά που έφριπτε μόλις το μάθαινε και μας εκδήλωνε τη συμπαράσταση του με κάθε τρόπο» σχολίασε σε ανάρτησή του ο Δονάτος Νίκου από την ΑΚΚ.

«Η κυβέρνηση τον καιρό που έκλεινε νοσοκομεία, άφηνε το ΕΣΥ να καταρρέει και χιλιάδες ανθρώπους να πεθαίνουν αβοήθητοι στα ράντζα χωρίς περίθαλψη, επιδιόταν σε ένα κρεσέντο αυταρχισμού με γελοίες αντισυνταγματικές απαγορεύσεις και κύματα αστυνομικής βίας στις πλατείες και τους δρόμους (Ν. Σμύρνη κ.α.). Σκοπό δεν είχε να προστατέψει τη δημόσια υγεία αλλά να επιβάλει μια νέα συνθήκη περιστολής θεμελιωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων στη διαμεταρτυρία και στη συνάντησή. Γι' αυτό και τότε στοχοποίησε την επέτειο του Πολυτεχνείου και της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου δέροντας και συλλαμβάνοντας μαζικά κόσμο. Και αυτό όμως δεν της πέρασε.

Όπως έδειξαν και τα χρόνια που ακολούθησαν οι δρόμοι εξακολουθούν να ανήκουν στο λαό και συχνά να πλημμυρίζουν όπως στις μεγάλες συγκεντρώσεις για τα Τέμπη και να σπάνε τη μαύρη εικόνα της πραγματικότητας δείχνοντας ότι τίποτα δεν κρίθηκε ακόμη... Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους δικηγόρους μας, στους συντρόφους/σες της Αντιφασιστικής Κίνησης και σε όλο τον κόσμο της πόλης που ήταν στο πλευρό μας με κάθε τρόπο. Συνεχίζουμε».

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα Προσφυγικά θα γίνει το Σάββατο και στην Καλαμάτα.

Μαρξιστικά Φόρουμ

Μαρξ, Ένγκελς, «Κομμουνιστικό Μανιφέστο»

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκ. Νέγρη 7μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Μαρτσιλέας

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Ομιλήτης: Θωμάς Κατσαρός

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Ραγκαβή 53, 7.30μμ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ ΖΑΤΟΠΕΚ,
Π. Τσαλδάρη και Σιβιτανίδου, 7μμ
Ομιλήτης: Άρης Πουλόπουλος

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5 καφέ Περιβολάκι, 7μμ
Ομιλήτης: Μπάμπης Στυλιάρας

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
Sweet Home Ούλ. Πάλμε 17, 7μμ
Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5
δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Ομιλήτης: Σπύρος Παπακώστας

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
καφέ Σπίρτο, πλατεία Ηρώων, 7.30μμ
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
Σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 7μμ
Πως χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Λή Κόβενι

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Εποστάιν, Βιολάντα, αντίσταση στους πλούσιους βιαστές και δολοφόνους
Ομιλήτρια: Νατάσα Βικάτου

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5 καφέ Περιβολάκι, 7μμ
Παγκόσμια οικονομία – πορεία στο «αδιανόητο»
Ομιλήτης: Αντώνης Σκαρπέλης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
γρ. Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα, Ταυγέτου 7.30μμ
Πως χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5
7.30μμ Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
Τόνι Κλιφ: απάντηση στον σταλινισμό
Ομιλήτης: Βαγγέλης Μπουσές

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
καφέ Host, κεντρική πλατεία 8μμ
Ομιλήτρια: Γεωργία Πουλοπούλου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
Στέκι Νισύρου και Πάτμου 7μμ
Ομιλήτης: Αντώνης Παπαηλιού

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλήτης: Τάσος Ευστρατίου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/5
Coffee Island , κεντρική πλατεία, 7μμ
Ομιλήτρια: Σοφία Μπεντζελούν

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
καφέ Ποέτα 8.30μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Teedy Boys 7.30μμ
Ομιλήτρια: Αθηνά Σιαφάκη

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Φίλοιστρον 8μμ
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
6:30μμ,
Αίθουσα ΕΒΕ, Αράτου 21
Ομιλήτης: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5
7.30μμ Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης
Αλληλεγγύη στην Κούβα
Ομιλήτης: Νίκος Αλεξανδράτος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
Fahrenheit Books and Coffee 7μμ
1936 η χρονιά των επαναστάσεων
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 20/5
19.00 Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ
Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Χτίζουμε Αριστερά της Ανατροπής
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
1936 η χρονιά των επαναστάσεων
Ομιλήτης: Στέφανος Κοροβέσης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 20/5
19.30 καφενείο πλατείας Σουρμένων
Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Χτίζουμε Αριστερά της Ανατροπής
Ομιλήτης: Ιάσοντας Παπαδάτος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5, 8.30μμ, Sloth cafe
1936 η χρονιά των επαναστάσεων
Ομιλήτρια: Νεφέλη Καρυώτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Τετάρτη 20/05 19.30
Sweet Home
Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Χτίζουμε Αριστερά της Ανατροπής
Ομιλήτης: Πάνος Γαραντζιώτης

ΒΥΡΩΝΑΣ

Τετάρτη 20/05 19.30 Φίφτυ Γαστροκαφέ
Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Χτίζουμε Αριστερά της Ανατροπής
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Τετάρτη 20/05 20.00
Σύλλογος Ιμβρίων
Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Χτίζουμε Αριστερά της Ανατροπής
Ομιλήτρια: Μαριζα Ψαλτάκου

Λένιν, «Τι να κάνουμε»

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο,
Φειδίου 14, 7.30μμ
Ομιλήτης: Μάριος Κυριακού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Μυρτίλο, πάρκο Καπαψ 7μμ
Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Πλάτωνας,
Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Παπαγγελής

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
δημαρχείο 6.30μμ
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 καφέ Kop Leo,
πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλήτης: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5 «Γρηγόρης» Πε-
τρουπόλεως 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Πέτρος 8.30μμ
Ομιλήτης: Σάκης Κολότσιος

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Γιάφκα 7μμ
Ομιλήτης: Τάσος Τσιούνης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5
καφέ Μικρού 6, 7μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Κούτρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5
καφέ Teedy Boys 7.30μμ
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/5

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 14/5

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/5

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό Ν.Κόσμου 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ Καλλιθέας 5μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου,
“Κελάρι” 7μμ
ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πλατεία Ηρώ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 7μμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβόλου και Γούναρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/5

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 11πμ
Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
(απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλ. Δούρου 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας, Λένορμαν 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 11πμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν. Σμύρνης 12μμεσ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 12μμεσ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης Γερμανός 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ευροκρήνης 10πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Βενιζέλου 10πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 12μμεσ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μμεσ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17/5

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλ. Πατριάρχου 6μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης,
Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

“Αυτές οι επιχειρήσεις μπορούν να διεξαχθούν με τον εξής τρόπο. Είτε καταστρέφοντας χωριά (βάζοντας φωτιά, ανατινάζοντάς τα και τοποθετώντας νάρκες μέσα στα ερείπιά τους) και ιδιαίτερα αυτά τα πληθυσμιακά κέντρα που είναι δύσκολο να τα ελέγξουμε σε μόνιμη βάση. Είτε διεξάγοντας επιχειρήσεις σάρωσης και ελέγχου, σύμφωνα με τις εξής οδηγίες: περικύκλωση των χωριών, εξαπολύοντας ελέγχους στο εσωτερικό τους. Σε περίπτωση αντίστασης, οι ενοπλοί πρέπει να εξολοθρευτούν και ο πληθυσμός να απελαύνεται έξω από τα σύνορα του κράτους”.

Αυτή ήταν η γενική οδηγία που δέχτηκε η ένοπλη σιωνιστική οργάνωση Χαγκανά στις αρχές του 1948. Να διαλύσει όλα τα παλαιστινιακά χωριά, να μην αφήσει τίποτα όρθιο, να εξορίσει όσο το δυνατόν περισσότερους Παλαιστίνιους και να χρησιμοποιήσει κάθε δυνατό μέσο. Ήταν το λεγόμενο Σχέδιο Ντάλετ (Δέλτα) με το οποίο το σιωνιστικό κίνημα έμπαινε στην τελική ευθεία για την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ. Στις 14 Μάη του 1948, ο **Νταβίντ Μπεν-Γκουριόν** σε μια συγκέντρωση στο Τελ Αβίβ που είχε ανακοινωθεί μόνο μερικές ώρες νωρίτερα, ανακοίνωνε ότι το Ισραήλ είχε πλέον ιδρυθεί. Τουλάχιστον 250 χιλιάδες Παλαιστίνιοι είχαν ήδη εκδιωχθεί καθώς υλοποιούσαν το Σχέδιο Ντάλετ με όλες τις φρικαστικές του οδηγίες.

Η ανακήρυξη του κράτους δεν ήταν όμως το τέλος του εγκλήματος, αλλά μόνο η αρχή. Με το που ανακηρύχθηκε το κράτος, οι ένοπλες τρομοκρατικές οργανώσεις μετατράπηκαν σε “επίσημους” κρατικούς θεσμούς, η Χαγκανά έγινε ο “ισραηλινός στρατός”. Οι Μεγάλες Δυνάμεις έτρεξαν να αναγνωρίσουν το “κράτος” του Ισραήλ. Πρώτες οι Ηνωμένες Πολιτείες αναγνώρισαν ντε φάκτο το σιωνιστικό κράτος. Μέσα σε τρεις μέρες ωστόσο η ΕΣΣΔ του Στάλιν έριξε το βάρος της ανακοινώνοντας πλήρεις διπλωματικές σχέσεις με το Ισραήλ.

Οι σιωνιστές πήραν πράσινο φως για να “ολοκληρώσουν” το σχέδιό τους. Μέχρι τις αρχές του 1949 είχε εξελιχθεί η Νάκμπα, η μεγάλη καταστροφή για τους Παλαιστίνιους. Περίπου 800 χιλιάδες είχαν εγκαταλείψει κυνηγημένοι τη γη τους, καταφεύγοντας όπου μπορούσαν. Το σιωνιστικό σχέδιο ήταν ωστόσο πιο κυνικό από ό,τι μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν οι πρόσφυγες εκείνους τους μήνες. Δεν ήταν μόνο ένας μαζικός διωγμός μέσω τρομοκρατίας, αλλά συστηματική καταστροφή των παλαιστινιακών χωριών και πόλεων, σβήσιμο μιας ολόκληρης κοινωνίας και της παρουσίας της για αιώνες.

Δεν έπρεπε να μείνει ούτε ίχνος, να μην υπάρχει καν σκέψη για επιστροφή των προσφύγων. Μέσα στα 78 χρόνια που πέρασαν από τη Νάκμπα, το παλαιστινιακό κίνημα κατάφερε να αρνηθεί τον πυρήνα αυτού του σχεδίου. Το Ισραήλ έκαψε και ισοπέδωσε τα χωριά, αλλά δεν εξαφάνισε τους Παλαιστίνιους. Ο γενοκτονικός πόλεμος στη Γάζα τα τελευταία δύομιση χρόνια είναι το πιο σύγχρονο επεισόδιο του ίδιου σχεδίου που εξαπέλυσαν το 1947-48. Ο λόγος ύπαρξης και ο τρόπος ύπαρξης όλων των θεσμών του Ισραήλ ήταν και είναι αυτό που ξεκαθάριζε το σχέδιο Ντάλετ: κάψτε, διώξτε και σκοτώστε.

Οι Άγγλοι μπορεί να το έπαιζαν θύματα στις τελευταίες φάσεις της υλοποίησης της Νάκμπα, αλλά κανένα Ισραήλ δεν είχε δημιουργηθεί χωρίς την υποστήριξη των ιμπεριαλιστών. Η “Εντολή” που πήραν οι Άγγλοι από την Κοινωνία των Εθνών το 1920, καθώς η Οθωμανική Αυτοκρατορία κατέρρεε, περιλάμβανε τη “Διακήρυξη του Μπάλφουρ”. Το Νοέμβρη του ‘17, ο Υπουργός

1948-2026 Διαρκής γενοκτονική Νάκμπα

Εξωτερικών της Βρετανίας, **Μπάλφουρ**, έστειλε μήνυμα προς τη Σιωνιστική Ομοσπονδία, ανακοινώνοντας πως “η κυβέρνηση της Αυτού Μεγαλειότητας τάσσεται υπέρ της ίδρυσης στην Παλαιστίνη μιας εθνικής εστίας για τον Εβραϊκό λαό και θα κάνει το κατά δύναμιν για να εξυπηρετήσει την υλοποίηση αυτού του σκοπού”.

Σιωνισμός

Οι σιωνιστές ήταν τότε μια μικρή προνομιούχα μειοψηφία μέσα στις εβραϊκές κοινότητες της Ευρώπης. Ανάμεσα στους Εβραίους της Ανατολής η παρουσία τους ήταν μηδαμινή. Ο σιωνισμός ήταν μια πολιτική ιδεολογία που διαμορφώθηκε από Εβραίους διανοούμενους στα τέλη του 19ου αιώνα η οποία για να απαντήσει στο καινούργιο τότε κύμα αντισημιτισμού έψαχνε τη λύση προς τη φυγή. Στον τοίχο πίσω από τον Μπεν Γκουριόν όταν ανακοίνωνε την ίδρυση του Ισραήλ το Μάη του ‘48 υπήρχε μία μόνο φωτογραφία, αυτή του **Τέοντορ Χερτσλ**, του ιδρυτή του σιωνισμού. Ο Χερτσλ είχε γράψει κάποτε στο ημερολόγιό του ότι θα ήθελε να έχει γεννηθεί Πρώσος αριστοκράτης. Αλλά η μοίρα τον έκανε να ανήκει σε μια μειονότητα πάνω στην οποία ο καπιταλισμός έριξε το πιο μαζικό του ρατσιστικό δηλητήριο εντός Ευρώπης.

Η λύση που ονειρευόταν ο Χερτσλ ήταν οι Εβραίοι να φτιάξουν κάπου μια δική τους αποικία στην οποία να γίνουν οι ίδιοι το αντίστοιχο των Πρώσων αριστοκρατών, κι έτσι να γίνουν “δεκτοί” σαν ισότιμο μέλος πλάι στα υπόλοιπα ευρωπαϊκά έθνη. Στην εποχή της αποικιοκρατίας, το επιχείρημα ήταν πως αν θες να είσαι πραγματικός Ευρωπαίος, πρέπει να κατακτήσεις και να υποτάξεις κάποιο λαό της Ασίας ή της Αφρικής. Η Παλαιστίνη ήταν, ανάμεσα σε άλλες επιλογές, η πιο προσιτή λύση. Είχαν εξάλλου αρχίσει να καταφεύγουν εκεί διωγμένοι Εβραίοι από τα πογκρόμ του Τσάρου. Ο αρχικός ντόπιος πληθυσμός Αράβων Εβραίων ήταν περίπου 4%.

Για πολλούς Ευρωπαίους αντισημίτες, το να φύγουν οι Εβραίοι προς οποιαδήποτε κατεύθυνση ήταν συμβατό με το ρατσισμό τους. Ιδιαίτερα μάλιστα αν αυτή η φυγή συνδυαζόταν με ευκαι-

ρίες για καλύτερο έλεγχο σε βάρος των ντοπιων Αράβων. Οι Βρετανοί στήριξαν τη σιωνιστική προπαγάνδα και τη σιωνιστική δραστηριότητα στην Παλαιστίνη μέχρι και στο Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο, διευκόλυναν και κάλυψαν τις επιθέσεις και τις σφαγές σε βάρος των Παλαιστίνιων.

Όταν τελείωσε ο πόλεμος, ο φρεσκοφτιαγμένος ΟΗΕ ανέλαβε να “λύσει” το πρόβλημα της Παλαιστίνης. Ποιο όμως ήταν αυτό το “πρόβλημα”; Αν έφευγαν οι Άγγλοι, η αναμενόμενη λύση θα ήταν η ανεξαρτησία της Παλαιστίνης. Το γεγονός ότι εκεί δεν ζούσαν μόνο Άραβες δεν ήταν ούτε πρόβλημα, ούτε πρωτοφανές. Στις πόλεις οι διαφορετικές εθνικές, γλωσσικές και θρησκευτικές κοινότητες αλληλεπιδρούσαν για αιώνες χωρίς ζήτημα. Ο σιωνισμός είχε διαταράξει αυτή την ισορροπία, προτρέποντας τους Εβραίους να διαχωριστούν από τους ντόπιους, αλλά αυτό θα μπορούσε να είναι παροδικό.

Όμως η επιτροπή του ΟΗΕ αυτό που άρχισε να συζητάει αμέσως ήταν το πώς θα χαραχτούν τα σύνορα ανάμεσα σε δύο κράτη. Αποδέχτηκε δηλαδή το βασικό αίτημα του σιωνισμού, να φτιαχτεί ένα ξεχωριστό κράτος για μία μειονότητα. Οι διαπραγματεύσεις κράτησαν μήνες και κατέληξαν στο διαβόητο ψήφισμα 181 (Νοέμβρης 1947) που απέδιδε το 55% των εδαφών στο εβραϊκό κράτος και το 42% στο αραβικό κράτος. Η Ιερουσαλήμ θα παρέμενε υπό διεθνή διοίκηση. Στην πραγματικότητα οι Άραβες ήταν τα δύο τρίτα του πληθυσμού και σε εβραϊκή κατοχή είχε περάσει κάτω από 10% της γης.

Όμως, για τους σιωνιστές, το ψήφισμα του ΟΗΕ δεν ήταν ικανοποίηση των σκοπών τους, παρά ένα σήμα για να μπει σε κίνηση ο μεγάλος διωγμός. Ο ισραηλινός ιστορικός **Ιλάν Παπέ** γράφει για μία από τις πρώτες επιθέσεις της Χαγκανά στα τέλη του ‘47, στο χωριό Μπάλαντ αλ-Σείχ: “Ο διοικητής πήρε εντολή να περικυκλώσει το χωριό, να σκοτώσει όσο το δυνατόν περισσότερους άντρες, να καταστρέψει περιουσίες αλλά να μην επιτεθεί σε γυναίκες και παιδιά. Η επίθεση έγινε στις 31 Δεκέμβρη και κράτησε τρεις ώρες. Άφησε πίσω της 60 νεκρούς, όχι όλους τους άντρες. Αλλά... στην επόμενη

συνάντηση του Συμβουλίου, αποφασίστηκε ότι ο διαχωρισμός ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες δεν θα γίνει την επόμενη φορά”.

Τρεις μέρες νωρίτερα η σιωνιστική συμμορία Στερν είχε εξαπολύσει μια βάρβαρη δολοφονική επίθεση στη Λιφτά, κοντά στην Ιερουσαλήμ. Άνοιξαν πυρ με πολυβόλα χτυπώντας κόσμο που καθόταν σε καφετέριες και περνούσε με το λεωφορείο. Η Χαγκανά καταδίκασε αρχικά την επίθεση, αλλά όταν είδαν πως το αποτέλεσμα ήταν πολλοί Άραβες να εγκαταλείψουν το χωριό, άρχισαν να αντιγράφουν τις μεθόδους. Μέχρι το Μάη του 1948 η συνεργασία της Χαγκανά με τη Στερν και άλλες συμμορίες όπως η Ιργκούν θα προχωρήσει ακόμη περισσότερο. Τελικά όλοι τους θα έβρισκαν θέση στις IDF, τον σημερινό ισραηλινό στρατό.

Σφαγές

Στις 9 του Απριλίου εξελίχθηκε μία από τις πιο εμβληματικές σφαγές. Η Χαγκανά είχε κάνει μια συμφωνία με τους κατοίκους του χωριού Ντέρ Γιασίν κι έτσι έστειλε τη Στερν και την Ιργκούν. Σάρωσαν το χωριό με πολυβόλα, σκότωσαν στην τύχη όσους πέτυχαν. Έπειτα μάζεψαν όσους είχαν απομείνει, τους εκτέλεσαν εν ψυχρώ, βιάζοντας γυναίκες και σκοτώνοντάς τες μετά. Η εκστρατεία τρομοκρατίας δούλεψε, οι Παλαιστίνιοι έφευγαν κυνηγημένοι.

Η σιωνιστική ηγεσία γενίκευσε την τακτική, επιχειρώντας να αδειάσει όλα τα αστικά κέντρα από Άραβες. Από την Άκρα κοντά στο Λίβανο μέχρι τη Γιάφα (στο σημερινό Τελ Αβίβ), ακολούθησαν την εντολή “Σκοτώστε όποιον Άραβα συναντάτε. Πυρπολήστε όλα τα εύφλεκτα αντικείμενα και σπάστε τις πόρτες με εκρηκτικά”. Τα λόγια ανήκουν στον **Μορδεχάι Μακλέφ** που αργότερα έγινε αρχηγός του Γενικού Επιτελείου του Ισραήλ. Σε όλη την παλαιστινιακή ακτή, οι Παλαιστίνιοι σπρώχονταν προς τη θάλασσα, προσπαθούσαν να εγκαταλείψουν με ψαρόβαρκες που βούλιαζαν. Κάποιοι κατάφεραν να φτάσουν ως τη Γάζα, οι πρώτοι πρόσφυγες που έφτασαν εκεί την Άνοιξη του ‘48.

Μόνο το Μάη του 1948, τα γειτονικά αραβικά κράτη αποφάσισαν να δείξουν ότι θέλουν να φρενάρουν τη σιωνιστική θηριωδία, αλλά και αυτό το έκαναν με ελάχιστο ζήλο. Το Ισραήλ βρήκε ευκαιρία να κλιμακώσει τους διωγμούς αφού πλέον... “δεχόταν επίθεση”. Στο μεταξύ, οι ΗΠΑ έχουν βάλει στην άκρη κάθε επιφύλαξη τους υπέρ του Ισραήλ, ο Στάλιν είχε αφήσει άναυδα όλα τα κομμουνιστικά κόμματα της περιοχής με τον ξαφνικό εναγκαλισμό του με τους σιωνιστές, η Τσεχοσλοβακία (του Ανατολικού τότε μπλοκ) τροφοδοτούσε ασταμάτητα με όπλα τις ισραηλινές συμμορίες. Ο ΟΗΕ έτρεχε να μαζέψει τη φωτιά που είχε ανάψει. Ο Σουηδός μεσολαβητής των Ηνωμένων Εθνών, **Φόλκε Μπερναντότ**, δολοφονήθηκε το Σεπτέμβρη του 1948 από τη Στερν στην Ιερουσαλήμ. Το ψήφισμα 194 για το Δικαίωμα Επιστροφής των Προσφύγων εγκρίθηκε από τον ΟΗΕ το Νοέμβρη. Αλλά οι Ισραηλινοί συνέχιζαν να κυνηγάνε Παλαιστίνιους προς πάσα κατεύθυνση ως τις αρχές του ‘49.

Αυτή είναι η ιστορία πίσω από αυτό που αποκαλεί το Ισραήλ το “δικαίωμα του να υπάρχει”. Το Ισραήλ είναι συνώνυμο της διαρκούς Νάκμπα, που ξεκίνησε το ‘47 και συνεχίζεται ως σήμερα. Το “δικαίωμα” αυτό δεν έχουμε κανένα λόγο να του το αναγνωρίσουμε. Έχουμε το καθήκον να στηρίξουμε την Αντίσταση απέναντι σε αυτή την κρατική μηχανή ρατσισμού και θανάτου.

Νίκος Λούντος

7/5, Διεθνής Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης. Φωτό: Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Με επιτυχία, μαζική συμμετοχή και πλούσια συζήτηση πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση της νέας έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Αντίσταση και Αλληλεγγύη – Με την Παλαιστίνη ως την Λευτεριά» την Πέμπτη 7/5 στο πλαίσιο της 22ης διεθνούς έκθεσης βιβλίου στη Θεσσαλονίκη. Για το βιβλίο μίλησαν ο Χρήστος Μάης, από τις εκδόσεις Ψηφίδες, ο Γιάχια Ασκέρ από την Παλαιστινιακή Κοινότητα στη Θεσσαλονίκη και ο Γιώργος Πίττας, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη και από τους συγγραφείς του βιβλίου.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Χρήστος Μάης, ο οποίος έδωσε συγχαρητήρια στους συγγραφείς και στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, κάνοντας λόγο για μια σημαντική έκδοση, που δεν κρύβει ότι έχει σαφή πολιτική θέση, και ανοίγει μια σειρά από κρίσιμα ζητήματα, παρότι βγήκε με την αίσθηση του κατεπείγοντος για να καταγραφεί η ιστορία της πρώτης διετίας της γενοκτονικής εκστρατείας του Ισραήλ. Στάθηκε στο πολύ ενδιαφέρον κεφάλαιο για τη σχέση του κράτους του Ισραήλ με τον ελληνικό καπιταλισμό, καθώς και το κτίσιμο του άξονα Ελλάδα-Ισραήλ τις τελευταίες δεκαετίες που περιγράφεται στο βιβλίο. Όπως τόνισε, πολύ σωστά μπαίνει κεντρικά από την έκδοση το ζήτημα της στρατηγικής συμμαχίας Ελλάδα-Ισραήλ και η σύνδεση με τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού που θα πρέπει επίσης να μπουν στο στόχαστρο του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Κλείνοντας, τό-

«Δύναμη για τον λαό της Παλαιστίνης»

νισε πως το βιβλίο αποτελεί ένα πολιτικό εργαλείο που μπορεί να βοηθήσει όχι μόνο το κίνημα αλληλεγγύης εδώ, αλλά και την ίδια την παλαιστινιακή αντίσταση.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο Γιάχια Ασκέρ, που δήλωσε πως η έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου αλλά και η εκδήλωση που οργάνωσε στο πλαίσιο της Έκθεσης δίνει δύναμη στον παλαιστινιακό λαό που συνεχίζει να αγωνίζεται ενάντια στο κράτος του Ισραήλ αλλά και στην ελληνική κυβέρνηση που το στηρίζει. Τόνισε ότι η Παλαιστινιακή Αντίσταση θα συνεχίσει γιατί έχει δικιο, γιατί ξεσηκώνει ένα παγκόσμιο κίνημα, γιατί η αλληλεγγύη ξεκινάει μαζικά από τα κάτω και σιγά-σιγά ανεβαίνει και πιέζει τους πάντες.

Κρίσιμο σημείο

Κάνοντας μια περιγραφή της σημερινής κατάστασης, τόνισε ότι η Αντίσταση βρίσκεται σε κρίσιμο σημείο αλλά θα συνεχίσει γιατί η απελευθέρωση της Παλαιστίνης πάει μαζί με τη συνολική απελευθέρωση. Κλείνοντας, ευχαρίστησε τους ανθρώπους που φρόντισαν για την έκδοση του βιβλίου και όσες/ους συμμετείχαν στην εκδήλωση και

ζήτησε την άμεση απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων **Τιάγκο Άβιλα** και **Σαΐφ Αμπουκεσέκ** που συμμετείχαν στην αποστολή του Global Sumud Flotilla, απήχθησαν και κρατούνταν παράνομα από το κράτος του Ισραήλ.

Ο Γιώργος Πίττας ξεκινώντας περιέγραψε τους στόχους της έκδοσης, που γράφτηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την λεγόμενη εκχειρία του το περασμένο φθινόπωρο για να καταγράψει δύο χρόνια αντίστασης στην γενοκτονία και δύο χρόνια ξεσηκωμού του κινήματος αλληλεγγύης διεθνώς. Στάθηκε στα όσα έχουν μεσολαβήσει μετά την έκδοση του βιβλίου, με το διαβόητο «Συμβούλιο Ειρήνης» του Τραμπ να έχει βαλτώσει, και τον πόλεμο των ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν να έχει φτάσει σε αδιέξοδο, με τον φόβο του ξεσηκωμού, όχι μόνο του αραβικού πεζοδρομίου, αλλά και όλου του μουσουλμανικού κόσμου, να караδοκεί. Αφού περιέγραψε τα ζητήματα που ανοίγει το βιβλίο, έμεινε ιδιαίτερα στα στρατηγικά ζητήματα και στο σύνθημα για Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη θάλασσα. Κλείνοντας, τόνισε πως λογοδοτεί στη δράση και στη συνέχεια της αντίστασης και της αλληλεγγύης, με πρώτο σταθμό τις κινητοποιήσεις που οργανώνονται διεθνώς την ερχόμενη εβδομάδα για την επέτειο της Νάκμπα.

Στη συνέχεια έγιναν παρεμβάσεις, με πρώτη του Γιώργου Μπούλου από την Παλαιστινιακή Παροικία που επίσης ευχαρίστησε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο και τους συγγραφείς, λέγοντας πως το βιβλίο βοηθάει τον κόσμο να καταλάβει τι είναι η παλαιστινιακή αντίσταση κόντρα στους μύθους και τα εγκλήματα του σιωνισμού. Και οι υπόλοιποι παρεμβαίνοντες στάθηκαν στο κίνημα αλληλεγγύης, τα διεθνή παραδείγματα, την ανάγκη να περάσει το κίνημα στους χώρους δουλειάς με απεργίες, καθώς και τη σύνδεση με τη νέα επίθεση στο Ιράν και τη συμμετοχή του ελληνικού κράτους με τη βάση της Σούδας.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Με οπτική γωνία “Το πρίσμα του δρόμου”

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση παρουσίασης της έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «ΙΡΑΝ – Ιμπεριαλισμός και Πόλεμος, Αντίσταση και Επανάσταση» την Τετάρτη 6/5 στο Zatorok book cafe στην Καλλιθέα. Για το βιβλίο μίλησαν ο Σωτήρης Ρούσσος, καθηγητής του πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και ο Λεάνδρος Μπόλαρης από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Ο Σ. Ρούσσος ξεκίνησε λέγοντας «μην ακούτε εμένα, αγοράστε το βιβλίο και διαβάστε το κρατώντας σημειώσεις». Συνέχισε την παρέμβασή του επισημαίνοντας ότι αυτή η έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου είναι κομμάτι μιας βιβλιογραφίας για το Ιράν που τώρα διαμορφώνεται. Ξεχώρισε τρεις λόγους που αξίζει να διαβαστεί αυτή η έκδοση του ΜΒ. Ο πρώτος, ότι είναι γραμμένη «από μια οπτική γωνία που αποκαλώ ‘πρίσμα του δρόμου, κάτι ιδιαίτερα σημαντικό» αναφερόμενος στα κεφάλαια για τα κινήματα των τελευταίων 20 χρόνων που έχουν συγκλονίσει το Ιράν αλλά και στην ίδια την Ιρανική Επανάσταση.

Έκανε ιδιαίτερη αναφορά στα τμήματα του βιβλίου που μιλάνε για την ιρανική Αριστερά και τους στρατηγικούς προσανατολισμούς της τη δεκαετία του '60 και του '70 «το καλασνικοφ και όχι οι σόρα» (εργατικές επιτροπές) σε μια κοινωνία που «ήταν περισσότερο σαν μια χώρα του ευρωπαϊκού νότου παρά σαν αυτές των μοναρχιών του Κόλπου».

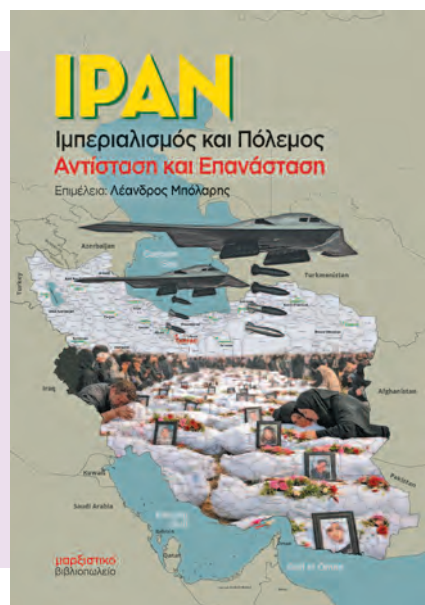
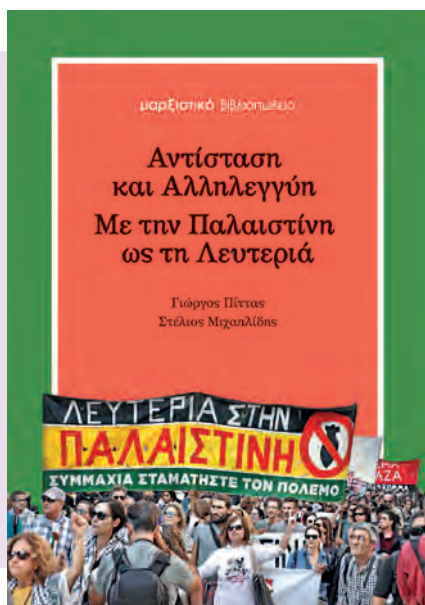
Πολιτική στόχευση

Ο δεύτερος, είναι ότι το βιβλίο παρόλο «που έχει γραφτεί από μια συγκεκριμένη σκοπιά με πολιτική στόχευση, δεν υπερβάλλει δεν βάζει τα γεγονότα στην προκρούστεια κλίνη της ιδεολογίας». Ο τρίτος, είναι η συγκεκριμένη ανάλυση «της συγκεκριμένης εκδοχής του πολιτικού σιϊτικού Ισλάμ ως ενοποιητικής ιδεολογίας» τόσο κατά τη διάρκεια της Επανάστασης όσο και σήμερα. Μίλησε, επίσης, για την στάση της κυβέρνησης της ΝΔ που τα «έχει δώσει όλα» στην υποστήριξη του Ισραήλ και των εγκλημάτων του στην Παλαιστίνη και έχει ταυτισθεί με τον Τραμπ.

Ο Λ. Μπόλαρης τόνισε στη δική του παρέμβαση ότι ο πόλεμος που εξαπέλυσαν ΗΠΑ και Ισραήλ στο Ιράν είχε στόχο να αποκαταστήσει την κλονισμένη αμερικάνικη ηγεμονία στη Μέση Ανατολή και ότι όπως και να προσπαθούν να το παρουσιάσουν τα ΜΜΕ ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός έχει χάσει σε αυτόν τον πόλεμο. Μίλησε για τον ρόλο του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και τους σημερινούς αγώνες του κινήματος στις ΗΠΑ, μια βδομάδα μετά τις τεράστιες πρωτομαγιάτικες διαδηλώσεις στις αμερικάνικες πόλεις.

Η συζήτηση που ακολούθησε έπιασε όλα τα θέματα: από την ιστορία της Αριστεράς και της Επανάστασης στο Ιράν μέχρι το αν υπάρχει «κενό ισχύος» στη Μέση Ανατολή σήμερα και ποια δύναμη μπορεί να το καλύψει. Και βέβαια για τις δυνατότητες και τα καθήκοντα που έχουμε εδώ, την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ. Το επόμενο μεγάλο ραντεβού και για αυτή τη συζήτηση είναι το τετράημερο Μαρξισμός 2026.

• Ο Σ. Ρούσσος θα είναι ομιλητής στον ΜΑΡΞΙΣΜΟ 2026 στη συζήτηση «Κάτω τα χέρια από το Ιράν» το Σάββατο 23/5, 12.30μμ.

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΔΥΟ ΝΕΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Η κυβέρνηση των δολοφόνων σπρώχνει τη νεολαία στην απόγνωση

Το εξεταστικό σφαγείο των πανελληνίων εξετάσεων και η ανασφάλεια που προκαλεί αυτό το σύστημα στη νεολαία, οδήγησε στην αυτοκτονία δύο 17χρονα κορίτσια στην Ηλιούπολη που ανέβηκαν στην ταρατσα πολυκατοικίας και πήδηξαν στο κενό. Η μια έχασε τη ζωή της και η άλλη νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση.

Το σημείωμα που άφησαν είναι αποκαλυπτικό:

«Μαμά και μπαμπά, τρία χρόνια τώρα είμαι σε μια κατάσταση κατάθλιψης. Και μπορεί αυτός ο κόσμος να έχει τα ωραία του, αλλά ίσως ένας άλλος κόσμος να είναι καλύτερος. Φέτος είναι η χρονιά που θα δώσω πανελληνίες εξετάσεις, αλλά φοβάμαι ότι δεν θα πάω καλά. Το ξέρω ότι δεν θα πάω καλά και έτσι θα καταλήξω με μια δουλειά, που δεν θα μου δίνει λεφτά. Πλέον δεν με ευχαριστεί τίποτα από τη ζωή.»

Δεν μπορώ να δω τίποτα θετικό. Μαμά και μπαμπά, δεν θέλω πια να ζω. Αυτός ο κόσμος δεν είναι πια για μένα.»

Πόσο πιο καθαρά μπορεί να ειπωθεί ότι αυτό το σύστημα πρέπει να αλλάξει. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι εξετάσεις και ειδικά οι πανελλαδικές λειτουργούσαν πάντα σαν ταξικό κόσκινο, μια διαδικασία άνιση, ανταγωνιστική, βαθμοθηρική και αντιπαιδαγωγική, που πέταγε μαζικά έξω από τα σχολεία και τα πανεπιστήμια εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά, ιδιαίτερα από τις φτωχότερες λαϊκές και εργατικές οικογένειες.

Υπάρχει μόνο ένας δρόμος, η κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων, η ελεύθερη πρόσβαση όλων των μαθητών, μαθητριών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας και η μάχη για δουλειές και όχι βόμβες. Δουλειές που να εξασφαλίζουν αξιοπρεπή ζωή και ασφάλεια σε όλες. Για να μην καταστρέφονται ζωές παιδιών πριν καν συμπληρώσουν δυο δεκαετίες ζωής.

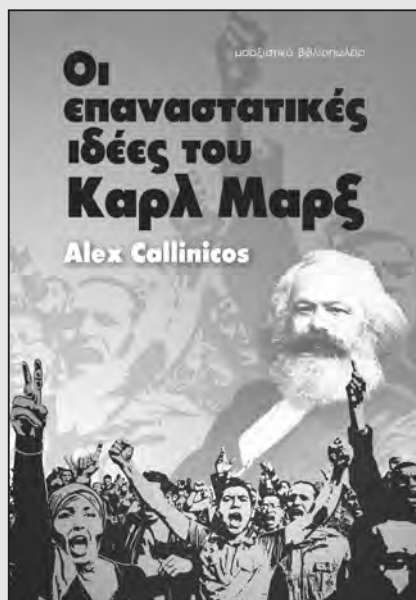
Ο Τραμπ στην «εντατική»

Συνέχεια από τη σελ. 5

Η επίσκεψη στην Κίνα αλλά και ο χρονικός περιορισμός «δύο ακόμη εβδομάδων» πολέμου που θέτει καθησυχαστικά ο Τραμπ, επιδιώκουν να απαντήσουν στις τεράστιες πιέσεις που δημιουργεί στην παγκόσμια οικονομία και την οικονομία των ΗΠΑ η αύξηση της τιμής του πετρελαίου (που ανεβοκατεβαίνει σταθερά πάνω από τα 100 δολάρια το βαρέλι). Σύμφωνα με τον JP Morgan «τα αποθέματα πετρελαίου στις ανεπτυγμένες χώρες θα φτάσουν σε επίπεδο λειτουργικής πίεσης μέχρι τις αρχές Ιουνίου».

Αντανακλούν την αποτυχία των ΗΠΑ να σύρουν έστω κι έναν από τους συμμάχους στη «δύση» και τις χώρες του Κόλπου (με εξαίρεση τα ΗΑΕ που όπως αποκάλυψε η Wall Street Journal συμμετείχαν ενεργά στους βομβαρδισμούς κατά του Ιράν) στον πόλεμο ενώ έχουν ψυχράνει τις σχέσεις με χώρες όπως η Σαουδική Αραβία. Προσπαθούν να απαντήσουν -εν όψει των ενδιάμεσων εκλογών- στην «κοινή γνώμη» των ΗΠΑ καθώς δύο στους τρεις Αμερικανούς δεν καταλαβαίνουν τι εξυπηρετεί ο πόλεμος με το Ιράν ενώ 74% κρίνει αρνητικά τον ίδιο.

Είτε υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα στην Κίνα είτε πάμε για νέο πολεμικό γύρο, όπως έγραψε ο νέο-συντηρητικός αναλυτής Ρόμπερτ Κέιγκαν, στο περιοδικό The Atlantic, «ο πόλεμος έχει εκθέσει τις ΗΠΑ ως χάρτινο τίγρη... οδεύουν προς ολοκληρωτική ήττα με συνέπειες που δεν μπορούν ούτε να διορθωθούν ούτε να αγνοηθούν». Ωστόσο, οι συνέπειες του πολέμου αφορούν εκατομμύρια ανθρώπους που δολοφονούνται και υποφέρουν στην Παλαιστίνη, τον Λίβανο, το Ιράν και πληρώνουν το τίμημα στον υπόλοιπο πλανήτη. Και η μόνη δύναμη που μπορεί να τον σταματήσει είναι η «υπερδύναμη» του αντιπολεμικού κινήματος που στις 16 Μάη, ετοιμάζεται να διαδηλώσει ξανά σε όλον τον κόσμο.

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ • τηλ. 2105247584

ΕΚΘΕΣΗ

Ο κόσμος της Πρωτοπορίας

Η Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου, σε συνεργασία με το MOMUS – Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης – Συλλογή Κωστάκη, παρουσιάζει από τις 15 Απριλίου ως 27 Σεπτεμβρίου, την επετειακή έκθεση «Ο Κόσμος της Πρωτοπορίας. Πόλη, Φύση, Σύμπαν, Άνθρωπος». Η έκθεση αναδεικνύει τη συλλογή μέσα από τη σχέση ανθρώπου και περιβάλλοντος, σε συνάρτηση με τις πολιτικές και αισθητικές αναζητήσεις της εποχής. Μιας εποχής που συγκλονίζεται από επαναστάσεις τόσο κοινωνικά όσο και καλλιτεχνικά.

Για να καταλάβουμε τους καλλιτέχνες και τα έργα που συνοψίζονται με τον όρο Πρωτοπορία, χρειάζεται να δούμε δύο βασικούς παράγοντες που έπαιξαν ρόλο σε εκείνη την ιστορική περίοδο. Πρώτα, οι μεγάλες αλλαγές και οι νέες εφευρέσεις στην επιστήμη και την τεχνολογία στις αρχές του 20ού αιώνα, που επηρέασαν και τη Ρωσία, και ενέπνευσαν τους καλλιτέχνες. Δεύτερο, μια εποχή πολέμων και επαναστάσεων, που έκανε τους δημιουργούς να ονειρεύονται έναν εντελώς διαφορετικό κόσμο.

Οι καλλιτέχνες δεν ακολουθούν απλώς την εποχή τους, αλλά δοκιμάζουν νέες ιδέες, αμφισβητούν το παλιό και δημιουργούν κάτι διαφορετικό. Στη Ρωσική Πρωτοπορία αυτό φάνηκε με την απομάκρυνση από τον συμβολισμό και την έμφαση στα ίδια τα υλικά, τα σχήματα, τα χρώματα και τις λέξεις.

Μέσα από τη θεματική Πόλη, παρουσιάζονται διαφορετικές όψεις αυτής της σχέσης. Στην Πόλη, τα έργα αντικατοπτρίζουν τη νέα οργάνωση του χώρου και της καθημερινότητας, επηρεασμένη από την τεχνολογία και τον Κονστρουκτιβισμό, με έμφαση στη λειτουργικότητα και τη μιμιμαλιστική αισθητική. Θα βρούμε «χωροδυναμικά» έργα αρχιτεκτόνων και ζωγράφων με τα οποία αναπλάθουν τον δημόσιο χώρο της πόλης, πότε με εφημερες κατασκευές που φέρουν επαναστατικά συνθήματα και άλλοτε με σχέδια για νέα θέατρα και κτίρια.

Στη Φύση, οι καλλιτέχνες εστιάζουν στη δυναμική και τον ρυθμό της οργανικής ζωής, επιχειρώντας να επανασυνδέσουν την τέχνη με το φυσικό περιβάλλον μέσα από παρατήρηση, πειραματισμό και την ενσωμάτωση της κίνησης και του ήχου. Με το έργο «Μουσικοζωγραφική κατασκευή» ο **Μιχαήλ Ματιούσιν** υπενθυμίζει ότι «ο καλλιτέχνης δεν θα πρέπει να αναζητά τον αληθινό χώρο στην εύκολα ορατή πραγματικότητα, αλλά στο μικρόκοσμο και τον μακρόκοσμο».

Η θεματική του Σύμπαντος εξερευνά την ουτοπία και τη φαντασία γύρω από το άγνωστο, συνδυάζοντας επιστημονικές και φιλοσοφικές προσεγγίσεις. Από τα πιο χαρακτηριστικά, ανάμεσα σε άλλα, έργα της συλλογής είναι το «Κόκκινο φως – Σφαιρική κατασκευή» του **Ιβάν Κλιούν**.

Η ενότητα Άνθρωπος ενώνει την Πόλη, τη Φύση και το Σύμπαν, δείχνοντας ότι ο άνθρωπος είναι στο κέντρο της επαναστατικής διαδικασίας και των ιδεών της Ρωσικής Πρωτοπορίας. Οι καλλιτέχνες επιδιώκουν όχι μόνο να εξερευνήσουν αλλά και να διευρύνουν τα όρια των ανθρωπίνων δυνατοτήτων, με στόχο τη βελτίωση της ζωής και τη διαμόρφωση νέων οραμάτων για το μέλλον. Έτσι, ο άνθρωπος παρουσιάζεται ως ένα ον που δημιουργεί και συμμετέχει ενεργά στο να αλλάξει τον κόσμο γύρω του.

Ορέστης Ηλίας

• Ο **Ορέστης Ηλίας** είναι ομιλητής στον **Μαρξισμό 2026 μαζί με τον Αλέξη Μαρτζούκο και την Άννα Λάζου με θέμα "Τέχνες, Καλλιτέχνες και Αριστερά"**

Ιβάν Κλιούν Κόκκινο φως - Σφαιρική κατασκευή

Λιουμιπόβ Ποπόβα Χωροδυναμική κατασκευή

Ελ Λισίτακι Μελέτη για το μνημείο της Ρόζα Λούξεμπουργκ

Η Ρώσικη Πρωτοπορία

Μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση, για πρώτη φορά στην ιστορία, οι καλλιτέχνες μπορούν να συμμετάσχουν στην οικοδόμηση της νέας κοινωνίας. Στο πλερό της επανάστασης περνούν καλλιτέχνες κάθε τάσης. Η κυβέρνηση εφαρμόζει μη παρεμβατική πολιτική ενθαρρύνοντας την ελεύθερη συνύπαρξη και άμιλλα όλων των ρευμάτων.

“Προϋπόθεση κάθε μεγάλης τέχνης είναι η ελευθερία” δηλώνει ο Λαϊκός Επίτροπος Παιδείας **Α. Λουνατσάρκι**.

Σ’ ένα κλίμα δημιουργικού πυρετού, ελευθερίας, διαλόγου και αντιπαράθεσης, οι συγκρούσεις είναι αναπόφευκτες και φυσικά δεν έχουν σχέση μόνο με θεωρητικούς καλλιτεχνικούς προβληματισμούς, αλλά και με την αντίληψη του ρόλου της τέχνης και του καλλιτέχνη στην κοινωνία, σε μια μοναδική ιστορική στιγμή που το θέμα τίθεται με συγκεκριμένο και επείγοντα τρόπο.

Τα ερωτήματα είναι: η τέχνη αποτελεί ενασχόληση μιας ιδιαίτερης κατηγορίας ατόμων, των καλλιτεχνών που, απομονωμένοι στη δική τους σφαίρα, παράγουν έργα που αποτελούν καθαρά προσωπική τους έκφραση και στην καλύτερη περίπτωση διακόσμηση του χώρου ορισμένων προνομιούχων στρωμάτων, ή αντίθετα, μια κοινωνική λειτουργία που συμμετέχει ενεργά στη δημιουργία της (ιδίας της ζωής και, ενδεχομένως, ταυτίζεται με αυτή; Και, αν ισχύει το δεύτερο, ποια είναι η γλώσσα, τα μέσα και τα υλικά που θα χρησιμοποιήσει; Και τέλος, τι είναι “επαναστατική τέχνη”; Μια τέχνη με “επαναστατική” θεματολογία και μορφές ή με επαναστατική λειτουργία; Η ίδια η ιστορία θα απαντήσει, σ’ ένα βαθμό, στα ερωτήματα αυτά.

Τα τέσσερα πρώτα χρόνια της Επανάστασης, οι “πρωτοποριακοί” ζωγράφοι (κυβο-φουτουριστές, σουπρεματιστές και μεμονωμένοι “αφηρημένοι” π.χ. Καντίνσκι) συμμετέχουν ενεργά στην αναδιοργάνωση της καλλιτεχνικής ζωής της χώρας: δημιουργούν τα πρώτα μουσεία, 36 από το 1918 ως το 1921 και τα δυο πρώτα μουσεία σύγχρονης τέχνης στη Μόσχα και την Πετρούπολη το 1919. Μετατρέπουν στην Πετρούπολη τις σχολές καλών τεχνών σε “Ελεύθερα Εργαστήρια” υπό την αιγίδα του τμήματος Καλών Τεχνών και της Λαϊκής Επιτροπής Παιδείας και στη Μόσχα (1920) σε “Ανώτερα Καλλιτεχνικά-Τεχνικά Εργαστήρια”. Δηλαδή ένα είδος ελεύθερων ακαδημιών που διοργανώνουν όχι μόνο μαθήματα αλλά και συζητήσεις ή σεμινάρια ανοιχτά για το ευρύτερο κοινό υπό την αιγίδα του Ινστιτούτου Καλλιτεχνικής Παιδείας (1920-1924). Το 1919-1922 ιδρύεται το πρώτο Ινστιτούτο Μοντέρνας Τέχνης (1919-1922) και το Εργατικό Πανεπιστήμιο.

Πρόκειται για μια δύσκολη, “ηρωική”, όπως έχει χαρακτηριστεί, εποχή. Οι πρωτοποριακοί καλλιτέχνες προπαγανδίζουν την Επανάσταση με κάθε τρόπο: στήνουν γιγαντιαίες παραστάσεις για τις επετείους της Πρωτομαγιάς και της Οκτωβριανής Επανάστασης στις οποίες συμμετέχουν τεράστια πλήθη, οργανώνουν στους δρόμους αυτοσχέδιες παραστάσεις με συμμετοχή του απλού κόσμου, ζωγραφίζουν προπαγανδιστικές αφίσες, διακοσμούν με επαναστατικά θέματα τρένα που μεταφέρουν τα νέα της Επανάστασης στο μέτωπο, οργανώνουν συμφωνίες από σειρήνες εργοστασίων. Τα λόγια του Μαγιακόφσκι “ο καλλιτέχνης δεν χρειάζεται πια το τελάρο όταν οι δρόμοι είναι τα πινέλα και οι πλατείες η παλέτα του” έχουν γίνει πραγματικότητα.

Από το περιοδικό

“Σοσιαλισμός από τα Κάτω” No 18

<https://www.socialismfrombelow.gr/index.php?>

issue= 18#gsc.tab=0